

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • AUGUSTUS 2010

Liahona

**Jezelf in de droom van
Lehi plaatsen, p. 26**

**Fabuleus voetenwerk en andere
herinneringen aan de wekelijkse
activiteitenavond, p. 32**

**Oproep tot eenheid onder alle
leeftijden, pp. 14, 22, 40, 56, 60**

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Elspeth Young, *Met het oog op deze tijd*

Ester werd opgevoed door haar neef Mordekai. Toen de koning een koningin zocht, werden er maagden bijeengebracht. Ester werd naar het paleis van de koning gebracht en uiteindelijk koos hij haar als koningin.

Maar Haman, een van de vorsten, was de Jood Mordekai vijandig gezind. Dus smeedde Haman een complot om alle Joden in het koninkrijk te doden. Toen dat bevel werd uitgevaardigd, weeklaagden en vastten de Joden. Mordekai stuurde Ester een boodschap: 'Als gij in deze tijd

blijft zwijgen, (zullen) gij en uws vaders huis [...] omkomen. Wie weet, of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt.' (Ester 4:14).

Ester antwoordde: 'Roep alle Joden (...) bij elkaar en vast voor mij (...). En na die voorbereiding zal ik naar de koning gaan, al is dat tegen de wet. Moet ik omkomen, goed, dan zal ik omkomen' (Ester 4:16). Ze onthulde het complot aan de koning en vertelde bovendien dat ze Joodse was. Door Esters moed konden de Joden zichzelf verdedigen.

18

Liahona, augustus 2010

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: Tempelzegeningen**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7 Huisbezoekboodschap: Onze verantwoordelijkheid om de tempel waardig te zijn**

OP DE OMSLAG

Voor: Kazuto Uota, *Boom des levens*.
Achter: Illustratie Robin Luch.

HOOFDARTIKELEN

- 22 Uniek maar eensgezind**
Adam C. Olson
De familie Vasquez werd door een ramp getroffen, maar door hun eensgezinde inzet bleven ze sterk.
- 26 Onszelf in de droom van Lehi plaatsen**
President Boyd K. Packer
De droom van Lehi heeft bijzondere betekenis voor ieder van ons.
- 32 Baat bij de activiteitenavond**
Kerkleiders halen herinneringen op aan jongerenactiviteiten uit hun jeugd.
- 12 Wat wij geloven: De tempel waardig zijn**
- 14 Evangelieparels: Eenheid**
President Marion G. Romney
- 17 Wij spreken van Christus: Hij weet hoe ik heet**
Sherry Krull
- 18 Ons gezin, ons thuis: Onze kinderen onderwijzen uit de Schriften**
Cheryl C. Lant
- 36 Onder heiligen der laatste dagen**
- 72 Kerknieuws**
- 80 Tot weerzien: Maak een knoop en hou vast**
Karen Paul

RUBRIEKEN

- 8 Kleine en eenvoudige dingen**
- 10 Dienen in de kerk: Een goede toespraak houden**
Marcus Sheridan

JONGVOLWASSENEN

40

40 Zij hebben tot ons gesproken: Mensen die anders zijn
Ouderling Marlin K. Jensen

43 Het evangelie in mijn leven: Bij de familie horen
Rachel Neal

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt.
Hint: gezin.

JONGEREN

44 Vraag en antwoord
'Hoe moet ik reageren als ik belachelijk word gemaakt omdat ik lid van de kerk ben en probeer me aan mijn normen te houden?'

46 Poster: Goedemorgen

47 Regel op regel: Leer en Verbonden 1:38

48 Uit het zendingsveld: De Heer bracht hem op ons pad
Joni Larsen Marshall

50 Seminarie of sport?
Carolina Tenorio Picado
Ik had niet genoeg tijd voor huiswerk, sport en seminarie. Wat moest ik opgeven?

52 Voor één en voor allen
David A. Edwards
Jongeren in Duitsland sterken elkaar tijdens een jeugdconferentie.

KINDEREN

70

56 We zijn allemaal schoenen
Sarah Cutler en Ryan Johnson
Mijn nieuwe vrienden en ik leken meer op elkaar dan we dachten.

58 Een leerkracht van tien
Barbie en George Miranda
We kunnen een zendeling zijn door anderen te vertellen wat we in het jeugdwerk leren.

58 Het heilsplan
Schriftteksten en tekeningen om anderen het heilsplan te leren.

60 Onze harten samengevoegd in eenheid
President Henry B. Eyring
De kinderen Gods hebben meer gemeen dan ze verschillen.

62 Participatieperiode: Jezus Christus is de Zoon van God en Hij is een God van wonderen
Sandra Tanner en Cristina Franco

64 Koningin Ester reedt het volk van Jehova
Diane L. Mangum
Misschien was Ester wel gekozen met het oog op deze tijd.

66 Een knuffel voor Jennifer
Jennifer Ricks
Na mijn gebed hoefde ik niet meer te huilen.

67 Ons prikbord

68 Voor jonge kinderen

AUGUSTUS 2010 110 DE JAARGANG NUMMER 8
LIAHONA 09288 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie
Adviseurs: Keith K. Hilbig, Yoshihiko Kikuchi, Paul B. Pieper

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen
Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick
Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
 Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
 Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:
 Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
 Grovestins 64
 NL-7608 HN Almelo
 Telefoon: 0546 865984
 Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:
 De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
 European Distribution Ltd., Magazine Service,
 Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
 Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
 E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:
 Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)
 Overschrijving per bank op de volgende rekening:
 Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,
 BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonnementsnummer + naam + wijk/gemeente.

Bijdragen:
 Stuur manuscripten en vragen aan: **Liahona**, Rm. 2420,
 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024,
 USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen:
 Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2010 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.
 Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
 August 2010 Vol. 120 No. 8. *LIAHONA* (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online

Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

Verschillende artikelen in deze uitgave gaan over eenheid (zie pp. 14, 22, 40, 56 en 60). **Lees meer over eenheid** op www.gospeltopics.lds.org (Engels).

VOOR JONGEREN

In 'Uniek maar eensgezind' (pagina 22) kunnen we lezen wat er te leren is uit de Incaruines van Sacsayhuamán. **Voor meer foto's** van die ruïnes, zie www.liahona.lds.org.

VOOR KINDEREN

Kleur de plaat van Ester en de koning op pagina 71. Daarna vind je op www.liahona.lds.org nog meer kleurplaten.

IN JOUW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op www.languages.lds.org.

Res
Book Area
M205.15
S838.D4T
July 2010
31100

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever in
het Eerste Presidium

Tempel- zegeningen

Ik herinner mij nog goed dat mijn ouders ons meenamen naar de pas voltooide Zwitserse tempel, de eerste in Europa, om een eeuwig gezin te worden. Ik was toen zestien en was de jongste van vier kinderen. We knielden samen aan het altaar om door de macht van het priesterschap op aarde verzegeld te worden, met een geweldige belofte dat we voor eeuwig verzegeld konden worden. Ik zal dat fantastische moment nooit vergeten.

Ik was er als jongen erg van onder de indruk dat we landsgrenzen overstaken om als gezin aan elkaar verzegeld te worden. Voor mij is dat een zinnebeeld van het tempelwerk dat wereldgrenzen overschrijdt om alle inwoners van de aarde eeuwige zegeningen te bieden. De tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn echt ten

bate van de hele wereld gebouwd, ongeacht de nationaliteit, cultuur of politieke voorkeur van mensen.

Tempels zijn standvastige getuigen dat goedheid zal zegevieren. President George Q. Cannon (1827–1901), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft eens gezegd: 'Elke funderingssteen die voor een tempel wordt gelegd, en elke tempel die wordt voltooid, (...) vermindert de macht van Satan op aarde en vergroot de macht van God en goddelijkheid.'¹

Terwijl elke tempel de invloed van de rechtschapenheid op aarde vergroot, krijgen uiteraard de bezoekers van de tempel de grootste zegeningen. Daar ontvangen wij nader licht en kennis en sluiten wij plechtige verbonden die, als we ons eraan houden, ons helpen om het pad van het discipelschap te bewandelen. Kortom, in de tempel leren we wat het heilige

doel van het leven is en worden we geholpen om de juiste fysieke en geestelijke koers te bepalen.

Maar we gaan niet alleen voor onszelf naar de tempel. Telkens als we dit heilige gebouw betreden, spelen wij een rol in het heilige, verlossende werk dat alle kinderen van God door de verzoening van de Eniggeborene van de Vader ter beschikking staat. Dit is een onbaatzuchtige en heilige dienst, een dienst waardoor wij als stervelingen deelnemen aan het heerlijke werk om heilanden op de berg Zion te worden.

Diegenen die nu om wat voor reden dan ook niet naar de tempel kunnen, moedig ik aan om alles te doen wat in hun vermogen ligt om een tempelaanbeveling te krijgen. De tempelaanbeveling is een zinnebeeld van onze getrouwheid en vastberadenheid om de Heer te dienen. Het is

LINKS: FOTO'S BERNTEMPEL (ZWITSERLAND) CHRIS MILLS; HONGKONGTEMPEL (CHINA) CRAIG DIMOND; KOPENHAGENTEMPEL (DENEMARKE) CRAIG DIMOND EN ACCRAATEMPEL (GHANA) MATTHEW REER. RECHTS: FOTOILLUSTRATIE J. SCOTT KNUDSEN. AFBEELDING SAMENGESTELD UIT FOTO'S VAN CRAIG DIMOND EN CHARLES W. CARTER

een zinnebeeld van onze liefde voor de Heer, zoals Jezus ons eens heeft geleerd: 'Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren' (Johannes 14:21).

Nu steeds meer heilige, aan de Heer gewijde, tempels het landschap van de wereld verfraaien, is het mijn gebed dat wij ons deel zullen doen om de hemel dichterbij de aarde te brengen door een tempelaanbeveling waardig te zijn en die te gebruiken. Doen wij dat, dan zullen wij ongetwijfeld niet alleen zelf rechtschapener worden, maar onze gezinsleden en de samenleving ook. ■

NOOT

1. George Q. Cannon, 'The Logan Temple', *Millennial Star*, 12 november 1877, p. 743.

LESGEVEN UIT DEZE BOODSCHAP

De meeste mensen zullen meer leren en meer onthouden als u platen, landkaarten, woordstroken of andere visuele hulpmiddelen gebruikt (zie *Onderwijzen — geen grotere roeping* [1999], p. 182). Laat tijdens de les eventueel een plaat van een tempel zien. Bespreek na het lezen van het artikel waarom de tempel belangrijk is voor president Uchtdorf. Nodig kleine kinderen uit om een tekening te maken van hun familie bij de tempel.

In *Onderwijzen — geen grotere roeping* staat: 'Moedig de leerlingen aan om een of meerdere doelen te stellen waardoor zij de behandelde beginselen in praktijk kunnen brengen.' (p. 170). U kunt de boodschap van president Uchtdorf voorlezen aan het gezin en de gezinsleden uitnodigen om een persoonlijk doel op te schrijven dat hen zal helpen om een tempelaanbeveling waardig te blijven.

JONGEREN

Een hoger gezichtspunt

Mindy Raye Holmes

Als tiener ging ik vaak naar de tempel in San Diego (Californië) om me te laten dopen voor de doden. Hoewel het altijd een fijne ervaring voor me was, herinner ik me vooral één reis.

Ik was zestien en mijn jongere zusje was net twaalf geworden en maakte haar eerste doopreis mee. Omdat het haar eerste keer was, besloten we toen we klaar waren om de tempel heen te lopen.

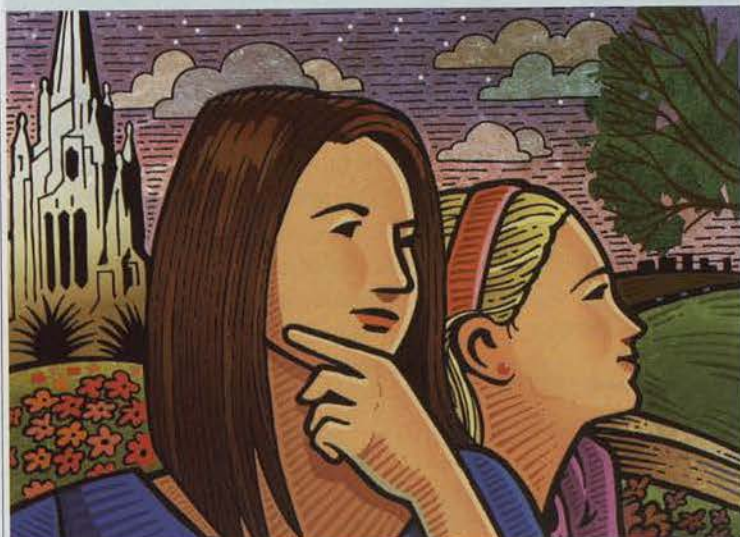
Op het tempelterrein zijn aan één kant een paar uitzichtpunten, dus gingen we daarheen. Omdat de tempel in San Diego naast een drukke snelweg ligt, kijk je vanaf het uitzichtpunt in feite naar beneden op de snelweg.

Toen ik die dag op het hoger gelegen tempelterrein stond, kreeg ik daardoor een nieuwe visie op het leven. Ik keek neer op de wereld met zijn voorbij suizende auto's, drukke winkelcentra en met graffiti bedekte wegwijzers.

En toen dacht ik: Daar wil je geen deel van uitmaken; dat is niet waar het leven om draait. Ik had altijd geleerd dat het doel van het leven is om terug te keren naar mijn hemelse Vader, bij Hem te wonen en te worden zoals Hij. Ik wist dat ik de wereldse zaken niet nodig had om dat doel te bereiken.

Ik keek om naar de prachtige tempel en was dankbaar dat ik het evangelie kende en dat het me die visie gaf. Ik wist dat ik te midden van de chaotische en verraderlijke wereld hoger gelegen grond had gevonden om op te staan.

Die dag in de tempel beloofde ik mijn hemelse Vader dat ik altijd aan zijn kant zou staan, en niet aan die van de wereld. Waar de wereld ons ook voor stelt, we kunnen het overwinnen door ons te houden aan de verbonden die we hebben gesloten en in heilige plaatsen te staan (zie LV 87:8).

KINDEREN

De wereld mooier maken

President Uchtdorf heeft gezegd dat met de bouw van een tempel Gods macht op aarde toeneemt en de wereld een mooiere plek wordt. Kleur de plaat hieronder. De funderingsstenen onder de tempel beschrijven enkele van de mooiste zegeningen die de tempel mensen biedt. Als je goed leeft om op een dag naar de tempel te kunnen gaan, kun je al die zegeningen krijgen!

Een plek van liefde en schoonheid.

De doop voor mensen die tijdens hun leven niet zijn gedoopt.

Een huwelijk dat voor eeuwig kan duren

Kinderen die voor altijd aan hun ouders zijn verzegeld

Een plek om iets te leren over onze hemelse Vader en Jezus Christus

Een goed en gehoorzaam leven

Onze verantwoordelijkheid om de tempel waardig te zijn

Bestudeer dit materiaal en bespreek datgene wat de zusters die u bezoekt ten goede zal komen. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Geloof • gezin • hulp

De verbonden die we sluiten, met de bijbehorende verordeningen die we in de tempel ontvangen, dienen als kwalificatie om in Gods tegenwoordigheid terug te keren. Deze verbonden verheffen ons boven onze eigen vermogens en visie. We sluiten verbonden om te laten zien dat we het koninkrijk willen opbouwen. We worden een verbondsvolk doordat we verbonden met God sluiten. Door onze getrouwheid aan deze verbonden zullen we alle beloofde zegeningen ontvangen. (...)

'Wat kunnen de vrouwen van de kerk doen om aanspraak te maken op de zegeningen van de tempel?

'Door zijn profeten nodigt de Heer iedereen uit die de zegeningen van de tempel nog niet heeft ontvangen, om al het nodige te doen om ervoor in aanmerking te komen. Hij nodigt iedereen uit die deze zegeningen al heeft ontvangen om zo vaak mogelijk terug te komen, de ervaring opnieuw te ondergaan en meer kennis en begrip van zijn eeuwig plan te ontvangen.

'Laten we in aanmerking komen voor een tempelaanbeveling. Laten we naar de tempel gaan om als gezin voor eeuwig verzegeld te worden. Laten we zo vaak mogelijk naar de tempel teruggaan. Laten we onze overleden verwanten de kans geven om de verlossende verordeningen te ontvangen. Laten we profiteren van de geestelijke kracht en de openbaring die we ontvangen als we geregeld naar de tempel gaan. Laten we getrouw zijn en tempelverbonden sluiten en naleven om de volledige zegeningen van de verzoening te ontvangen.'¹

Silvia H. Allred, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium.

Uit de Schriften:

Jesaja 2:2-3; LV 109:22-23; 110:8-10

Wat kan ik doen?

1. Welke hulp kan ik mijn zusters bieden om zich voor te bereiden en naar de tempel te gaan?
2. Hoe kan ik een goed voorbeeld zijn van het erfgoed van de eerste zusters die zich opofferingen getroostten om tempelzegeningen te ontvangen?
3. Hoe kan ik aanspraak maken op de zegeningen van de tempel?

Ga voor meer informatie naar www.reliefssociety.lds.org.

Uit onze geschiedenis

President Gordon B. Hinckley (1910-2008) heeft gezegd dat de ZHV is ontstaan uit het verlangen van zusters om tempelwerk te doen:

'Tijdens de bouw van de Kirtlandtempel werden de vrouwen opgeroepen om hun servies tot kleine stukjes te vernalen zodat het met het pleisterwerk voor de muren van de tempel vermengd kon worden waardoor het licht van de zon en de maan erin weerspiegeld werd om het gebouw te verfraaien.

'In die tijd was er erg weinig geld voorhanden, maar een overvloed aan geloof. De werklui zetten hun kracht en middelen in voor de bouw van het huis des Heren. De vrouwen voorzagen hen van het beste voedsel dat ze konden bereiden. Edward W. Tullidge rapporteerde dat Joseph Smith, toen hij zag dat de vrouwen de tempelvoorhang aan het naaien waren, had gezegd: 'Nou, zusters, u bent altijd beschikbaar. De zusters lopen voorop bij het verrichten van alle goede daden. Maria was de eerste die bij het graf arriveerde en de herrezen Heer zag; en de zusters zijn nu de eersten om aan het interieur van de tempel te werken. (...)

'En tijdens de bouw van de tempel in Nauvoo naaiden enkele vrouwen samen overhemden voor de werklieden. En door die omstandigheden kwam het dat twintig van hen op 17 maart 1842 in de bovenkamer van de winkel van de profeet bijeenkwamen.'² ■

NOTEN

1. Silvia H. Allred, 'Heilige tempels, heilige verbonden', *Liahona*, november 2008, pp. 113-114.
2. Gordon B. Hinckley, 'Ambitious to Do Good', *Ensign*, maart 1992, p. 2.

Kleine en eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

ONVERGETELIJKE LEVENS

President Marion G. Romney (1897–1988)

Marion G. Romney werd geboren in de mormoonse nederzetting Colonia Juárez in Mexico. Hij woonde daar tot zijn vijftiende. Toen er in 1910 een politieke revolutie uitbrak waren familie Romney en anderen gedwongen alles achter te laten en naar de Verenigde Staten te vluchten. 'Het was moeilijk voor ons om de kost te verdienen', herinnerde president Romney zich. 'We moesten werken of sterven.'¹

In die moeilijke jaren woonden ze in Oakley (Idaho), waar Marions vader en oom alle middelen van de familie bij elkaar legden. Op een keer hadden ze voor de hele maand maar tachtig dollar om te voorzien in de behoeften van de zeventien leden van de twee gezinnen. Zou de Heer het begrijpen als ze niet meteen hun tiende betaalden? Ze beantwoordden de vraag door de jonge Marion op een koude winterdag op pad te sturen om de tiende naar de bisschop te brengen. Daarna, zei hij, zou het nooit meer zo moeilijk zijn om tiende te betalen.

Marion G. Romney maakte armoede mee en moest hard werken. Hij kwam in 1918 van de middelbare school, ging twee jaar naar Ricks College, en vervulde vervolgens een zending in

Zie de toespraak 'Eenheid' van president Romney in de reeks Evangelieparels op pagina 14.

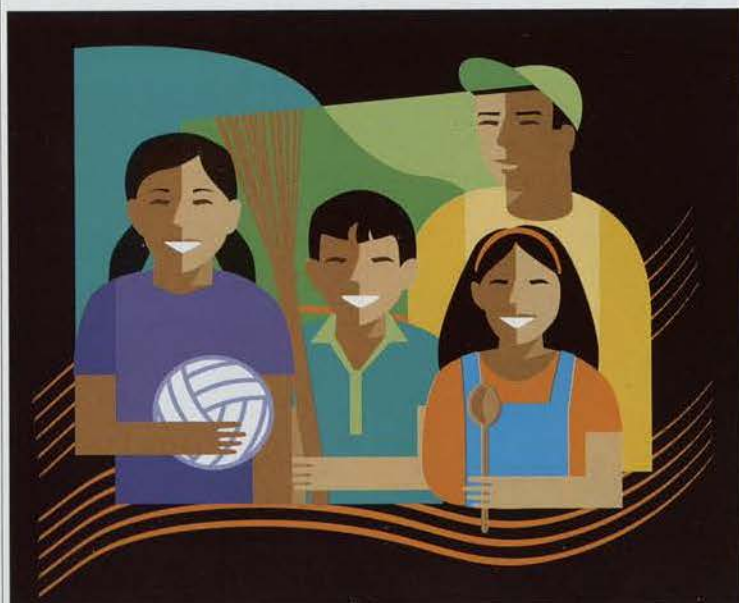
Australië. Na zijn zending trouwde hij in 1924 in de Salt Laketempel met Ida Jensen. Hij werkte al terwijl hij nog naar de Brigham Young University ging, en in 1929 slaagde hij voor zijn examen en kon hij advocaat worden.

Daar hij in de crisisjaren bisschop was in Salt Lake City, raakte hij nauw betrokken bij de ontwikkeling van de welzijnszorg van de kerk. Later, als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen, en vervolgens als apostel, bleef hij toezicht houden op en verbeteringen aanbrengen in dat programma.

Van 1972 tot 1985 was hij in het Eerste Presidium eerst raadgever van president Harold B. Lee en vervolgens van president Spencer W. Kimball. President Romney was president van het Quorum der Twaalf Apostelen tot hij op negentigjarige leeftijd overleed.

NOOT

1. Marion G. Romney, toespraak gehouden aan het instituut voor godsdienstonderwijs in Salt Lake City, 18 oktober 1974.

IDEEËN VOOR SUCCESVOLLE ACTIVITEITEN VOOR DE WEKELIJKE ACTIVITEITENAVOND

- Houd altijd een openingsgebed, wat voor activiteit het ook is.
- Help jongeren in leidinggevende functies om de activiteiten te plannen en uit te voeren.
- Let erop dat alle aanwezigen deelnemen aan de activiteit.
- Streef ernaar om activiteiten met evangeliebeginselen te verbinden.
- Vraag iedereen om na de activiteit te helpen met opruimen.

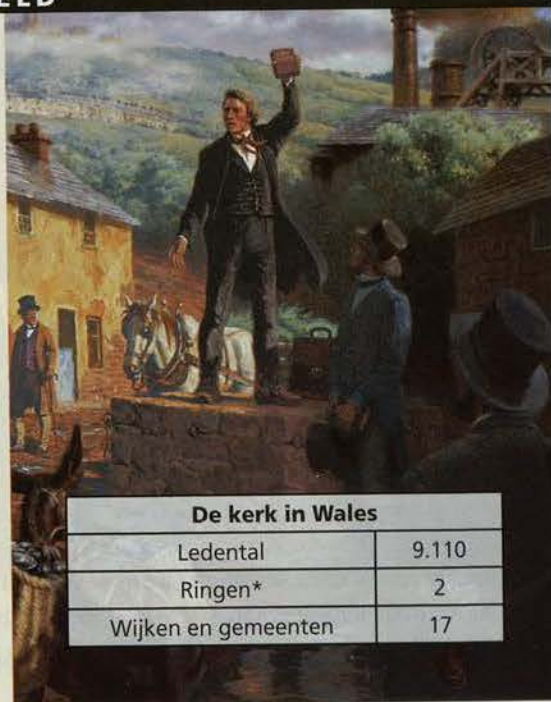
Wales

In 1840 arriveerden de eerste zendelingen in Wales. Binnen vier maanden was er een gemeente met 150 leden gevestigd in het noorden van Wales. In het zuiden van Wales hadden de zendelingen moeite om mensen te vinden die ze konden onderwijzen, maar binnen vijftien jaar kwam tachtig procent van de bekeerlingen uit Wales uit het zuiden.

In januari 1845 keerde Dan Jones, die uit Wales kwam maar in de Verenigde Staten lid van de kerk was geworden, als zending terug naar Wales. Hij zette enkele kerkpublicaties op en breidde de kerk uit. In 1846 werd het zangboek in het Welsh het eerste niet-Engelse zangboek van de kerk. Het eerste kerkgebouw in Wales werd in 1849 gebouwd. Er waren toen al meer dan 3.600 bekeerlingen in Wales.

Veel van die eerste bekeerlingen uit Wales emigreerden naar Utah. Onder hen bevond zich John Parry, die het koor oprichtte dat uiteindelijk het Mormoons Tabernakelkoor werd. De eerste ring in Wales, de ring Merthyr Tydfil, werd in 1975 gesticht.

**De ring Chester (Engeland) omvat ook vijf wijken en gemeenten in Wales.*

De kerk in Wales	
Ledental	9.110
Ringen*	2
Wijken en gemeenten	17

SLEUTEL TOT VREUGDE

Dienen is de ware sleutel tot vreugde. Als iemand dient voor de vooruitgang van de mensheid, als iemand zonder vergoeding werkzaam is, zonder hoop op een aardse beloning, wordt het hart van de mens vervuld met oprechte vreugde.'

President Heber J. Grant (1856–1945), *Leringen van kerkpresidenten: Heber J. Grant* (2002), p. 86.

Zegeningen voor gehoorzaamheid

Ik was de kerk al twee maanden aan het onderzoeken toen de zendelingen me de wet van tiende leerden en me uitnodigden om tiende te betalen als ik lid van de kerk was geworden. Het leek onmogelijk met mijn beperkte inkomen, maar voordat ik ze kon vertellen wat ik ervan vond, kwam de les tot een einde.

Die zondag werd ik in de kerk begroet door de gemeentepresident. Ik vroeg hem naar de wet van tiende en hij beloofde om na de bijeenkomsten onder vier ogen met me te spreken.

Tijdens dat gesprek legde ik uit: 'De zendelingen hebben me verteld dat ik een tiende van mijn inkomen aan de kerk moet geven als ik lid word. Ik weet niet of ik dat kan.'

De president luisterde naar mijn zorgen, deed het Boek van Mormon open, sloeg 3 Nephi 24:10 op en las voor: 'Breng de gehele tiende naar de voorraadkamer, (...) beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten.' Toen zei hij: 'Broeder Ko, kijk eens goed naar deze uitspraak van de Heer: "Beproeft Mij toch daarmede." Dat is zijn uitnodiging aan u. Waarom beproeft u Hem niet door meteen volgende maand tiende te betalen en kijk dan of Hij u zegent.'

Kort daarna begon ik met mijn tiende-experiment en werd ik lid van de kerk. Sindsdien heb ik een nieuwe manier van geld beheren geleerd. Maar bovenal ben ik er zelf achter gekomen dat God een zegen in overvloed heeft uitgestort. Ik heb geleerd dat we Gods geboden moeten onderhouden om zegeningen van Hem te verwachten.

Te Kuang Ko (Taiwan)

Een goede toespraak houden

Marcus Sheridan

Lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn houdt meer in dan alleen in de kerk zitten luisteren naar andere mensen. De Heiland heeft zijn kerk zo georganiseerd dat wij allemaal een kans krijgen om geestelijk te groeien. Een van die kansen houdt in dat we in de kerk spreken, wat een boeiende en geestelijk bevredigende ervaring kan zijn.

Doeltreffende sprekers maken het beste van hun spreekbeurt door enthousiast verhalen en persoonlijke ervaringen te vertellen, aanhalingen en schriftteksten te gebruiken, en te spreken met de kracht van de Heilige Geest.

Wees enthousiast

Hoe enthousiaster we over het evangelie zijn, hoe meer andere mensen ons vuur zullen zien en ernaar zullen verlangen diezelfde gevoelens te krijgen. Aan de andere

kant, als onze toespraken — met name in het begin — vol excuses of negatieve uitspraken zijn, kunnen we onszelf ongeloofwaardig maken, onze boodschap geweld aandoen en de Geest mishagen. Sprekers die vol zelfvertrouwen en enthousiasme hun boodschap brengen — de boodschap van de Heer — zijn anderen tot zegen.

Verhalen en voorbeelden gebruiken.

Als we een goed verhaal of voorbeeld uit ons eigen leven gebruiken, kan onze boodschap een blijvende uitwerking hebben op onze luisteraars. Mensen luisteren graag naar verhalen. Daarom gaan er hoofden omhoog en krijgen we aandacht als we verhalen vertellen.

We hebben allemaal wel iets gedenkwaardigs meegemaakt. Maar een verhaal wordt pas interessant als we er creativiteit en energie in leggen.

Als we geen geschikt voorbeeld uit ons eigen leven kunnen bedenken, kunnen we altijd een verhaal uit een van de kerktijdschriften vertellen.

Doeltreffende sprekers doen het volgende als ze voorbeelden uit hun eigen leven geven:

- Ze oefenen van tevoren het vertellen van verhalen zodat ze die niet hoeven voor te lezen en ze oogcontact kunnen houden met de aanwezigen.
- Ze houden hun verhalen kort en interessant.
- Ze gebruiken voldoende intonatie en brengen gevoelens over.
- Ze geven indien gepast beschrijvende details.
- Ze geven af en toe blijk van een gevoel van humor, maar begrijpen dat je niet in elke toespraak een grapje hoeft te maken.
- Ze werken naar een conclusie toe aan het eind van elk verhaal.

Verbeter de presentatie van uw toespraak door blijk te geven van enthousiasme, oogcontact te maken en te glimlachen.

Citaten en schriftteksten gebruiken

De woorden van de Heer en zijn dienstknechten onderwijzen, inspireren, leiden en motiveren. Als we hun woorden tot leven kunnen brengen in onze toespraken, kunnen we een bijzonder positieve invloed op andere mensen hebben.

Goede sprekers doen het volgende als ze schriftteksten en citaten gebruiken:

- Ze vertellen over de achtergrond en de geschiedenis van de schriftteksten en citaten zodat de luisteraars het belang ervan inzien.
- Ze concentreren zich op een bescheiden aantal schriftteksten en citaten.
- Ze leggen nadruk op belangrijke onderdelen.

Spreeken door de kracht van de Heilige Geest

Spreeken door de kracht van de Heilige Geest is de belangrijkste manier waarop wij kunnen communiceren. Zoals Nephi heeft geschreven: 'Wanneer iemand spreekt door de macht van de Heilige Geest, voert de macht van de Heilige Geest [de boodschap] tot het hart der mensenkinderen' (2 Nephi 33:1).

Wij komen in aanmerking voor die invloed als we vasten, bidden en ons ijverig op onze toespraak voorbereiden. Als we goed zijn voorbereid, hoeven we niet te vrezen (zie LV 38:30).

Als we het gezelschap van de Heilige Geest combineren met enthousiasme, verhalen vertellen, aanhalingen en schriftteksten gebruiken, en vervolgens ons getuigenis geven van de waarheden waarover wij spreken, dan zullen we onze luisteraars opbouwen en inspireren. ■

HET VOORBEELD VAN PRESIDENT MONSON

President Thomas S. Monson is een krachtige en ontroerende spreker. Als we zijn spreekstijl en enkele van zijn recente conferentietoespraken onder de loep nemen, zien we wat de kwaliteiten van een goede spreker zijn.¹

President Monson beklemtoont vaak dat het een voorrecht is om de kerkleden toe te spreken, en hij spreekt zijn dank daarvoor uit. Daarnaast geeft hij geregeld blijk van die dankbaarheid door aan het begin van zijn toespraken enthousiasme te tonen.

Na zijn inleidende woorden haalt president Monson schriftteksten aan om richting te geven aan zijn toespraken en zijn luisteraars te vertellen wat zijn onderwerp is. Hij haalt ook algemene autoriteiten en anderen aan om nader licht op zijn onderwerp te werpen.

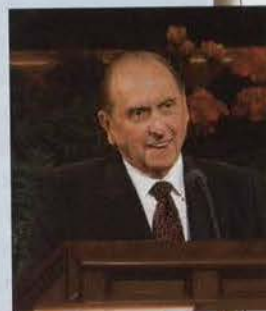
President Monson staat erom bekend ervaringen uit zijn eigen leven te vertellen. Hij weet dat zijn publiek er belang in stelt en zich herkent in die persoonlijke verhalen. Hij weet ook dat vertellen wat hij van het leven heeft geleerd een van de beste manieren is om iemand anders iets te leren.

President Monson vertelt verhalen met details die indruk maken en de aandacht vasthouden. Hij doorspekt zijn boodschap vaak ook met gedichten.

En president Monson begrijpt het belang van getuigenis geven, wat hij vaak doet, en op krachtige wijze.

NOOT

1. Zie bijvoorbeeld Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *Liahona*, mei 2009, p. 67; 'Houd goede moed' *Liahona*, mei 2009, p. 89; 'Mogen jullie moed hebben' *Liahona*, mei 2009, pp. 123–127.

DE TEMPEL WAARDIG ZIJN

De tempel is letterlijk een huis van de Heer. In de tempel sluiten we heilige verbonden (beloften) met God die we nodig hebben om de hoogste graad van hemelse heerlijkheid te bereiken (zie LV 131:1–4). Die tempelverbonden leiden tot de grootste zegeningen die ons dankzij de verzoening van Jezus Christus ter beschikking staan.

Er wordt niet van ons verwacht dat we volmaakt zijn als we naar de tempel gaan. De dingen die we daar leren en de verbonden die we er sluiten zijn er juist om ons te helpen onszelf te vervolmaken. Maar we moeten wel waardig zijn om er naartoe te gaan.

Een tempelaanbeveling is een teken dat we waardig bevonden zijn na een gesprek met een lid van onze bischop of onze gemeentepresident en een gesprek met een lid van het ringpresidium of zendingspresidium. Een tempelgesprek is een goede gelegenheid om na te gaan

of we goed genoeg leven. In elk van die gesprekken zal uw priesterschapsleider u vragen of u gelooft en de kerkelijke normen naleeft. Uw priesterschapsleiders houden de inhoud van deze gesprekken vertrouwelijk.

Als onze priesterschapsleiders ons waardig achten om de tempel te betreden, krijgen we een tempelaanbeveling. Wij ondertekenen onze aanbeveling om te bevestigen dat we waardig zijn de tempel te betreden. Onze priesterschapsleiders ondertekenen onze aanbeveling eveneens ter verdere bevestiging. Met deze aanbeveling mogen wij de komende twee jaar naar de tempel op voorwaarde dat wij ons aan de kerkelijke normen blijven houden. ■

Zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 247–252; en *Trouw aan het geloof* (2004), 'Tempel', pp. 156–160.

Het Eerste Presidium heeft de vragen voor het tempelaanbevelingsgesprek vastgesteld. Die vragen zijn voor iedereen hetzelfde.

De Heer heeft de normen gegeven die wij moeten naleven om in aanmerking te komen voor tempelgang. De psalmist zegt het als volgt:

'Wie mag de berg des heren beklimmen? Wie mag staan in zijn heilige stede?'

'Die rein is van handen en zuiver van hart' (Psalmen 24:3–4).

Hier volgen enkele onderwerpen die aan de orde komen:

1. Een getuigenis van onze hemelse Vader, Jezus Christus en de Heilige Geest.

2. Of u de president van de kerk steunt.

3. Of u de wet van kuisheid naleeft, tiende betaalt, eerlijk bent tegenover andere mensen en het woord van wijsheid onderhoudt.

4. Of u ernaar streeft naar de kerk te gaan, de verbonden die u hebt gesloten na te komen en naar de wetten en geboden van het evangelie te leven.

Als je twaalf bent, kun je naar de tempel om dopen voor de doden te doen. (Jongemannen moeten het priesterschap dragen.) Om een tempelaanbeveling te krijgen, maak je een afspraak voor een gesprek met je bisschop of gemeentepresident.

JONGEREN

Je tempelaanbeveling

Aanbevelingen voor jongeren zijn er in twee soorten, allebei voor beperkt gebruik: individuele en groepsaanbevelingen. Als je samen met je wijk of gemeente naar de tempel gaat, kan jouw naam op een groepsaanbeveling worden gezet. Die aanbeveling is alleen geldig voor één bezoek. Als je in de buurt van een tempel woont en je kunt geregeld dopen voor de doden doen, dan kun je je bisschop of gemeentepresident om een individuele aanbeveling vragen die een jaar geldig is op voorwaarde dat je je aan de normen blijft houden.

Eenheid

**President
Marion G. Romney
(1897–1988)**

Eerste raadgever in het
Eerste Presidium

Marion G. Romney is op 11 oktober 1951 tot apostel geordend. Hij was van 1972 tot en met 1985 lid van het Eerste Presidium en werd op 10 november 1985 president van het Quorum der Twaalf Apostelen. President Romney overleed op 20 mei 1988 op 90-jarige leeftijd. Hij hield de volgende toespraak tijdens de algemene aprilconferentie van 1983.

Een van de centrale thema's van het evangelie van Jezus Christus is eenheid. In de Schriften staat dat er onder de kerkleden gelijkheid en eenheid dient te zijn.

U zult zich herinneren dat de Heiland bij het laatste avondmaal met zijn apostelen bad dat zij één mochten worden met Hem zoals Hij één was met de Vader. Hij bad niet alleen voor de apostelen, maar 'ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven,

'opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt' (Johannes 17:20–21).

Het doel is altijd geweest om eenheid, eensgezindheid en gelijkheid onder leden van de Kerk van Christus te hebben. Ik vestig

bijvoorbeeld uw aandacht op het verslag van Henoeh, hoe hij met zijn volk een toestand van eenheid bereikte terwijl de rest van de wereld in oorlog was.

'En er kwam een vervloeking op allen die streden tegen God;

'en vanaf die tijd waren er oorlogen en bloedvergieten onder hen; maar de Heer kwam en verbleef bij zijn volk, en zij leefden in rechtvaardigheid.

'En de vreze des Heren was op alle natiën, zo groot was de heerlijkheid des Heren die op zijn volk rustte. En de Heer zegende het land. (...)

'En de Heer noemde zijn volk Zion.'
Waarom? *'Omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen'* (Mozes 7:15–18; cursivering toegevoegd).

Tijdens zijn aardse bediening onderwees Jezus Christus zijn discipelen in diezelfde leer. Na zijn hemelvaart 'werden [zij] allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het woord Gods met vrijmoedigheid.

'En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was een van hart en ziel, en ook niet één zeide, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk' (Handelingen 4:31–32).

Nadat de herrezen Heiland de mensen in Amerika had bezocht, 'was het ganse volk in het gehele land, zowel Nephieten als

Lamaniëten, tot de Here bekeerd; en er waren geen twisten en woordenwisselingen en onder hen, en iedereen handelde rechtvaardig met zijn medemens.

'zodoende waren er geen armen en rijken, dienstknechten en vrijen; maar allen waren vrijgemaakt en deelgenoot van de hemelse gave' (4 Nephi 1:2-3; cursivering toegevoegd).

Wij zijn nu de Kerk van Christus en de Heer verwacht van ons dezelfde eenheid. Hij heeft tot ons gezegd: 'Zijt één; en indien gij niet één zijt, zijt gij de mijnen niet' (LV 38:27).

Sommige leden gaan ervan uit dat ze in volkomen harmonie met de geest van het evangelie kunnen leven, volledig in de kerk kunnen meedraaien en tegelijkertijd kritiek kunnen hebben op de leiders van de kerk en de raad en leiding die zij geven. Zo'n houding is zeer onlogisch omdat de leiding van deze kerk niet alleen uit het geschreven woord

Er is slechts één manier waarop we één kunnen zijn, en dat is door de Heer en zijn gerechtigheid te zoeken. Wij worden één als we het licht van boven volgen.

voortkomt, maar uit voortdurende openbaring. En de Heer geeft die openbaring door middel van zijn uitverkoren profeet aan de kerk. De mensen die beweren dat ze het evangelie aanvaarden, maar tegelijkertijd de raad van de profeet bekritisieren en weigeren te volgen, nemen dus een onverdedigbaar standpunt in. Zo'n houding leidt tot afvalligheid. Dat is niet nieuw. Het kwam veel voor in de tijd van Jezus en de tijd van de profeet Joseph Smith.

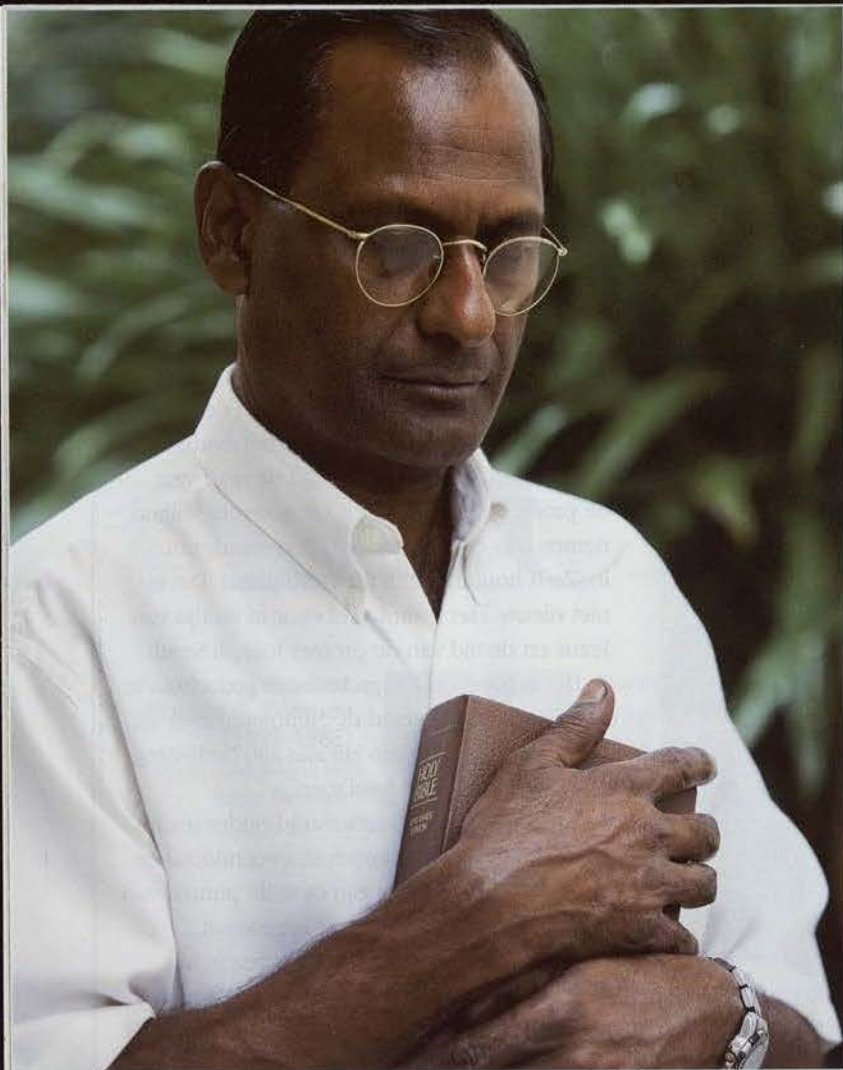
Het is goed om de grote les in gedachten te houden die de Heiland de Nephiëten over dit onderwerp leerde toen Hij aan zijn bediening onder hen begon. Hij zei toen:

'En er zal geen woordenstrijd onder u zijn, zoals er tot dusver is geweest; evenmin zal er woordenstrijd onder u zijn over de punten van mijn leer, zoals er tot dusver is geweest.

'Want voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, hij die de geest van twisten heeft, is niet van Mij, maar van de duivel, die de vader van twisten is, en hij hitst het hart der mensen op om in toorn te twisten, de een met de ander' (3 Nephi 11:28-29).

Er is slechts één manier waarop we één kunnen zijn, en dat is de Heer en zijn gerechtigheid te zoeken (zie 3 Nephi 13:33). Wij worden één als we het licht van boven volgen. Wij worden niet één door de verwarring hier op aarde. Zolang de mensen alleen op hun eigen wijsheid vertrouwen en hun eigen paden bewandelen, zonder de leiding van de Heer, kunnen zij niet één zijn. Ook kunnen ze niet één worden als ze ongeïnspireerde mensen volgen.

Als we één willen worden, moeten we de wil van de Heer leren kennen en naleven. Totdat dit fundamentele beginsel wordt begrepen en nageleefd, zal er geen eenheid en vrede op aarde zijn. De kracht ten goede die de kerk in wereld kan uitoefenen, is afhankelijk van de mate waarin wij, de leden, dit beginsel naleven.

De voornaamste reden voor de moeilijkheden in de huidige wereld is dat de mensen er niet naar streven de wil van de Heer te weten te komen en te doen. In plaats daarvan streven zij ernaar hun problemen met hun eigen wijsheid en op hun eigen manier op te lossen. De Heer wees er in afdeling 1 van de Leer en Verbonden, waarvan Hij openbaarde dat dit het voorwoord was op zijn boek met geboden, op dat dit een van de oorzaken was van de rampen die Hij voorzag voor de bewoners van de aarde. Luister maar eens naar deze klinkende verklaring:

'Want zij zijn van mijn verordeningen afgedwaald en hebben mijn eeuwig verbond verbroken;

'Zij zoeken niet de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen, maar ieder mens wandelt op zijn eigen weg' (LV 1:15-16).

Broeders en zusters, verlaat u niet op de

Als we één willen worden, moeten we de wil van de Heer leren kennen en naleven. (...) De krachten goede die de kerk in de wereld kan uitoefenen, is afhankelijk van de mate waarin wij, de leden, dit beginsel naleven.

raad van mensen of de arm des vlezes (zie LV 1:19), maar zoek de Heer om zijn gerechtigheid te vestigen (zie LV 1:16).

Wij kunnen in deze kerk tot een eenheid en eensgezindheid komen die ons meer kracht zal geven dan wij ooit genoten hebben, als wij een beter begrip krijgen van de evangeliebeginselen en komen tot eenheid in onze interpretaties van de huidige toestand en trends in de wereld. Dit kunnen wij bereiken door onder gebed de woorden van de Heer te bestuderen, waaronder de woorden die ons bij monde van zijn levende profeet zijn gegeven.

Dat is de manier om tot eenheid te komen. Als wij het woord van de Heer bestuderen dat door de standaardwerken tot ons komt en door de aanwijzingen van de levende profeet, en wij ons hart niet verharderen, maar ons verootmoedigen en een waar verlangen ontwikkelen om te begrijpen hoe het in onze specifieke omstandigheden toe te passen is, en vervolgens in geloof de Heer vragen, ervan overtuigd dat wij zullen ontvangen (zie D&C 18:18), en wij voortdurend ijverig de geboden van de Heer onderhouden, zal het pad dat wij moeten volgen zeker aan ons bekend worden gemaakt en zullen wij in staat zijn om de wereld als eenheid tegemoet te treden.

Wij hebben die eenheid en die kracht beslist nodig in de tijd waarin wij leven. Wij hebben een grote kans, de kans om tot hemels niveau te stijgen, de geest van het evangelie te vatten zoals we die nooit eerder hebben genoten. Dat kunnen we doen door onder ons die eenheid te ontwikkelen die de wetten van het celestiale koninkrijk vereisen. (...)

Het is mijn overtuiging dat wij, aangezien we het werk van de Heer doen, alles kunnen bereiken wat Hij ons vraagt, als we maar één zijn. ■

Hij weet hoe ik heet

Sherry Krull

In 2007 nodigde de universiteit van Washington me uit voor een banket ter ere van hun vrouwelijke sportmensen. Ik had 44 jaar daarvoor tennis gespeeld voor de universiteit en mijn tennispartner en ik hadden in het damesdubbelspel de kampioenschappen voor de noordwestelijke staten gewonnen. Bij het banket werd ik geprezen om mijn prestatie.

Op weg naar het diner hadden mijn man en ik Lynda opgehaald, een vriendin uit onze studententijd. Zij was tevens degene die mij kennis liet maken met De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen toen ik 33 was. Samen genoten we ervan onze campus en onze oude vrienden te zien.

Maar toen ik een pakketje met naamplaatje ging halen voor het banket, zag ik tot mijn teleurstelling dat er 'Sharon Krull' op stond in plaats van Sherry Krull. Maakt niet uit, dacht ik, streepte Sharon door en schreef er Sherry bij. Maar de vergissing bleef zich de hele avond herhalen. Later die avond stelde de gastheer mij met de naam 'Sharon' voor

als ontvangster van een onderscheiding. De plaquette die hij me overhandigde bevatte de fout ook.

Het was geen groot probleem, ik was dankbaar dat ik was uitgenodigd voor het banket, en de organisatoren beloofden om de plaquette te vervangen door een met de juiste naam.

De volgende dag was het paaszondag. Mijn man en ik hadden Goede Vrijdag doorgebracht in de tempel en hadden gedurende de week veel aan de laatste dagen gedacht die de Heiland op aarde had doorgebracht. Maar wat dat jaar met Pasen de meeste indruk op mij maakte, was de uitspraak die de bisschop tijdens de avondmaalsdienst deed: 'Ik ben erg dankbaar dat de Heer weet hoe ik heet.'

Ik werd overvallen door een sterk gevoel van vreugde. Hoezeer ik de vorige avond ook genoten had, de blijdschap die ik voelde toen ik deze waarheid hoorde, woog duidelijk op tegen mijn gevoelens toen ik 'de eer der mensen' ontving.

Ik ben ook dankbaar dat de Heer weet hoe ik heet, maar ik vind het nóg belangrijker dat ik

*Ik ben
dankbaar
dat de Heer
weet hoe ik
heet, maar
ik vind het
belangrijker
dat ik blij
ben om te
weten hoe
Hij heet.*

op drieëndertigjarige leeftijd te weten kwam hoe Hij heet. Ik zal altijd dankbaar blijven dat Lynda niet bang was om mij te beledigen door mijn naam te noemen toen twee zendelingzusters haar vroegen of ze iemand kende die ze een bezoekje konden brengen.

Door het Boek van Mormon te lezen kwam ik te weten dat de Heiland leeft, want het getuigt van Hem. En toen ik de Heiland leerde kennen en toetrad tot zijn kerk, werd ik in Hem een nieuw mens.

Mijn leven veranderde bij mijn doop en mijn bevestiging, en het veranderde opnieuw op die gedenkwaardige paasochtend toen ik een getuigenis kreeg dat mijn hemelse Vader en de Heiland werkelijk weten hoe wij heten. Ik kan nauwelijks uiting geven aan de vreugde die ik voel doordat ik mijn hemelse Vader en de Heiland ken — en weet dat Zij mij kennen. ■

Van april 2005 tot april 2010
werkzaam als algemeen
jeugdwerkpresident

ONZE KINDEREN
ONDERWIJZEN UIT
DE SCHRIFTEN

Kinderen hebben een verbazend vermogen om de beginselen van het evangelie te begrijpen.

Toen ik jeugdwerkpresidente van de wijk was, vond ik het niet goed dat de kinderen niet wisten uit welk schriftuurboek de verhalen kwamen die ik vertelde. Ze konden bijvoorbeeld makkelijk een plaat van Noach herkennen, maar wisten niet dat dit verhaal in het Oude Testament staat. Dus ik begon de platen op gekleurde stukken posterpapier te bevestigen. Ik gebruikte geel voor verhalen uit het Boek van Mormon en andere kleuren voor de andere boeken. Van toen af aan konden de kinderen het verhaal makkelijk met het schriftuurboek associëren.

O nlangs kwam ik bijeen met een groep mensen van een ander geloof die erg onder de indruk waren van de bereidheid van kerkleden om hun tijd en talenten in te zetten voor hulp aan andere mensen. Zij wilden weten hoe wij onze kinderen dat leren.

Ik legde uit dat het gezin het middelpunt is van het plan van onze hemelse Vader en dat ouders als voornaamste plicht hebben om hun kinderen te onderwijzen en op te voeden. Leiders en leerkrachten ondersteunen de ouders daar alleen maar in.

Het doel van al ons onderwijs, zei ik, is om te doen wat de profeet Joseph Smith zei toen men hem vroeg hoe hij de kerk leidde: 'Ik leer hun de juiste beginselen en zij besturen zichzelf.'¹¹

'En wat zijn die beginselen?', vroeg de groep. 'Waar vindt u die?'

'In de woorden van Christus', antwoordde ik.

Nephi moedigt ons aan: 'Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

Het woord Gods is in de Schriften te vinden. Als we onze kinderen geestelijke kracht willen geven, onderwijzen we ze in de Schriften en leren we ze om zich zelf te vergasten aan die heilige bladzijden.

Kinderen hebben een verbazend vermogen om de beginselen van het evangelie te begrijpen. Als ze in hun jonge jaren in de Schriften lezen, nemen ze zich meestal voor om zich aan de schriftuurlijke beginselen te houden. Daarom moeten kinderen hun eigen Schriften hebben. Ze moeten rechtstreeks uit de Schriften leren wat hun hemelse Vader wil dat zij weten en doen.

Kinderen onderwijzen uit de Schriften

Er zijn verschillende goede manieren om kinderen uit de Schriften te onderwijzen. Ik heb ondervonden dat deze methode vooral goed werkt na het lezen van een schrifttekst:

1. Geef duidelijk aan wat de besproken leerstelling is.
2. Leg de leerstelling uit.
3. Help de kinderen om de leerstelling zelf toe te passen.
4. Moedig ze aan om te bidden dat ze een getuigenis van de Geest mogen krijgen dat wat ze leren waar is.

Laten we Moroni 10:4 als voorbeeld gebruiken. Laten we zeggen dat een moeder een gezinsavondles

SCHRIFTUURMUUR

ABC's en 1-2-3's. Mijn kinderen hebben het van jongs af aan leuk gevonden om iets te leren. Daarom heb ik altijd geprobeerd om ze thuis iets te leren. Ik heb posters en woorden opgehangen, heel veel boeken voorgelezen en alle kansen te baat genomen om ze iets te leren. En toen besepte ik op een dag dat ik niet diezelfde aandacht schonk aan hun evangelieonderricht.

Aangezien de muren van mijn woning al nuttig waren gebruikt voor onderwijsdoeleinden, besloot ik ze gewoon nog meer te gebruiken. Een muur in de speelhoek van de kinderen leek het perfecte plekje om evangelieplaten op te hangen: hun eigen tekeningen of platen van de kerk. Ik plakte de platen op stevig papier voordat ik ze ophing. Onder elke plaat hing ik een korte samenvatting van het verhaal, afgestemd op de leeftijd van mijn kinderen. Onze 'schriftuurmuur', zoals mijn kinderen die noemen, werd al gauw een van hun lievelingsplekjes in huis. Ik koos veertien verhalen uit het Boek van Mormon en hing ze in chronologische volgorde op. Zo begrijpen mijn kinderen makkelijker wat de belangrijkste gebeurtenissen waren als ze daar vragen over stellen, en we bespreken wat er in de platen gebeurt. Ik wist dat onze schriftuurmuur zijn uitwerking had toen ik mijn zoon een van de platen juist hoorde uitleggen aan een speelkameraadje.

Als ouders steken we er veel tijd in om onze kinderen te leren wat ze nodig hebben om het goed te doen op school. Maar het is nog belangrijker eraan te denken dat we onze kinderen moeten helpen om het evangelie te leren en erin te groeien.

Kathleen Parrish Smith (Utah, VS)

Om zelf dit idee uit te voeren, kunt u platen uit kerkijdschriften halen of kunt u ze afdrukken van www.gospelart.lds.org. U kunt ook overwegen om het nieuwe Evangelieplatenboek (06048 120) te kopen: het bevat 137 platen. Het boek en andere evangelieplaten zijn verkrijgbaar bij de distributiecentra van de kerk en online op www.lds.catalog.com. Inwoners van de Verenigde Staten en Canada belten de afdeling distributie op nummer 1-800-537-5971.

geeft. Ze laat de gezinsleden eerst hun eigen boek-van-mormon opendoen en het vers lezen: 'En wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.'

Daarna doet ze met hen de onderstaande vier stappen.

Geef duidelijk aan wat de besproken leerstelling is.

Ze vraagt: 'Wat vraagt onze hemelse Vader in dit vers van ons? En welke zegeningen belooft Hij ons als we doen wat Hij vraagt?' Het gezin

bespreekt de vragen en stelt vast dat onze hemelse Vader wil dat wij de Schriften lezen en dan in geloof bidden, met een oprechte bedoeling om achter de waarheid te komen van wat we gelezen hebben. Onze hemelse Vader belooft om ons gebed te verhoren door ons middels de Heilige Geest een getuigenis van de waarheid te geven.

Begrijp de leerstelling. Vervolgens vertelt de moeder het verhaal van Joseph Smith die na in de Bijbel gelezen te hebben dat hij God kon bidden (zie Jakobus 1:5) vroeg bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Hij had het geloof dat hij antwoord op zijn gebed zou krijgen. Toen hij bad, verschenen de Vader en de Zoon aan hem. Ze herinnert haar gezin eraan dat onze hemelse Vader

en Jezus Christus natuurlijk niet verschijnen aan ieder die bidt, maar dat onze hemelse Vader oprechte gebeden verhoort op manieren die Hij het beste acht.

De leerstelling toepassen. Een kind vraagt: 'Betekent dit dat mijn hemelse Vader mijn gebeden beantwoordt?' De moeder antwoordt: 'Ja. In Moroni 10:4 staat dat we door studie en gebed de waarheid van alle dingen te weten kunnen komen.' Het gezin besluit om de belofte van Moroni op de proef te stellen.

Vraag om een getuigenis. De moeder geeft haar getuigenis en vertelt hoe zij weet dat de schrifttekst waar is. Ze besluit de les met de verzekering dat als de gezinsleden doen wat Moroni zegt — een evangeliebeginsel bestuderen met het verlangen om te weten te komen of het waar is — ze van de Geest de geruststellende verzekering zullen krijgen dat het waar is.

Kinderen door de Heer onderwezen

Leren wij onze kinderen om de Schriften lief te hebben en ervan te leren, dan geven wij hun in hun handen en hun hart een heerlijke bron van kracht en leiding waar zij de rest van hun leven veel aan kunnen hebben. We merken dan dat de belofte uit 3 Nephi 22:13 in vervulling gaat: 'En al uw kinderen zullen door de Here worden onderwezen; en groot zal de vrede van uw kinderen zijn.' ■

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 284.

DAGELIJKE GEDACHTEN UIT DE SCHRIFTEN VOOR PEUTERS

Als moeder van kleine kinderen begon ik dagelijks te bidden om te weten wat mijn kinderen moesten leren. Het antwoord was vaak dat eenvoudige evangeliewaarden en de wil om te werken de belangrijkste dingen zijn om ze bij te brengen. Elke ochtend geven mijn man en ik onze kleine kinderen een geestelijke gedachte en ons getuigenis. We trekken elke zondag ongeveer een half uur uit om het materiaal voor een hele week voor te bereiden. Vooral evangelieplaten, jeugdwerklidjes, *Verhalen uit het Oude Testament* en ideeën uit kerktijdschriften zijn nuttig.

- **Evangelieplaten.** Daar onderricht met platen zo doeltreffend is, vond ik het nuttig om platen af te drukken van gospelart.lds.org. Op die manier kunnen we onze jonge kinderen een plaat geven en kunnen ze die bekijken en aanraken terwijl we bespreken wat we zien.
- **Jeugdwerklidjes.** Soms proberen we samen een nieuw jeugdwerklidje te leren, vooral de doe- en wiebellidjes.
- **Verhalen uit het Oude Testament.** We lezen elke dag maar één bladzijde. Vóór het lezen hebben we meestal een visueel hulpmiddel of praktijkvoorbeeld om de al besproken verhalen nog eens te beklemtonen. Ik heb bijvoorbeeld op een dag rode voedselkleurstof in water gedaan en ze gevraagd of ze zich herinnerden dat de Heer een keer water rood had gemaakt.
- **Kerktijdschriften.** Soms brengen we een boodschap met een evangeliegerichte activiteit. We drukten bijvoorbeeld een keer enkele exemplaren af van een plaat waarop kinderen te zien waren die bejaarden wat lekkers brachten. We bespraken hoe belangrijk het is om 'opa's en oma's' lief te hebben en te dienen. Onze jongste van één jaar kraste wat op de plaat terwijl onze peuter op zoek ging naar de verborgen voorwerpen in de plaat.

Een geestelijke gedachte brengen duurt slechts heel even, maar de uitwerking duurt veel langer. Onze peuter pakte soms het tijdschrift en verraste mij met een samenvatting van enkele verhalen en evangeliebeginselen die we hadden geleerd. Bij het opgroeien van de onze kinderen, zijn we opbouwende gedachten blijven geven bij het ontbijt — zelfs op drukke ochtenden, dan brengen we vaak een korte boodschap terwijl zij zitten te eten.

Ik ben dankbaar voor het vele materiaal van hoge kwaliteit dat de kerk ons biedt om onze kinderen dichter bij de Geest te brengen. Bij onze wekelijkse voorbereiding verwelkomen wij de persoonlijke openbaring die we ontvangen om onze kinderen iets te leren. En we komen dichter tot onze hemelse Vader als we op zoek gaan naar de beste manieren om onze kinderen nader tot Hem te brengen.

Alejandra Adams (Virginia, VS)

Uniek maar **EENSGEZIND**

Adam C. Olson
Kerktijdschriften

*Voor eeuwig
bij elkaar zijn
begint met eens-
gezindheid nu.*

Diana Vasquez kreeg geen kans om afscheid te nemen van haar vader. Ze wist niet dat het nodig was. Toen zij op 9 juni 2007 met haar twee broers naar school ging, leek hij in orde. Maar voordat ze thuiskwam, ging hij rusten en werd niet meer wakker.

‘Het was zo onverwachts’, zegt Diana, die toen zestien was. ‘Eerst kon ik het niet accepteren.’

Zelfs zij die weten dat een gezin voor eeuwig bedoeld is, beschouwen hun gezinsleden soms als vanzelfsprekend. Natuurlijk kunnen broertjes en zusjes je ergeren, zijn ouders en kinderen het niet altijd met elkaar eens, en lijkt het leuker om tijd door te brengen met vrienden.

Maar als het noodlot onverwacht toeslaat, zoals dat bij Diana thuis gebeurde, worden de dingen waar het echt om draait — zoals je familie — ineens veel belangrijker.

Gelukkig voor Diana’s familie werkten ze er al aan om hier en in het hiernamaals een eenheid te zijn. Door eensgezind te zijn terwijl moeilijke tijden hen uit elkaar hadden kunnen drijven, heeft ze in dit leven gemoedsrust en geluk gebracht, en ze hopen dat ze in het toekomstige leven bij elkaar kunnen zijn.

Wat is eenheid?

Diana en haar familie wonen in Cusco, een stad hoog in het Andesgebergte van Peru, midden in het oude Incarijk.

Na de dood van haar vader leerde Diana Vasquez iets belangrijks over eenheid door de stenen muren in Sacsayhuamán, een vijfhonderd jaar oud Incafort in Peru.

In de jaren vóór de dood van haar vader, had Diana's familie een favoriet picknickplekje gevonden bij Sacsayhuamán, de ruïnes van een oud Incafort, niet ver van waar zij woonden. De muren die de Inca's bouwden, zijn zo sterk dat ze na meer dan vijfhonderd jaar en talloze aardbevingen nog overeind staan.

Voor Diana is haar familie net als een van die muren. Ze hebben het moeilijk gehad met wat problemen, maar ze zijn niet omgevallen.

De stenen in de muren van Sacsayhuamán hebben allemaal een andere afmeting en vorm; sommige zijn lang, sommige kort, sommige vierkant, en sommige zijn gewoon gigantisch. Maar dat elke steen anders is, verzwakt de muur niet. Met elke steen op de juiste plek,

EENHEID SCHEPPEN

'De gave van eenheid komt door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie van Jezus Christus. Als we ons aan de verbonden houden om zijn naam op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden, zullen we het gezelschap van zijn Geest ontvangen. Dan wordt ons hart verzacht en worden we één.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, zie 'Opdat wij één mogen zijn', *De Ster*, juli 1998, p. 74.

dragen ze bij tot de onderlinge samenhang. De verschillen tussen de stenen dragen er juist toe bij dat ze hun gezamenlijke doel bereiken.

Datzelfde kunnen we ook van onze onderlinge verschillen zeggen.

'We hebben allemaal verschillende gaven en talenten', zegt Diana. 'We zouden ze moeten gebruiken om andere mensen te helpen' (zie 1 Korintiërs 12).

Na de dood van Diana's vader namen haar moeder en twee broers verschillende taken op zich, al naar gelang hun talenten en vaardigheden, maar ze werkten samen aan een gezamenlijk doel: voor elkaar zorgen. Daarbij werden hun 'harten samengevoegd in eenheid en in liefde jegens elkaar' (Mosiah 18:21).

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, legt uit: 'Onze hemelse Vader wil dat we innig verbonden zijn. Die eenheid van liefde is meer dan alleen een ideaal. Het is een noodzaak.'¹

Hoe worden wij eensgezind?

De Inca's gebruikten voor hun beste stenen bouwsels geen specie. Ze pasten de stenen zo nauwkeurig in elkaar dat er niet eens ruimte is om er een velletje papier tussen te steken. Die bijzonder strakke pasvorm is mogelijk omdat de bouwopzichters voor elke steen een plek zagen en inzagen hoe die in het algehele plan paste.

Als wij ons laten vormen door de grote Opzichter, kunnen we onderling en met Hem één worden.² President Eyring zegt dat deze eenheid ontstaat als we de verbonden en verordeningen van het evangelie gehoorzamen.³

Evangelieverordeningen ontvangen en verbonden nakomen had een grote uitwerking op Diana's familie. Diana en haar jongere broer, Emmanuel, waren de eersten die lid van de kerk werden. Vóór die tijd maakten we thuis vaak ruzie, zegt Diana. Ze wist dat haar ouders het beste wilden voor haar en haar broers, maar ze waren streng.

'We waren eerder bang voor papa dan dat we van hem hielden', zegt ze.

Enkele maanden na haar doop werden haar vader en oudere broer, Richard, lid van de kerk, ruim een jaar later gevolgd door haar moeder.

'Mijn vader veranderde', zegt Diana over haar vaders bekering. 'Als we iets verkeerd deden, praatte hij erover met ons. We hadden minder vaak ruzie. Er was meer harmonie thuis.'

Door een verbond te sluiten om Jezus Christus te volgen, waren ze nader tot Hem en tot elkaar gekomen. Ze hadden een gezamenlijk doel: een eeuwig gezin worden. Een jaar na de doop van Diana's moeder lieten ze zich in de tempel aan elkaar verzegelen.

'Het was een prachtige ervaring', zegt Diana. 'Ik kan niet uitleggen hoe ik me voelde toen we de verzegelkamer binnenliepen en ik daar mijn ouders zag. Ik wilde niet meer weg.'

Rechts: Diana, haar moeder, Duvalie, en haar broers, Richard en Emmanuel (boven), hebben een nauwere band gekregen door elkaar te steunen in het naleven van de geboden.

Daarna had het gezin een nog groter verlangen om de geboden te onderhouden zodat ze een eeuwig gezin konden worden. Nog geen week vóór het overlijden van Diana's vader, gaf hij een gezinsavondles over eensgezind hun verbonden nakomen zodat ze voor altijd bij elkaar konden blijven. 'Niemand heeft garanties voor de toekomst', zei hij. 'Wij moeten voorbereid zijn zodat we toch bij elkaar kunnen zijn als een van ons mocht sterven.'

Verbonden nakomen verandert harten

Diana heeft geleerd dat samenwerken om evangelieverbonden na te komen een gezin dichter tot elkaar kan brengen, en ze is dankbaar dat ze dat leerde voordat het te laat was.

Het laatste wat Diana's vader de dag dat hij stierf tegen haar zei voordat ze naar school ging, was *'Te quiero mucho, Dianita.'* (Ik hou heel veel van je, kleine Diana.)

Diana heeft vertrouwen in de belofte van de Heer dat haar familie later weer bij elkaar kan zijn als ze zich aan hun verbonden houden.

'Ik heb gezien dat onze hemelse Vader ons dichter tot elkaar heeft gebracht omdat we de Heiland volgen', zegt ze. 'Ik moet geloven dat Hij ook zijn belofte zal houden dat we altijd samen kunnen zijn als we de geboden onderhouden.'

'Ik weet dat onze familie eeuwig kan zijn dankzij het goddelijke plan.

'Ik weet dat we de eeuwige heerlijkheid kunnen bereiken die onze hemelse Vader belooft. Alleen als we tot het einde toe volhard, ons hart stellen op de zaken van God, en elkaar helpen, kunnen we ons doel van een eeuwig gezin bereiken.' ■

NOTEN

1. Henry B. Eyring, 'Zijt één', *Liahona*, september 2008, p. 2.
2. Zie Thomas S. Monson, 'Een hemels huis, een hemels gezin', *Liahona*, juni 2006, p. 66.
3. Zie Henry B. Eyring, 'Opdat wij één mogen zijn', *De Ster*, juli 1998, p. 74.

EEN VOORBEELD VAN EENHEID

Eenheid scheppen is niet altijd zo makkelijk als iedereen om ons heen anders is. Maar één zijn is een gebod.

Diana Vasquez en Jhonathan Herrera Barra, een vriend uit een andere wijk in de ring Cusco-Inti Raymi (Peru), bespraken samen een belangrijk beginsel dat tot voorbeeld kan dienen om eenheid te scheppen in een relatie — of het nu een relatie is van vrienden, familieleden, klasgenoten of quorumleden.

Stel je twee mensen voor aan verschillende uiteinden van dezelfde horizontale lijn. De afstand tussen de twee stelt hun gebrek aan eenheid voor. Om één te zijn, moet een van beiden zich verplaatsen naar de locatie van de ander. Maar zelfs als ze weten dat ze verenigd moeten worden, kunnen veel dingen hen ervan weerhouden om tot elkaar te komen. Misschien vinden ze allebei dat ze gelijk hebben. Misschien weerhouden trots of boosheid hen ervan om tot elkaar te komen. Misverstanden scheppen vaak verdeeldheid.

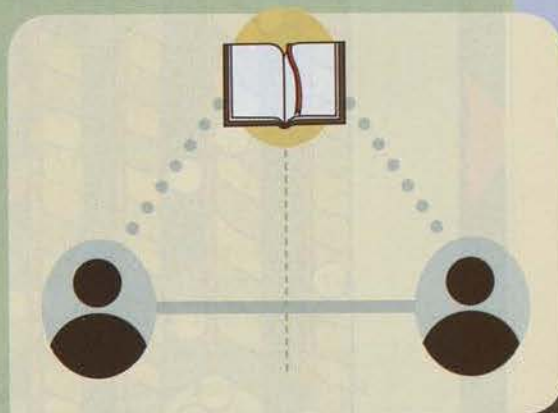
Om zich samen over de horizontale lijn te bewegen, moeten ze met elkaar tot een compromis komen, wat ook spanning met zich mee kan brengen. Elkaar in het midden tegenkomen kan moeilijk zijn omdat je het misschien niet eens bent waar het midden is.

Stel je nu een derde persoon voor die boven de andere twee staat, en een driehoek vormt. Die persoon is de Heiland.

Komen we nader tot Hem, dan zien we dat we uiteindelijk de afstand tot elkaar hebben verkleind.

'Jezus Christus is het middelpunt', zegt Diana. 'Als we allemaal dichter tot Hem komen, komen we allemaal dichter tot elkaar.'

Jonathan stelt dat dit kan gebeuren als we waardig 'deelnemen aan het avondmaal om onze verbonden te hernieuwen, dienstbaar zijn, naar de tempel gaan en de wereld achter ons laten. We kunnen niet bij Hem zijn, en de Geest niet bij ons hebben, als we niet rein zijn.'

President
Boyd K. Packer

President van het Quorum
der Twaalf Apostelen

Onszelf IN DE DROOM VAN LEHI PLAATSEN

*De droom van Lehi bevat alles wat een heilige der laatste
dagen nodig heeft om de toets van het leven te begrijpen.*

Ik vroeg de afdeling verslagen van de kerk
hoeveel leden van studentenleeftijd er in de
kerk zijn. Zij zeiden: 1.974.001.

Goed, dacht ik. Dan spreek ik tot die *ene*.

Mijn studentenleven begon vlak na de
Tweede Wereldoorlog. De meeste mannen
in onze klas waren net uit militaire dienst. De
meesten onder ons waren volwassener dan de
studenten van nu. We hadden de oorlog mee-
gemaakt en droegen allerlei herinneringen met
ons mee. Sommige hielden we vast; andere
lieten we maar al te graag vervagen. We waren
serieuzer en deden niet zoveel aan ontspanning
en spelletjes als de studenten van nu. We wil-
den verder met ons leven en wisten dat onder-
wijs de sleutel was.

In militaire dienst hadden we ons helemaal
geconcentreerd op vernietiging. Dat is waar
oorlog om draait. We werden geïnspireerd door
de edele deugd van vaderlandsliefde. De toets
van het leven was om toegewijd te zijn aan
vernietiging zonder jezelf geestelijk of moreel te
vernietigen.

Jij leeft ook in een tijd van oorlog, de
geestelijke oorlog die nooit zal eindigen. De
oorlog zelf overheerst nu de aangelegenheden
van de mens. Je wereld in oorlog is zijn
onschuld kwijtgeraakt. Er is niets, hoe grof of
ongepast ook, dat niet aanvaardbaar wordt
geacht voor films, toneelstukken, muziek
of conversatie. De wereld lijkt op de kop te
staan. (Zie 2 Petrus 2.)

Gedragcodes, waardigheid, hoffelijkheid
en respect voor gezag worden bespot. Fat-
soen en netheid maken plaats voor slordig-
heid in de uiterlijke verzorging en kleding.
De regels van eerlijkheid, integriteit en fun-
damentele moraal worden nu genegeerd. De
conversatie wordt gelardeerd met grofheden.
Je ziet het in kunst en literatuur, toneel en
amusement. In plaats van zich te verfijnen,
worden ze grover. (Zie 1 Timoteüs 4:1-3;
2 Timoteüs 3:1-9.)

Je moet bijna dagelijks beslissen of je die
trends wel of niet volgt. Er liggen nog veel toet-
sen in het verschiet.

GREG OLSEN, DE DROOM VAN LEHI, KOPEREN NIET TOEGESTAAN; FOTOILLUSTRATIE JOHN LUKE

Houd je vast aan de roede van ijzer

In 1 Nephi 8 lees je over de droom van Lehi. Hij zei tegen zijn familie: 'Zie, ik heb een droom gedroomd; of met andere woorden, ik heb een visioen gezien' (1 Nephi 8:2).

Je denkt misschien dat de droom van Lehi geen bijzondere betekenis voor jou heeft, maar dat heeft hij wél. Jij komt er in voor; wij komen er allemaal in voor.

Nephi heeft gezegd: '[Alle Schriften worden op onszelf toegepast], opdat zij ons tot nut en lering zouden strekken' (1 Nephi 19:23).

Lehi's droom of visioen van de roede van ijzer bevat alles wat een heilige der laatste dagen nodig heeft om de toets van het leven te begrijpen.

Lehi zag:

- Een groot en ruim gebouw (zie 1 Nephi 11:35–36; 12:18).

Als je je vasthoudt aan de roede, kun je met de gave van de Heilige Geest op je gevoel verder gaan. Grijp de roede van ijzer vast en laat die niet los.

- Een pad dat langs een rivier liep (zie 1 Nephi 8:20–22).
- Een donkere mist (zie 1 Nephi 12:17).
- Een roede van ijzer die door de donkere mist heen leidde (zie 1 Nephi 11:24–25).
- De boom des levens, 'waarvan de vrucht begerenswaardig was om iemand gelukkig te maken' (1 Nephi 8:10; zie ook 1 Nephi 11:8–9, 21–24).

Lees de droom of het visioen zorgvuldig door; lees hem dan nog eens.

Als je je vasthoudt aan de roede kun je met de gave van de Heilige Geest, die je ontvangen hebt toen je werd bevestigd als lid van de kerk, op je gevoel verder gaan. De Heilige Geest zal je troosten. Net als Nephi kun je de invloed van engelen voelen en kun je op je gevoel door het leven gaan.

Het Boek van Mormon is mijn roede van ijzer geweest.

Lehi zag grote menigten mensen 'zich naar voren' dringen, in de richting van de boom (1 Nephi 8:21).

Het grote en ruime gebouw 'was vol mensen, zowel jonge als oude, zowel mannen als vrouwen; en zij waren buitengewoon fraai gekleed, en zij wezen met spottende gebaren naar hen, die de vruchten hadden bereikt en er van hadden genomen' (1 Nephi 8:27).

Twee woorden in deze droom, of dit visioen, zouden een bijzondere betekenis moeten hebben voor jonge heiligen der laatste dagen. En die woorden zijn *toen en nadat*. Toen zij de boom hadden gevonden, schaamden de mensen zich en vielen zij door de spottendheid van de wereld af.

'En toen zij van de vrucht hadden geproefd, schaamden zij zich wegens hen die de spot

met hen dreven; en zij geraakten op verboden paden en gingen verloren. (...)

'En de menigte die dat vreemde gebouw binnenging, was groot. En *nadat* zij dat gebouw waren binnengegaan, wezen zij spottend met de vinger naar mij en naar hen, die ook van de vrucht aten.' Dat was de toets. Toen zei Lehi: 'Doch wij sloegen geen acht op hen' (1 Nephi 8:28, 33; cursivering toegevoegd). En dat was het antwoord.

Nephi, de zoon van Lehi, schreef:

'Ik, Nephi, [...] verlangde [eveneens] die dingen te zien en te horen en te weten door de macht van de Heilige Geest, die de gave Gods is aan allen die Hem ijverig zoeken. (...)

'Want hij die ijverig zoekt, zal vinden; en de verborgenheden Gods zullen hun door de macht van de Heilige Geest worden ontvouwd, zowel in deze tijd als in tijden van weleer, en zowel in tijden van weleer als in toekomstige tijden; daarom is de gang des Heren één eeuwige ronde' (1 Nephi 10:17, 19).

Alle symboliek in de droom van Lehi werd uitgelegd aan zijn zoon, Nephi. En Nephi schreef die op.

Bij je doop en bevestiging heb je de roede van ijzer vastgepakt. Maar je bent nooit veilig. *Nadat* je van die vrucht hebt genomen, komt jouw toets.

Ik denk nu en dan terug aan een van mijn klasgenoten: intelligent, knap uiterlijk, trouw kerklid, en vol talenten en vaardigheden. Hij sloot een goed huwelijk en bereikte al gauw een goede maatschappelijke positie. Maar hij begon zijn principes op te geven om de wereld en de mensen om hem heen te behagen. Zij vleiden hem tot hij deed wat zij deden, wat de wereldse leefwijze was.

Soms is het zo iets eenvoudigs als hoe je eruitziet of wat je draagt, zoals een jonge vrouw die haar haar eindeloos drapeert om eruit te zien alsof het niet gekamd is, of een jonge man die slordige kleding draagt om modieus te zijn.

Ergens in die kleine dingen veranderde de greep van mijn klasgenoot op de roede van ijzer een beetje. Zijn vrouw hield de roede met haar ene hand vast en hem met de andere. Maar uiteindelijk liet hij haar en de roede los. Net zoals in de droom of het visioen van Lehi werd voorspeld, viel hij weg, kwam op verboden paden en verdwaalde.

Het komt grotendeels door de televisie dat we niet meer naar het ruime gebouw kijken, maar er in feite in

wonen. Dat is jullie lot in deze generatie. Jullie leven in dat grote en ruime gebouw.

Wie schreef dit geweldige visioen? Er staat niets vergelijkbaars in de Bijbel. Heeft Joseph Smith het opgesteld? Heeft hij het Boek van Mormon geschreven? Dat is nog moeilijker te geloven dan het verhaal van engelen en gouden platen. Joseph Smith was slechts 24 jaar oud toen het Boek van Mormon werd uitgegeven.

Als jij je kleedt en verzorgt als een gewone heilige der laatste dagen, ben je veilig: kleed je fatsoenlijk, ga naar je bijeenkomsten, betaal tiende, neem deel aan het avondmaal, eer het priesterschap, eer je ouders, volg je leiders, lees in de Schriften, bestudeer het Boek van Mormon, en bid — bid altijd. Een onzichtbare macht zal je hand vasthouden als jij je vasthoudt aan de ijzeren roede.

Lost dit al je problemen op? Natuurlijk niet! Dat zou tegen het doel van je komst naar het aardse leven indruisen. Maar je krijgt er een stevig fundament mee waarop je je leven kunt bouwen (zie Helaman 5:12).

De donkere mist zal je soms zo erg omhullen dat je geen hand voor ogen kunt zien. Je kunt dan niet helder zien. Maar met de gave van de Heilige Geest kun je op je *gevoel* door het leven gaan. Grijp de roede van ijzer vast en laat die niet los. (Zie 3 Nephi 18:25; IV 9:8.)

Een tijd van geestelijke oorlog

Wij leven in een tijd van oorlog, de geestelijke oorlog die nooit zal eindigen. Moroni heeft ons gewaarschuwd dat de geheime verenigingen die door Gadianton zijn geïntroduceerd 'bestaan onder alle volken. (...)

'Daarom, o gij andere volken [en met *andere volken* wordt hier ook verwezen naar onze generatie], is het wijsheid in het bestel Gods dat die dingen u worden getoond, opdat gij u daardoor van uw zonden bekeert en niet toelaat dat die moordzuchtige verenigingen [...] u in hun greep krijgen. (...)

'Daarom gebiedt de Heer u dat wanneer gij die dingen onder u ziet komen, gij u bewust wordt van uw vreselijke toestand wegens die geheime vereniging die onder u zal bestaan' (Ether 8:20, 23-24).

Tegenwoordig maken atheïsten en agnosten van ongehoof hun godsdienst en zij voeren als nooit tevoren aanval- len uit op geloof en overtuiging. Zij zijn nu georganiseerd

en zij streven naar politieke macht. Je zult veel van en over ze horen. Hun aanvallen bestaan er grotendeels uit dat ze gelovigen en godsdienst bespotten.

De Sherems, Nehors en Korihors leven onder ons (zie Jakob 7:1–21; Alma 1:1–15; 30:6–60). Hun argumenten verschillen niet zo veel van de argumenten waarover in het Boek van Mormon wordt gesproken.

Jullie die jong zijn zullen veel zien dat je moed en je geloof zal beproeven. En niet alle spotternij komt van buiten de kerk. Dat zeg ik nog eens: niet alle spotternij komt van buiten de kerk. Pas op dat je je niet bij de spotters voegt.

De Heer heeft gezegd: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen' (LV 38:30).

Zelfs Moroni stond voor die moeilijkheid. Omdat schrijven hem niet makkelijk af ging, zei hij:

'ik vrees dat de andere volken de spot zullen drijven met onze woorden.

'[En de Heer zei tegen hem:] Dwazen spotten, doch zij zullen treuren; en mijn genade is genoeg voor de zachtmoedigen, zodat zij geen misbruik zullen maken van uw zwakheid;

'En indien de mensen tot Mij komen, zal Ik hun hun zwakheid tonen. Ik geef de mensen zwakheid, opdat zij ootmoedig zullen zijn; en mijn genade is genoeg voor alle mensen die zich voor mijn aangezicht verootmoedigen; want indien zij zich voor mijn aangezicht verootmoedigen en geloof hebben in Mij, zal Ik zwakke dingen sterk voor hen laten worden' (Ether 12:25–27).

Wij verheugen ons in Christus

In die droom of dat visioen bevindt zich de 'parel van grote waarde' (Matteüs 13:46).

Lehi en Nephi zagen:

- Een maagd met een kind in haar armen (zie 1 Nephi 11:15–20).
- Iemand die de weg moest bereiden — Johannes de Doper (zie 1 Nephi 11:27).
- De bediening van de Zoon Gods (zie 1 Nephi 11:28).
- Twaalf anderen die de Messias volgden (zie 1 Nephi 11:29).
- De hemelen gingen open en engelen bedienden de mensenkinderen (zie 1 Nephi 11:30).

- De menigten werden gezegend en genezen (zie 1 Nephi 11:31).
- De kruisiging van de Christus (zie 1 Nephi 11:32–33).
- De wijsheid en de trots van de wereld die zich tegen zijn werk keerden (zie 1 Nephi 11:34–36; zie ook 1 Nephi 1:9–14).

Dit zagen ze allemaal in een droom of visioen. En het is waar wij nu mee geconfronteerd worden.

Nu spreek ik individueel tot jou, die ene van twee miljoen. Net als de profeten en apostelen in het verleden doen wij dit: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus (...), opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

'Engelen spreken door de macht van de Heilige Geest; daarom spreken zij de woorden van Christus. Daarom zeide ik tot u: Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

En daar voegde Nephi aan toe:

'Welnu, indien gij, nu ik deze woorden heb gesproken, ze niet kunt begrijpen, zal het zijn doordat gij vraagt noch klopt; daarom wordt gij niet in het licht gebracht, maar moet gij in de duisternis verloren gaan.

'Want zie, ik zeg u nogmaals, dat indien gij langs de weg binnengaat en de Heilige Geest ontvangt, Hij u alle dingen zal tonen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:4–5).

De ingevingen van de Heilige Geest

Jullie leven in een interessante generatie, met beproevingen alom. Leer luisteren naar de ingevingen van de Heilige Geest. Die behoren een schild en bescherming voor je te zijn, en je iets te leren. Schaam je nooit voor de leerstellingen van het evangelie of de normen die we in de kerk leren. Als je een getrouw lid van de kerk blijft, zul je altijd heel anders zijn dan de meeste mensen in de wereld.

Jullie hebben het voordeel dat je bij al je beslissingen verzekerd kunt zijn van inspiratie. Er liggen veel beslissingen in het verschiet: beslissingen die te maken hebben met je opleiding, een levenspartner vinden, een baan

vinden, een gezin stichten en kinderen opvoeden in een wereld die op zijn kop staat. Je kinderen zullen worden blootgesteld aan zo veel meer dan wij in onze generatie.

Op onze reizen door de kerk merken wij dat onze jonge mensen sterker zijn dan voorheen. Als ik ze hoor spreken op conferenties en in avondmaalsdiensten, hoor ik ze de normen verdedigen. Ik hoor niet het cynische gespot dat zo kenmerkend is voor mensen die niet getrouwd of echt bekeerd zijn.

Wij presideren een kerk met meer dan dertien miljoen leden, en we groeien nog steeds. De kerk is aanwezig in de wereld. Een groot deel van de kerk bevindt zich buiten de VS en Canada. Veel kerkleden kunnen geen universitaire opleiding volgen, maar leven wél het evangelie na. En het is geweldig opbouwend om ze te zien en met ze om te gaan.

Denken wij aan jullie, jonge heiligen der laatste dagen, en aan het Boek van Mormon, en aan de droom of het visioen van Lehi, dan zien wij dat er profetieën in staan die concreet op jullie leven toe te passen zijn. Lees het nog eens, begin met 1 Nephi 8 en lees verder tot aan de raad die wordt gegeven. In het Boek van Mormon wordt het leven na de dood besproken: wat er gebeurt met de geest (zie Alma 40:11–12) en wat er gebeurt in de geestenwereld (zie 2 Nephi 2:29; 9:10–13). Alles wat je moet weten, staat erin. Lees het en maak het een deel van je leven. Dan deert de kritiek of spottendheid van de wereld, het bespotten van mensen in de kerk, jullie net zo min als het ons deert (zie 1 Nephi 8:33). We gaan gewoon door en doen wat we geroepen zijn om te doen, en weten dat de Heer ons leidt.

Ik smeeke de zegeningen van de Heer over jullie af in je werk. Ik bid dat de zegeningen

Je denkt misschien dat de droom van Lehi voor jou geen bijzondere betekenis heeft, maar dat heeft hij wél. Jij komt er in voor; wij komen er allemaal in voor.

van de Heer jullie mogen toevoelen als je van je levensochtend, waarin je je nu bevindt, naar je late levensavond gaat, waarin ik me nu bevind, en dat je zult weten dat het evangelie van Jezus Christus waar is. Je zult veel grote, roerige en moeilijke dingen tegenkomen in je leven, en je zult grote inspiratie en vreugde krijgen in je leven.

Jullie zijn beter dan wij waren. Ik ben ervan overtuigd dat voor wat beslist moet komen, gezien de profetieën die we hebben gekregen, de Heer bijzondere geesten heeft bewaard om in deze tijd voort te laten komen zodat zijn kerk en zijn koninkrijk beschermd worden en voortgang maken in de wereld. Als dienstknecht van de Heer roep ik zijn zegeningen over jullie af en getuig dat het evangelie waar is. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een devotional aan de Brigham Young University op 16 januari 2007. Zie voor de volledige Engelse tekst <http://speeches.byu.edu>.

Wat doen we deze week?', kan een vraag zijn die leiders van jongeren bij het plannen en uitvoeren van goede wekelijkse activiteiten vaak horen — en misschien wel vrezen. En hoewel we vaak het antwoord op die vraag wel weten, zou een moeilijker vraag kunnen zijn: 'Wat bereiken we met onze activiteit van deze week?'

President Thomas S. Monson heeft onlangs in een toespraak tot

jeugdleiders gezegd dat 'de fundamentele verantwoordelijkheid om jongeren te helpen het goede te kiezen als ze die keus krijgen, nu nog net zo belangrijk is als ooit tevoren.'

Hij zei verder: 'Geef ze herinneringen die tot in de eeuwigheid voortleven, dan zal de Heer uw naam gezegend noemen.' Zoals hij zo vaak doet, wees hij erop dat de Heer hen die Hij roept ook inspireert.¹

De *Liahona* vroeg enkele

kerkleiders naar herinneringen aan een gedenkwaardige wekelijkse activiteitenavond of andere jongerenactiviteit en vroeg ze om te vertellen wat die voor hen betekend heeft. Misschien putten de leidinggevendenden in deze tijd troost uit die ervaringen en beseffen zij dat hun toegewijde inzet ertoe bijdraagt om belangrijke herinneringen te scheppen — en eeuwige getuigenissen.

Als leiders en jongeren activiteiten plannen en uitvoeren, kunnen ze ertoe bijdragen dat er herinneringen ontstaan — en getuigenissen — die tot in eeuwigheid zullen voortleven.

Baat bij de activiteiten-avond

Deel van iets bijzonders

Ouderling Neil L. Andersen

van het Quorum der Twaalf Apostelen

In het najaar van 1967 werd onze wijk gevraagd om zestien jongeren te selecteren voor het dansfestival van de kerk.

Dat was een heel avontuur voor ons plattelandstadje in Idaho. Het festival zou worden gehouden in het grote stadion van de University of Utah, met duizenden toeschouwers. Ik kon niet echt goed dansen en vond de eerste repetities niet leuk. Maar al snel ging ik genieten van de omgang met goede jongemannen en jonge vrouwen tijdens de voorbereidingen op het dansfestival. De gedachte aan de grote stad Salt Lake City, waar we in een hotel met een zwembad zouden overnachten, was een grote motivatie voor ons.

We kwamen op de afgesproken dag in Salt Lake City aan en begonnen ons om te kleden voor onze uitvoering.

Plotseling kwam ik erachter dat ik de zwarte broek niet bij me had die ik tijdens onze ballroomdans moest dragen. Ik had hem thuisgelaten. We overwogen niet eens om een nieuwe broek te kopen, want dat zou veel te duur zijn geweest. Ik wist niet wat ik moest doen.

Broeder Lowe, mijn jongemannenleider, zei dat ik zijn donkere broek wel mocht lenen. Toen ik de broek aandeed, was ik blij dat de lengte vrij goed was. Maar ik merkte al snel dat ik een probleem had: de broek was enkele centimeters te breed. Wat moet ik doen?, dacht ik. Ik was broeder Lowe dankbaar, maar ik schaamde me met zo'n wijde broek. Broeder Lowe en mijn vrienden overtuigden me ervan dat niemand het zou merken omdat mijn jasje over de broek heen hing en dat ik met een riem de broek op zijn plaats kon houden.

Ik weet nog dat we in het stadion aankwamen en dat ik honderden jongemannen en jonge vrouwen uit het hele land zag, die allemaal dezelfde geloofsovertuiging hadden. Ik vond het heel fijn om te zien hoe belangrijk de kerk voor zoveel jongeren was.

Toen wij aan de beurt waren, liepen we het veld op. Toen de dans begon, voelde ik tot mijn afgrijzen dat de wijde broek begon af te zakken. Er was geen tijd om er iets aan te doen; de muziek was begonnen. Door dit dilemma werd de dans met enkele nieuwe passen uitgebreid. Niet alleen moest ik de ingestudeerde passen uitvoeren, ook moest ik enkele nieuwe passen bedenken om mijn broek op zijn plaats te houden. Af en toe verbijsterde ik mijn getalenteerde danspartner met die passen, maar ze behoedden mij wel voor een veel erger lot.

Ik ben mijn korte carrière als ballroomdanser nooit vergeten. Maar wat nog belangrijker is, ik ben nooit het gevoel vergeten dat we allemaal deel van iets bijzonders uitmaakten — niet alleen van een dansfestival — maar van de herstelde kerk en het evangelie van Jezus Christus.

Een getuigenis bij zonsopgang

Ouderling Paul B. Pieper

van de Zeventig

Ik ben in de kerk geboren. Mijn ouders onderwezen mij in de beginselen van het evangelie. Mijn vader doopte,

bevestigde en ordende mij tot het priesterschap. Ik ervoer de invloed van de Geest, maar kreeg pas later, op een paasochtend in mijn tienertijd, een getuigenis van de verzoening.

Een groep met enkele honderden seminarieleerlingen was vóór zonsopgang voor een getuigenisbijeenkomst bij elkaar gekomen. Ik veronderstel dat ik die ochtend mijn getuigenis heb gegeven, maar dat weet ik niet zeker. Maar ik weet wel dat toen de zon tijdens de bijeenkomst op die paasochtend opkwam, de Geest in mijn hart kwam en getuigde van Jezus Christus, zijn leven, zijn leringen, zijn verzoening en zijn opstanding. Ik heb de bevestiging van dat getuigenis vele malen ervaren in de ruim dertig jaar dat ik als zendeling, vader, vriend en kerkleider van Jezus Christus heb getuigd.

Maar het anker is het getuigenis dat ik die paasochtend van de Geest ontving.

De vorming van toekomstige zendelingen

Ouderling Keith K. Hilbig

van de Zeventig

Als lid van de wijk Milwaukee (Wisconsin), werd ik door toegewijde leiders begeleid. Onze activiteiten boden

ons de kans om contactuele vaardigheden te ontwikkelen, wat we goed konden gebruiken in die onhandige tienerjaren. Maar er was een activiteit die mijn jonge leven vooral heeft gevormd. Die activiteit vond in 1956 plaats, 54 jaar geleden! Toch kan ik me die dag nog goed herinneren.

De jongemannen werkten tijdens de wekelijkse activiteit op woensdag aan een gedetailleerde, ruim een meter hoge replica van de prachtige Salt Laketempel. We maakten ook een grote poster over het doel en het verhaal van het Boek van Mormon.

Onze scoutinggroep had een kraampje bemachtigd op een goede locatie op de jaarlijkse scoutingtentoonstelling. Honderden bezoekers liepen langs ons kraampje en zagen onze uitstalling. Veel mensen bleven staan. Ze vroegen aan jonge Aäronisch-priesterschapsdragers in scoutinguniform wat het doel van de tempel is. Veel mensen vroegen

ook naar het Boek van Mormon. Wij, jonge Aäronisch-priesterschapsdragers, legden alles zo goed mogelijk uit en gaven ze een paperbackeditie van het Boek van Mormon.

Een andere scout en ik (we zaten in hetzelfde lerarenquorum) hadden het gevoel dat we twintigjarige zendelingen waren. Allebei namen we ons die dag voor om een voltijdzending te volbrengen. Uiteindelijk hebben we dat ook allebei gedaan — mede door de activiteiten en toegewijde jeugdleiders.

Ik geloof echt

dat activiteiten, of die nu op grote of op kleine schaal zijn, de sleutel zijn tot het sterken van niet alleen de jongeren van de kerk, maar ook het gezin. Bij die activiteiten leren ze op informele manier het evangelie en zien ze hoe anderen die geroepen zijn om hen te leiden het naleven.

Misschien moeten we bij deze activiteiten denken aan het dertiende geloofsartikel en dat een beetje aanpassen: Als er iets deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan *verschaffen* wij dat.

Elaine S. Dalton, algemeen jongevrouwenpresidente.

Door kleine en eenvoudige dingen

Elaine S. Dalton

Algemeen jongevrouwenpresidente

Als ik over mijn jeugd nadenk, denk ik aan de vele kleine en eenvoudige dingen waardoor mijn getuigenis is versterkt

(zie Alma 37:6–7). De wijk was in mijn jeugd één grote familie. Als we een wijketentje hadden, kwam iedereen. Als de ZHV een bazaar of het jeugdwerk een optocht organiseerde, kwam iedereen. Onze wijk was ons sociale leven.

Als ik terugdenk aan mijn eerste roadshow van de wijk, denk ik aan de repetities 's morgens vroeg, de gebeden, de gesprekken met anderen terwijl we zaten te wachten, en de vriendschap die we voelden toen we het decor verfd, repeteerden en samen leerden. Op die momenten zag ik hoe het evangelie actief was in het dagelijks leven van echte mensen. Ik zag hoe mijn adviseuses met problemen omgingen, hoe leidsters onder druk reageerden en hoe echtgenoten met elkaar omgingen. Ik nam me toen voor dat ik de beginselen zou naleven die ik op zondag leerde. Ik voelde de Geest als we om een wonder baden, voor het onthouden van onze tekst of voor de gezondheid van een van de jongeren.

Ik kan me niet meer herinneren wat ik tijdens de roadshow moest zeggen. Ik kan me eigenlijk helemaal geen details meer herinneren. Maar ik weet nog wel hoe ik me voelde toen we optraden en toen ik naar de wijkleden

WAT IS DE WEKELIJKSE ACTIVITEITENAVOND?

Jongemannen en jongevrouwen behoren geregeld geplande activiteiten te hebben op wat we de wekelijkse activiteitenavond noemen. Het gaat hier om *gezamenlijke* ervaringen en activiteiten, waarbij er wederzijds respect en steun getoond wordt. De wekelijkse activiteitenavond moet jongeren een verscheidenheid aan kansen bieden om andere mensen te dienen en zich geestelijk, sociaal, lichamelijk en intellectueel te ontwikkelen.

De activiteitenavond kan op elke avond behalve de zondag- of maandagavond gehouden worden. Over het algemeen wordt hij wekelijks gehouden, maar minder vaak kan ook, als de priesterschapsleiders van mening zijn dat reisafstand, kosten of andere omstandigheden een wekelijkse bijeenkomst verhinderen.

De wijkpresidiums van de jongemannen en jongevrouwen houden op aanwijzing van de bisschop of het gemeentepresidium toezicht op de wekelijkse activiteitenavond.

Ga voor meer informatie naar LDS.org, klik op 'Serving in the Church', en zie 'Mutual'.

keek die met een goedkeurende en liefdevolle blik naar ons keken.

Ingaan op de uitnodiging

David L. Beck

Algemeen jongemannenpresident

Een van de gedenkwaardigste activiteiten waaraan ik als jongere heb deelgenomen was een groot dansfestival. Ik

weet bijna zeker dat ik me nooit vrijwillig voor zo'n activiteit zou hebben opgegeven. Maar na enige overreding liet ik me overhalen om mee te doen, hoewel ik aanvankelijk niet erg enthousiast was.

We repeteerden veel, want het leren van de danspassen vergde veel tijd en oefening. Ik ben dankbaar voor toegewezen leerkrachten, voor een geduldige danspartner, en voor mijn moeder, die mijn kostuum naaide en me aanmoedigde om mijn best te doen.

Het festival werd in een stadion gehouden. Ik had nog nooit aan zo'n

groot evenement deelgenomen. De toeschouwers werden vermaakt door de groepen die in kleurrijke kostuums hun dansen opvoerden. En het voetbalveld liep letterlijk vol met dansers toen we allemaal samen een slotnummer dansten. Het was een indrukwekkende show.

Ik genoot veel meer van het dansfestival dan ik had gedacht. Ik ging op een heel andere manier tegen de kerk aankijken. Ik zag grote groepen jongeren veel plezier hebben. Ik ontmoette nieuwe vrienden, ik ontwikkelde nieuwe vaardigheden en ik speelde een kleine rol in een grote productie die duizenden mensen vermaak bood.

Omdat ik was ingegaan op de uitnodiging om met dat festival mee te doen — en later in de kerk ben ingegaan op andere uitnodigingen — ben ik enorm gezegend, en heb ik de kans gehad om anderen tot zegen te zijn. Ik vind het een groot voorrecht dat ik als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zoveel prachtige ervaringen heb gehad. ■

NOOT

1. Zie Sarah Jane Weaver, 'Building on a Firm Foundation for Young Women', *Church News*, 28 november 2009, p. 3.

PAPA, WIL JE ME DOPEN?

Toen ik op een avond thuiskwam, zat Jessie, mijn dochter van zes, op een kruk in de keuken. Ik vroeg haar wat er was gebeurd.

'Papa, is het waar dat ik een kind van de duivel ben?', vroeg ze heel angstig.

Haar vraag kwam keihard aan. Jessie zei dat het driejarige zusje van haar vriendinnetje al was gedoopt. Jessie was verbaasd en vroeg haar vriendinnetje waarom haar zusje al op zo'n jonge leeftijd was gedoopt. Haar vriendin had geantwoord dat alle baby's gedoopt moeten worden.

'Ben jij dan niet gedoopt?', had haar vriendinnetje gevraagd. Toen Jessie nee had gezegd, had haar vriendinnetje gezegd dat ze dan een kind van de duivel was.

'Papa, wil je me dopen?', drong Jessie aan. 'Ik wil geen kind van de duivel zijn!'

Ik besepte dat dat misverstand onmiddellijk uit de weg geruimd moest worden. Ik legde uit hoe belangrijk de doop is en dat kinderen pas op hun achtste gedoopt worden (zie Moroni 8:11-23).

Omdat Jessie pas zes was, vertelde ik haar dat ze nog even moest wachten voordat ze gedoopt kon worden. Maar ik verzekerde haar ervan dat ze een kind van God was en dat Hij van haar hield. Naar aanleiding van haar vraag lazen we Moroni 10:4-5, waar Moroni ons vertelt hoe

we 'de waarheid van alle dingen' kunnen kennen.

Toen we deze teksten hadden gelezen, vroeg ik of ze wilde bidden om aan onze hemelse Vader te vragen of wat we hadden besproken ook waar was. Dat vond ze een goed idee.

We knielden samen neer en Jessie boog haar hoofd en bad: 'Hemelse Vader, ik wil graag weten of alles wat mijn vader me verteld heeft waar is. In de naam van Jezus Christus. Amen.'

Ik besepte dat mijn dochter een van de belangrijkste gebeden van haar leven uitsprak. Ik smeekte in mijn hart, zoals ik nog nooit eerder had gedaan, of onze hemelse

Vader haar gebed wilde beantwoorden.

Na enkele minuten zei ze: 'Ik

hoor helemaal niks.' Ik nam haar in mijn armen en zei: 'Onze hemelse Vader heeft ons de Trooster gegeven, die ons antwoord met (...) Ik legde haar hand op mijn hart. Ze viel me in de rede en zei: 'Met een warm gevoel in mijn borst! Ik voel het, papa!'

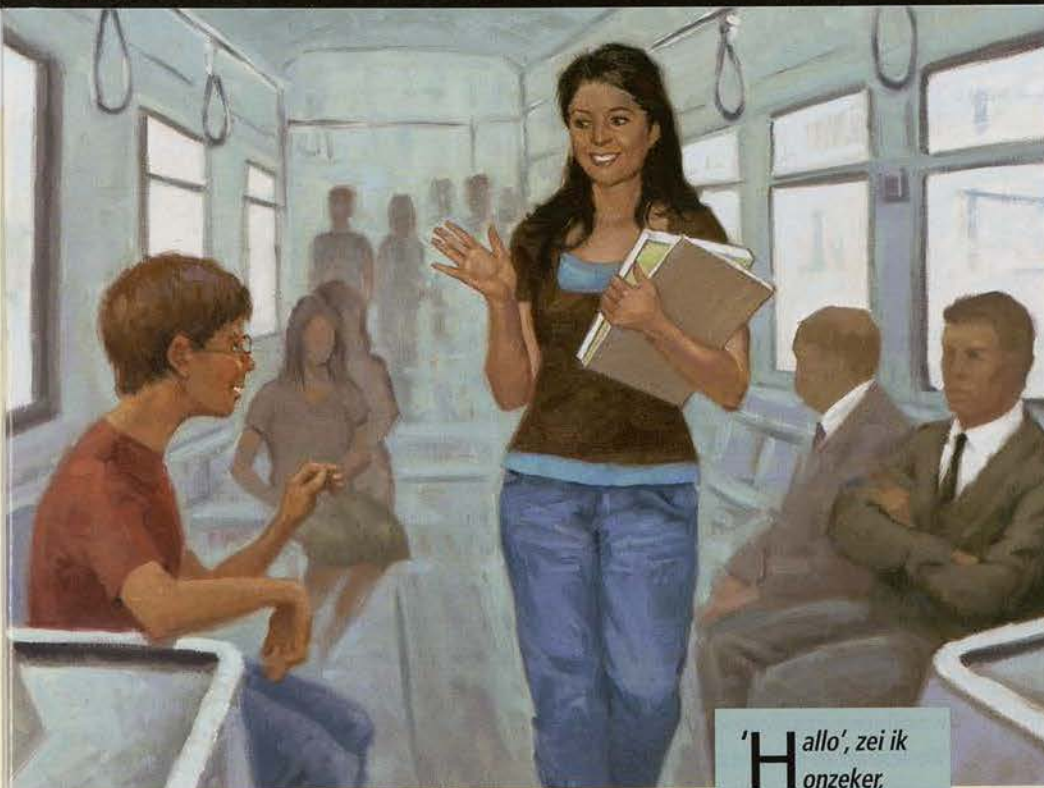
Ik sloeg mijn armen om haar heen en bedankte onze hemelse Vader dat Hij haar gebed had beantwoord. Ik had ook een warm gevoel in mijn boezem. Ik zei tegen Jessie dat wat ze voelde een antwoord op haar gebed was en dat ze nu wist dat ze een dochter van God was en dat ze gedoopt kon worden als ze acht was. Ze vertelde me dat ze zou wachten.

Er zijn nu vele jaren voorbijgegaan, maar het is nog steeds een herinnering dat onze hemelse Vader zijn beloften nakomt. ■

José Armando González Mondragón (Mexico)

Ik smeekte in mijn hart, zoals ik nog nooit eerder had gedaan, of onze hemelse Vader het gebed van mijn dochter wilde beantwoorden.

'Hallo', zei ik
onzeker,
maar vriendelijk.
'Ik heet Ashley.'

MIJN ANGST VOOR LIEFDE OVERWINNEN

Op weg naar huis van de universiteit zag ik hem elke dag in de bus. Hij droeg altijd hetzelfde slobberige T-shirt, dezelfde versleten sportschoenen, gecombineerd met een grote glimlach. En hij zat altijd alleen. Hij was een bijzondere passagier, omdat hij geestelijk gehandicapt was.

Iedere dag fluisterde de Geest me in om hem gedag te zeggen. Maar iedere dag werd ik er door mijn hoogmoed van weerhouden. Ik was bang dat iemand me zou zien met iemand die anders was. Ik had tenslotte een bepaalde reputatie.

Op een middag in de winter, toen de Geest me nadrukkelijk aanspoorde en ik een beetje meer moed had, zag ik hem op zijn gebruikelijke plek zitten en ging ik naast hem zitten — niet te dichtbij voor het geval ik me bedacht. Toen ik bijna bij mijn halte was, deed ik mijn ogen dicht, sprak in gedachten een gebed uit en keek hem aan.

'Hallo', zei ik onzeker, maar

vriendelijk. 'Ik heet Ashley.'

Toen hij naar me glimlachte, verdwenen mijn angst en hoogmoed onmiddellijk.

'Ik heet Lenny', antwoordde hij verlegen.

Met die woorden begon onze vriendschap.

De volgende dag zat ik weer naast Lenny, maar toen was het makkelijker — toen waren we bevriend. Toen ik ging zitten, stak hij zijn hand in zijn rugzak en haalde er een met de hand gemaakte valentijnskaart uit. Die was geadresseerd aan: 'Het lieve meisje dat ik iedere dag in de bus zie.'

Valentijnsdag was al lang voorbij, maar Lenny had die kaart speciaal voor mij gemaakt en had geduldig gewacht tot hij de kans kreeg om hem aan mij te geven. Ik kon mijn tranen niet bedwingen. Wat was ik dankbaar dat de Geest de moed niet had opgegeven en dat ik eindelijk

mijn trots aan de kant had gezet en mijn angst had overwonnen om met Lenny te praten.

Nu komt hij iedere week op zondag bij ons eten en is hij bijna lid van onze familie geworden. Iedere dag herinnert Lenny me aan de zegeningen die we ontvangen als we onze trots opzijzetten en de moed hebben om het goede te doen. Als ik hem elke dag zie, denk ik aan 1 Johannes 4:18: 'Er

is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees uit.' ■

Ashley Johnson Evanson (Utah)

MIJN BROERS HOORN

Ik groeide op met het geluid van de hoorn waarop mijn oudere broer oefende. Dag in dag uit, jaar in jaar uit, kwam het geluid van zijn hoorn uit ons huis. Als ik van school naar huis liep, kon ik het geluid al van verre horen.

Als iemand me daarnaar gevraagd had, had ik stellig beweerd dat mijn broer de beste hoornspeler ooit was. Maar zijn voortdurende hoornspel bracht me af en toe wel in verlegenheid, en ik heb mijn moeder een keer gevraagd om hem te laten ophouden. Hij nam zijn hoorn zelfs mee op vakantie!

Jaren later waren mijn broer en ik voor een muziekwedstrijd op een grote universiteit in het noorden van Californië, waar ik nog nooit was

geweest. Mijn madrigaalensemble won een prijs. Daarom moesten we later op de dag nog een keer optreden. We kregen te horen waar en wanneer we bij elkaar zouden komen, en iedereen ging zijn weg. Al snel stond ik helemaal alleen tussen al die grote gebouwen van de universiteit. Ik zag niemand die ik kende, maar ik herinnerde me wat ik volgens mijn moeder moest doen als ik ooit zou verdwalen: 'Blijf waar je bent.'

Ik bleef staan, maar ik was te verlegen om iemand om hulp te vragen. Ik wist ook niet waar ik naar toe kon gaan. Ik kon me ook helemaal niet meer herinneren waar en wanneer we elkaar zouden ontmoeten. Plotseling dacht ik eraan dat ik onze hemelse Vader om hulp kon vragen. Ik was toen geen lid van de kerk, maar ik was wel vaak met mijn vrienden mee naar de kerk geweest, en ik had geleerd dat onze hemelse Vader gebeden verhoort.

Dus stond ik daar met een gebed in mijn hart. Voordat ik amen had gezegd, hoorde ik iets. In de verte hoorde ik heel zachtjes een bekend geluid — een geluid dat ik bijna mijn hele leven had gehoord. Toen ik in de richting van het geluid liep, werd het steeds luider. Kon het de hoorn van mijn broer zijn? Ik wist het zeker.

Maar toen hoorde ik ook andere hoorns spelen. Ik aarzelde. Dacht ik echt dat ik uit al die hoorns die van mijn broer kon halen? Iedere keer als ik twijfelde leek het wel of ik zijn hoorn hoorde roepen. Toen ik het gebouw inliep, de trap opging en dichterbij de muziek kwam, werd ik bang. Ik bloosde al bij de gedachte

dat ik de verkeerde deur zou openen en iemand zou zien die ik niet kende. Toen ik op de tweede etage kwam, luisterde ik nog een keer. Ik nam een beslissing, haalde diep adem en deed de deur open. En daar was hij!

Onze hemelse Vader geeft ons zijn Geest om ons te onderrichten, om te getuigen, om ons te beschermen en ons in veiligheid te brengen als we alleen of in de steek gelaten zijn. We leren zijn stem herkennen als we er vaak naar luisteren en er zo vertrouwd mee worden dat we hem ook horen te midden van veel andere stemmen die ons op het verkeerde spoor kunnen brengen.

We mogen door zijn stem niet van ons stuk worden gebracht, en we mogen niet aarzelen om hem te volgen. Als we onze hemelse Vader om hulp vragen en dan luisteren, bereid om te gehoorzamen, zullen we Hem zeker horen. ■

Sandy Lauderdale Cane (Missouri)

GA WEG!

Enkele jaren geleden vertegenwoordigde ik de staat Utah op een landelijk congres voor zwemmers in Ohio.

Er waren enkele feestjes voor de atleten georganiseerd. Toen ik de eerste avond op een feestje was, dacht ik dat het net als de feestjes thuis zou zijn — met frisdranken en leuke spelletjes. Maar zodra ik de ruimte binnenkwam, werd ik met de werkelijkheid geconfronteerd.

Ik begreep meteen wat er in sommige artikelen in de tijdschriften van de kerk bedoeld wordt met: 'Je valt op als je ergens het enige lid van de kerk bent.' Op de een of andere manier wisten sommige atleten al dat ik lid van de kerk was. Het werd stil en het leek wel of iedereen naar me staarde toen ik wat chips uit een schaal pakte.

Iemand zei: 'Hé, ben jij geen mormoon?'

Ik glimlachte trots en zei: 'Dat ben ik zeker, en met veel plezier.'

Toen ik mijn zwemtas pakte en naar de deur liep, riep een van de jongens: 'Hé, ga je ervandoor, slappe-ling?'

Het feestje ging gewoon verder, maar ik voelde dat er naar mij gekeken werd. Na een tijdje begon het feestje een stuk wilder te worden. Ik wist niet zeker hoe erg het zou worden, maar ik wilde er geen deel van uitmaken. Als ik zou blijven, zouden ze een verkeerde indruk van mijn normen krijgen. Bovendien fluisterde de Geest mij in om weg te gaan. Toen ik mijn zwemtas pakte en naar de deur liep, riep een van de jongens: 'Hé, ga je ervandoor, slappeling?'

Ik glimlachte alleen maar en zei:

'Tot ziens, allemaal.' Toen

liep ik weg, met het goede

gevoel dat ik pal stond voor de normen van de Heer.

De volgende dag was er een vergadering voor de vertegenwoordigers. Een van de vertegenwoordigers stond op en zei streng: 'Er zijn gisteravond dingen gebeurd die nooit meer mogen gebeuren. Jullie zijn hier om je staat te vertegenwoordigen. Doe dat dus goed en gedraag je overeenkomstig!'

Hij zei ook: 'Sommigen van jullie zijn weggegaan en hebben niet meegedaan. Dankjewel.'

De rest van de week kreeg ik meer respect en vriendelijke blikken dan daarvoor. Omdat ik Utah zo goed had vertegenwoordigd, moedigden veel coaches uit de Verenigde Staten me aan om me kandidaat te stellen voor de positie van vertegenwoordigster van de westelijke staten.

Ik heb nooit gehoord wat er precies op dat feestje is gebeurd, maar ik ben dankbaar dat de Geest me had ingefluisterd om weg te gaan. ■

Sonrisa Oles Hasselbach (Californië)

IK BEN TROTS OP JE

De zendelingen in Ghana wassen hun kleding op de hand. Ouderling Moss, mijn collega die net uit de Verenigde Staten was gekomen, had nog nooit op de hand gewassen. Maar omdat ik uit Ghana kom, was ik eraan gewend.

Iedere maandag begon ouderling Moss met het boenen van zijn kleding, maar halverwege moest hij altijd stoppen omdat

zijn handen en knokkels begonnen te bloeden. Dan deed ik, naast mijn eigen was, ook zijn was.

Op een maandag leek ouderling Moss zich erg veel zorgen te maken. Ik had de vorige dag mijn hand bezeerd, en hij wist dat ik hem niet met zijn was zou kunnen helpen. Ik zou niet eens mijn eigen was kunnen doen. Hij begon met de was, maar zoals gewoonlijk had hij halverwege hulp nodig.

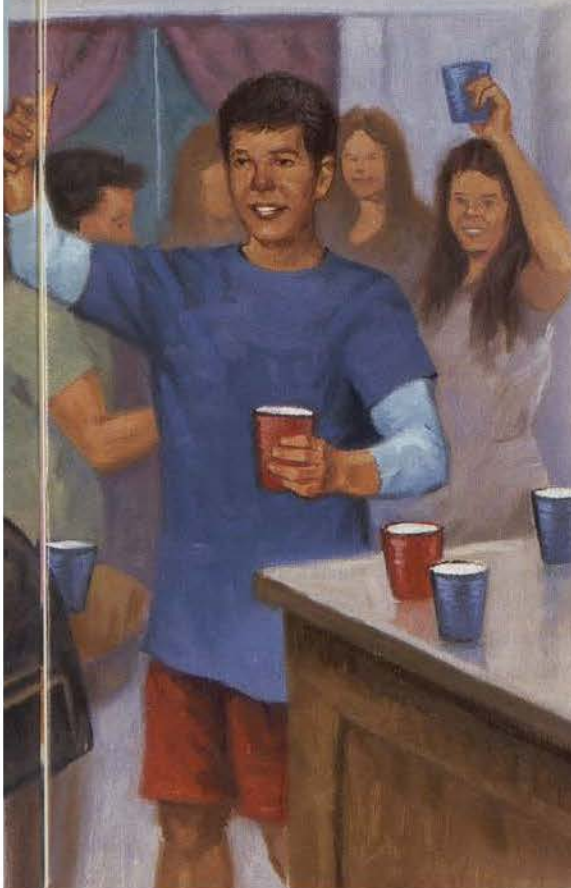
Omdat ik mijn collega niet kon helpen, moedigde ik hem aan om te volharden — om zijn handen te laten rusten en weer verder te gaan. Hij rustte even en ging daarna weer verder. Ik zei tegen hem dat hij de was zou kunnen afmaken. Zijn handen en knokkels deden wel pijn, maar hij hield vol. Toen hij klaar was, zei hij: 'Ik ben trots op mezelf. Ouderling Asante, ben je ook trots op me?'

'Natuurlijk ben ik trots op je', antwoordde ik.

Toen ik over dat voorval nadacht, kwam ik tot de conclusie dat onze hemelse Vader onze mogelijkheden kent, maar dat Hij ons beproeft zodat wij ijver, getrouwheid en geduld kunnen ontwikkelen. Hij is tevreden met ons als we de juiste beslissingen nemen en bewijzen dat we onze beproevingen kunnen doorstaan.

Als we hard werken en onze beproevingen doorstaan, kunnen we zeggen: 'Hemelse Vader, bent U trots op me?' Ik weet dat onze hemelse Vader en Jezus Christus tevreden over ons zijn als we volharden en dat Zij ons dat ooit zullen vertellen als Ze ons bij Hen thuis verwelkomen. ■

Richard Domeng Asante (Ghana)

MENSEN DIE ANDERS ZIJN

Ik hoop dat het met de hulp van God tot ons zal doordringen dat onze nadering tot Christus in grote mate zal afhangen van hoe goed wij andere mensen behandelen, vooral mensen die anders zijn.

**Ouderling
Marlin K. Jensen**
van de Zeventig

Twee jaar vóór mijn geboorte in 1942 werd mijn oudere broer, Gary, geboren. Gary is heel bijzonder. Bij zijn geboorte werden zijn hersenen door een gebrek aan zuurstof beschadigd. Qua verstand is hij nooit verder gekomen dan een jaar of zes, zeven.

Ruim zestig jaar lang heb ik mijn ouders voor Gary zien zorgen. Ze hielpen hem met tanden poetsen, met zijn haar kammen en op zondag met het omdoen van zijn stropdas. Omdat hij van paarden en cowboys hield, gingen ze met hem naar rodeo's en cowboyfilms. Ze hebben hem op talloze manieren liefderijk bijgestaan.

Helaas zijn mensen niet altijd even aardig tegen mensen die anders zijn. Het spijt me te moeten zeggen dat sommige kinderen — zelfs kinderen uit actieve mormoonse gezinnen — onaardig tegen mijn broer waren. Ze lieten hem niet meespelen, scholden hem uit en plaagden hem genadeloos.

Gary was een kind dat zeer vergevingsgezind was. Hij had iedereen lief en accepteerde iedereen. Van alle mensen heeft deze bijzondere broer, uitgezonderd mijn ouders, mijn levensvisie het meest gevormd. Ik vraag me soms af hoe het na de opstanding zal zijn. Alma heeft gezegd: 'Alle dingen zullen tot hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld' (Alma 40:23). Dan zullen we de echte Gary

leren kennen, en zullen we volgens mij dankbaar zijn voor al het goede dat we voor hem hebben gedaan en verdrietig over de momenten dat we wellicht meer liefde en begrip voor zijn bijzondere omstandigheden hadden kunnen opbrengen.

De behoefte aan liefde en begrip

Er zijn veel mensen zoals Gary in onze wereld. Ook in de kerk zijn er broeders en zusters die als 'anders' beschouwd kunnen worden en die in het bijzonder liefde en begrip nodig hebben. Hun behoefte aan liefde en begrip is deels terug te voeren op een cultuur die zich heeft ontwikkeld uit onze ambitie om volgens Gods plan te leven. Zoals in alle culturen het geval is, kent die cultuur bepaalde hoge verwachtingen en bindende gebruiken. Het huwelijk en het gezin worden bijvoorbeeld hoog ingeschat, en ouders hebben een door God opgelegde rol te vervullen. Kinderen en jongeren worden aangemoedigd om bepaalde normen na te leven en voorgescreven paden te bewandelen om bepaalde educatieve en geestelijke doelen te bereiken.

De gewenste resultaten van een christelijk leven worden binnen de cultuur als idealen gezien waarnaar we allemaal behoren te streven. Hoewel zulke idealen een leerstellige

BIJ DE FAMILIE

basis hebben en nauw verband houden met ons streven naar het eeuwige leven, kunnen ze soms een bron van teleurstelling en hartzeer zijn voor hen die niet voldoen aan dat ideaalbeeld.

Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van hartzeer en onvervulde verwachtingen bij een kerklid dat gescheiden is, bij iemand die, hoewel van huwbare leeftijd, nog ongehuwd is, bij iemand die kampt met inzinkingen of een eetstoornis heeft, of bij ouders die een kind hebben dat is afgedwaald. Andere kerkleden die mogelijk het gevoel hebben dat ze buiten de cultuur vallen, zijn zij die deel uitmaken van een etnische minderheid, die homoseksuele gevoelens hebben, of jongemannen die om wat voor reden dan ook niet op de gebruikelijke leeftijd op zending gaan. Ook leden die zich bekeren van overtredingen die formele, en dus meer publieke, kerkelijke discipline vergen, vinden ook vaak dat hun sociale omgang in de kerk nogal moeizaam is.

Zelfs leden die zich aan de kerkelijke normen houden, maar van wie het leven niet in het ideaalbeeld past, en die bijgevolg als anders worden beschouwd, voelen zich vaak minderwaardig en schuldig. Die gevoelens worden verergerd wanneer wij, hun broeders en zusters, niet zo coulant en welwillend zijn als we zouden moeten zijn. Denk bijvoorbeeld eens aan hoe een kinderloos echtpaar zich voelt als een lid van de wijk hun zonder na te denken vraagt wanneer ze kinderen gaan nemen, terwijl ze heel graag kinderen willen, maar daar niet toe in staat zijn.

Als we dergelijke moeilijke situaties proberen op te lossen, moeten we wel bedenken dat de oplossing niet te vinden is in het verwijderen of verlagen van het ideaal. Profeten en apostelen hebben altijd de taak om ons aan te moedigen om naar het ideaal te streven. Dat deed de Heiland ook. Zijn gebod luidde 'Gij dan zult volmaakt zijn' (Matteüs

Op de een of andere manier zijn we allemaal een verloren schaap. We hebben allemaal onze zwakheden, en ons leven voldoet niet in alle opzichten aan het ideaalbeeld. We zijn allemaal anders!

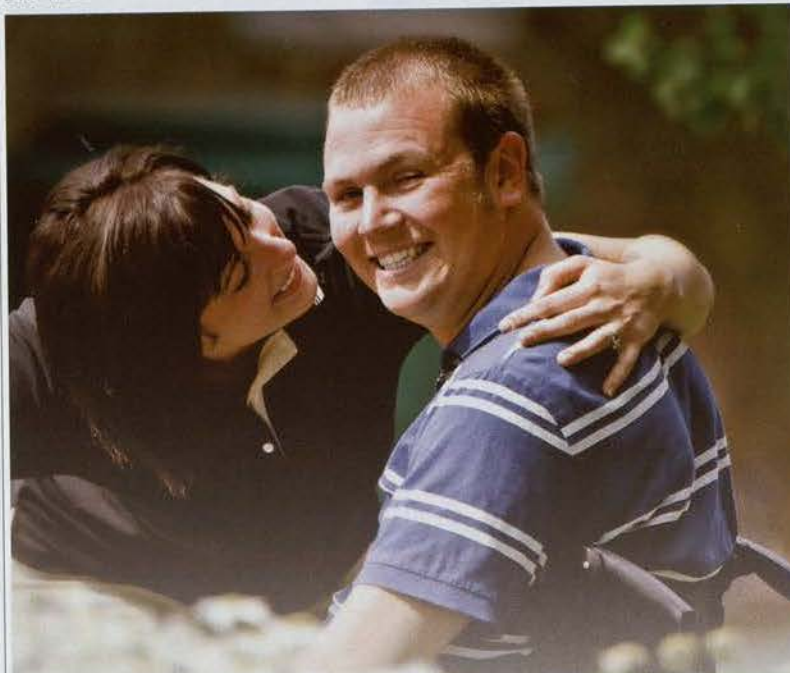
5:48), niet slechts 'Gij zult een fijne dag hebben.'

We zijn allemaal anders

Enkele jaren geleden leerde ik iets toen ik de leringen van de Heiland las over de man van wie een schaap was afgedwaald. De Heiland vraagt: 'Zal hij dan niet de negenen-negentig op de bergen laten en heengaan om het dwalende te zoeken?' (Matteüs 18:12).

Als priesterschapsleider had ik mezelf jarenlang als herder beschouwd — degene die op zoek ging naar het verloren schaap. Maar toen ik er goed over nadacht, kwam ik tot de conclusie dat we op de een of andere manier allemaal een verloren schaap zijn. We hebben allemaal onze zwakheden, en ons leven voldoet niet in alle opzichten aan het ideaalbeeld. We zijn allemaal anders! Dat is een nuttig inzicht, dat tot nederigheid stemt.

We doen er ook goed aan om te bedenken dat de Heiland heel goed wist, hoewel Hij het ideaal verkondigde, dat het ideaal niet altijd onmiddellijk haalbaar is. Over de gaven van de Geest — die prachtige begiftigingen van de Geest — heeft de Heiland gezegd: 'Ze worden gegeven ten bate van hen die Mij liefhebben en al mijn geboden onderhouden.' Alle geboden te onderhouden om geestelijke gaven

te kunnen genieten, lijkt onmogelijk, maar gelukkig heeft de Heiland eraan toegevoegd dat geestelijke gaven ook gegeven worden ten bate van 'hem die *ernaar streeft* dat te doen' (LV 46:9; cursivering toegevoegd). Alle geboden proberen te onderhouden — zelfs als we soms niet aan het ideaalbeeld voldoen — is iets wat we allemaal kunnen doen en is aanvaardbaar in de ogen van onze hemelse Vader.

Omdat we bij de doop allemaal een verbond hebben gesloten om 'te treuren met hen die treuren; ja, en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben' (Mosiah 18:9), is het belangrijk om als discipel van Christus barmhartig te zijn en consideratie te hebben ten opzichte van hen die zich in bijzondere omstandigheden bevinden — die anders zijn. Over de Heiland heeft Nephi geschreven: 'Hij doet niets, tenzij het voor het welzijn der wereld is' (2 Nephi 26:24). Het is ondenkbaar dat de Heiland iets zou doen of zeggen dat een kind van God pijn zou doen of zou schaden. Alma heeft zelfs gezegd dat Christus als onderdeel van zijn verzoening vrijwillig onze pijnen, ziekten en zwakheden op zich heeft genomen 'opdat Hij naar het vlees [zou] weten hoe zijn volk te hulp te komen' (Alma 7:12).

We kunnen veel troost putten uit Christus' vermogen om Zich in ons te kunnen

Het is belangrijk om als discipelen van Christus barmhartig te zijn en consideratie te hebben ten opzichte van hen die zich in bijzondere omstandigheden bevinden — die anders zijn.

inleven — een eigenschap die empathie wordt genoemd. Het verslag van de bediening van Christus staat vol met voorbeelden van zijn empathie en liefde voor hen die anders waren.

Toen het huidige liedjesboek *Kinderliedjes* in 1989 werd samengesteld, moest er voor de kinderen — en dus voor ons allemaal — een lied in worden opgenomen over hen die, omdat zij anders zijn, extra behoefte hebben aan liefde en begrip. Dat eenvoudige lied, 'Ik hou van jou', vat prachtig samen hoe we liefde en begrip kunnen tonen:

*Als je anders loopt dan anderen,
willen ze soms niet bij je zijn,
maar ik niet! Ik niet!*

*Als je anders praat dan anderen,
lachen ze je uit of doen ze je pijn,
maar ik niet! Ik niet!*

*Ik speel met jou, Ik praat met jou,
dan weet je dat ik van je hou.*

*Jezus liet geen mens alleen,
want Hij hield echt van iedereen,
En dat doe ik ook!*

*Jezus hielp altijd, en wou
dat iedereen Hem volgen zou,
dus dat doe ik ook!
ik ook! ik ook!*

*Ik speel met jou, Ik praat met jou,
dan weet je dat ik van je hou.¹*

Ik hoop dat het met de hulp van God tot ons door zal dringen dat onze nadering tot Christus in grote mate zal afhangen van hoe goed wij andere mensen behandelen, vooral mensen die anders zijn. En mogen wij eraan denken dat we allemaal op de een of andere manier anders zijn. ■

Uit een toespraak die hij op 7 september 2008 in een ringconferentie in Utah County (VS) heeft gehouden.

NOOT

1. 'Ik hou van jou', *Kinderliedjes*, p. 78.)

BIJ DE FAMILIE HOREN

Rachel Neal

Toen ik met andere jongvolwassenen omging, merkte ik dat het soms gemakkelijk is om ons zo op onze ongehuwde staat te concentreren dat we geen aandacht besteden aan de mensen om ons heen. Toen ik bijvoorbeeld voor het eerst naar een gezinswijk ging in plaats van naar een wijk voor jongvolwassenen, vond ik dat ik extra aandacht, medelijden en zorg nodig had omdat ik ongehuwd was. Die houding heeft mij nooit enig goed gedaan.

Tijdens het eerste jaar in mijn wijk merkte ik dat veel van mijn andere denkbeelden ook niet klopten. Ik kwam erachter dat getrouwde mensen wel degelijk bevriend kunnen zijn met ongehuwde mensen en dat ik iets voor anderen kan betekenen. Sommige moeders zijn blij dat er een vriendin langskomt als hun man voor zijn werk of de kerk weg is. Ouders zijn vaak dankbaar als een volwassene wat persoonlijke aandacht aan hun kinderen besteedt, en de meesten zijn maar al te bereid om hun kinderen 'uit te lenen' voor een bioscoopje of andere activiteiten.

Ik kwam er ook achter dat ik niet de enige alleenstaande ben.

Andere wijkleden hebben geen kinderen meer thuis, zijn gescheiden, weduwe of weduwnaar, en hebben zelf ook de nodige levensproblemen. En ondanks mijn overtuiging dat gehuwde mensen gelukkiger zijn, heb ik er enkelen leren kennen die leden onder neerslachtigheid, werkloosheid, ziekte of afgedwaalde kinderen. Wie met zulke problemen te maken heeft, waardeert altijd een luisterend oor.

Maar dat besef en die vriendschappen zijn niet zonder slag of stoot tot stand gekomen. Daar moest ik tijd en inspanning in stoppen, door wekelijks naar de kerk te gaan, mijn roepingen groot te maken en naar mogelijkheden te zoeken om anderen te helpen. Toen de bisschop vroeg of ik de zesjarige kinderen wilde lesgeven, voelde ik me ongeschikt. Maar na mijn eerste maand kwamen verscheidene ouders me bedanken. Ze zeiden hoe graag hun kinderen naar de klas kwamen. Tot op de dag van vandaag zijn mijn beste vriendinnen in de wijk familieleden van die kinderen.

Ik probeer altijd voor anderen in de wijk klaar te staan, maar soms ben ik degene die

Ik dacht dat ik nooit geaccepteerd zou worden door de leden van mijn wijk — maar dat was niet zo.

hulp nodig heeft. Toen ik een keer een kamer moest verven voordat ik ging verhuizen, zat ik middenin de eindexamens en moest ik ook nog naar een trouwerij. Toen ik daar met een zuster uit de wijk over sprak, zei ze dat ze samen met enkele zusters die kamer wel zou verven. Hun hulp heeft me heel veel tijd en geld bespaard.

De leden van mijn wijk lijken geen punt te maken van mijn ongehuwde staat omdat ik dat zelf ook niet doe. Als ik met ze praat, begin ik niet over mijn behoefte aan een echtgenoot, maar ik vertel ze over mijn baan, studie, hobby's en familieleden. Door mij op zulke onderwerpen te concentreren, zien mensen vaak dat ik meer ben dan iemand die bepaalde behoeften heeft.

Een wijze vriendin heeft me een keer verteld dat vriendschap tweerichtingsverkeer is. Je kunt niet iets geven zonder iets terug te krijgen. Ik besef dat al mijn vriendschappen me nooit de ervaringen kunnen geven die ik van een echtgenoot en kinderen zou krijgen, maar ik weet ook dat onze hemelse Vader al zijn kinderen liefheeft. Ongeacht onze omstandigheden is het mogelijk om je geliefd en geaccepteerd te voelen. ■

Vraag & antwoord

'Hoe moet ik reageren als ik word uitgelachen omdat ik lid van de kerk ben en me aan de normen probeer te houden?'

Door het licht van Christus weten Gods kinderen wat goed en slecht is, maar helaas negeren sommige mensen die kennis en lachen ze mensen uit die voor het goede kiezen. Probeer altijd je getuigenis te geven aan zulke mensen en vertel ze wat voor zegeningen je hebt ontvangen omdat je de evangeliën normen naleeft.

Hoe je reageert als anderen je uitlachen, bepaalt hoe anderen jou en de kerk beoordelen. Maak geen ruzie en reageer niet boos of onvriendelijk. Soms moet je gewoon negeren wat anderen zeggen, de raad van de Heiland volgen en voor ze bidden (zie 3 Nephi 12:44). Vergeet niet dat je 'een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' moet zijn (1 Timoteüs 4:12).

En schaam je niet voor je getuigenis van het evangelie (zie Romeinen 1:16). Je standvastige voorbeeld kan voor de mensen om je heen een krachtig getuigenis van de waarheid van het evangelie zijn. Als je vriendelijk en zelfverzekerd pal staat voor je overtuiging, kun je de mensen versterken die niet de moed hebben om het goede te doen. ■

Je overtuiging uitleggen

Enige tijd geleden speelde ik voor een basketbalteam dat meestal op zaterdag speelde. Maar als we een wedstrijd op zondag hadden, was ik niet aanwezig, en daarom lachten mijn teamgenoten me uit. Toen ze me vroegen waarom ik niet op zondag speelde, antwoordde ik: 'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en ik heb geleerd dat de sabbat heilig is en dat ik dan niet speel. Ik volg de beginselen van het evangelie omdat ik weet dat God het beste met mij voor heeft.' Daarna respecteerden mijn teamgenoten mijn overtuiging en lachten ze me niet meer uit.

Nicolás B. (19), Córdoba (Argentinië)

Voor ze bidden

Het kan ontmoedigend zijn als anderen je overtuiging belachelijk maken. Maar ik houd mijzelf voor dat de mensen die me uitlachen de zegeningen van het evangelie mislopen. Daarom bid ik dat onze hemelse Vader hun hart zal veranderen en ze zal helpen begrijpen hoe belangrijk het

evangelie is. Ik weet dat als ik een goed, voorbeeldig leven leidt, ze mede door mijn voorbeeld kunnen veranderen.

Itaobong O. (20), Rivers (Nigeria)

Wees niet beschaamd

Als iemand je uitlacht omdat je lid van de kerk bent, kun je ze vertellen dat je een getuigenis van de kerk hebt en dat je graag naar de kerk gaat. Dan kun je ze vertellen dat je weet dat onze hemelse Vader dichtbij is. Wees niet bang of beschaamd om te zeggen wat juist is!

Laura A. (12), Hessen (Duitsland)

Praat liefdevol

Ik heb het artikel van ouderling Robert D. Hales over christelijke moed gelezen, waarin staat dat we niet boos maar liefdevol moeten reageren als mensen tegen de kerk zijn.¹ Als we laten zien dat wij om hen geven, zullen de meeste mensen niet meer zo lelijk tegen ons doen. Je moet mensen altijd met respect en liefde behandelen, dan zullen zij hetzelfde doen. Als mensen je proberen over te halen om iets te doen wat tegen je normen is, weiger dan rustig en zeg: 'Ik ben lid van de mormoonse kerk en volgens mij kunnen we dat beter niet doen.' Je kunt zelfs een activiteit bedenken die niet indruist tegen je normen.

Lucas H. (15), Arizona (VS)

Wees een goede vriend

Ik zou allereerst aan het voorbeeld van de Heer denken. Toen Hij zijn leven voor mij gaf, had Hij geen zwakheden en verdiende Hij het niet om zo te lijden. Ten tweede zou ik aan het voorbeeld van Joseph Smith denken, die sterk en moedig was

zodat ik nu trots kan zijn om bij De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te horen. Ten derde zou ik mijn beginselen trouw blijven door vriendelijk te zijn en anderen te helpen. Ik zou ze laten zien dat ik ze liefhad door de beste vriend en het beste voorbeeld te zijn. Ik zou ze laten zien wat voor zegeningen we door gehoorzaamheid aan de evangeliebeginselen kunnen ontvangen. We zijn ten slotte allemaal kinderen van dezelfde liefdevolle Vader.

Auguste R. (15), Tahiti (Frans-Polynesië)

Laat je licht schijnen

We moeten bedenken waarom en voor wie we de normen naleven. Als we altijd het voorbeeld van onze Heiland in gedachten

houden, zullen we voorbereid zijn om dergelijke situaties te doorstaan met zachtaardigheid, zonder twist en zonder schaamtegevoelens voor de normen die we naleven. Als we ons op die manier gedragen, laten we ons licht schijnen voor de mensen, zien zij onze goede werken en verheerlijken ze onze Vader die in de hemelen is (zie Matteüs 5:16).

Lara M. (21), Paraíba (Brazilië)

Geef je getuigenis

Op de universiteit waaraan ik studeerde, liep een jongeman rond die me vervolgde omdat ik lid van de kerk was. Hij wilde

altijd redetwisten, dus probeerde ik hem te mijden. Op een dag gaf ik mijn getuigenis aan hem, en daarna vervolgde hij me niet meer. We moeten altijd standvastig blijven en bedenken hoe we ons getuigenis hebben gekregen. We moeten

onszelf beheersen zodat de Heilige Geest altijd bij ons kan zijn en ons kan versterken, ongeacht wat anderen zeggen of denken. We moeten voor die mensen bidden, zodat zij op een dag Jezus Christus zullen aanvaarden.

Brezka E. (21), Valparaíso (Chili)

Praat met vrienden in de kerk

Ik heb gemerkt dat het helpt als ik mijn patriarchale zegen lees. Dan begrijp ik beter wie ik ben, wat mijn zwakheden en

sterke punten zijn, zodat ik beter met dergelijke beproevingen kan omgaan. Ik heb maar twee vrienden die lid van de kerk zijn, maar ik bespreek vaak met hen hoe we met beproevingen kunnen omgaan. Ik denk dat jullie daar ook wat aan kunnen hebben. Een andere goede manier om met dit probleem om te gaan is vriendelijk te blijven en altijd een goed voorbeeld te zijn. Je kunt mensen niet dwingen om hun mening te veranderen, maar als je vriendelijk blijft en niet boos wordt, kun je ze laten zien hoe belangrijk de kerk voor je is.

William L. (17), Nevada (VS)

NOOT

1. Zie Robert D. Hales, 'Christelijke moed: de prijs van het discipelschap', *Liahona*, november 2008, p. 72; 'That Is Christian Courage', *New Era*, juli 2009, p. 2.

NEEM GEEN WRAAK

Een van de grote beproevingen van het aardse leven is als er bezwaar tegen of kritiek op ons geloof

wordt geuit. Op die momenten willen we misschien het liefst van ons afbijten — een bokshouding aannemen als het ware. Maar het is juist dan dat we de kans hebben om een stap terug te doen, te bidden en het voorbeeld van de Heiland te volgen. (...) Als we geen wraak nemen — als we de andere wang toekeren en boze gevoelens geen kans geven — volgen ook wij de Heiland. Wij tonen zijn liefde, het enige waarmee de vijand kan worden ondervangen, en beantwoorden onze criticasters zonder hen op onze beurt te kritiseren. Dat is geen blijk van zwakte. Dat is christelijke moed.

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Christelijke moed: de prijs van het discipelschap', *Liahona*, november 2008, p. 72.

VOLGENDE VRAAG

'Hoe moet ik reageren als mijn vrienden zeggen dat niemand God kan zien?'

Stuur je antwoord vóór 15 september 2010 naar:

Liahona, Questions & Answers 9/10
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org

Reacties kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: 1. volledige naam, 2. geboortedatum, 3. wijk of gemeente, 4. ring of district, 5. jouw schriftelijke toestemming — en als je onder de achttien bent, schriftelijke toestemming van je ouders (e-mail toegestaan) — om je reactie en foto af te drukken.

GOEDE- MORGEN

**'Als we goede moed houden, kunnen we
alle zonsondergangen in zonsopgangen veranderen.'**

Ouderling Marvin J. Ashton (1915-94)
van het Quorum der Twaalf Apostelen,
'Be of Good Cheer',
Ensign, mei 1986, p. 68.

FOTO LAUREN FOCCHETTO

Leer en Verbonden 1:38

Wij moeten naar alle woorden luisteren die de Heer door middel van zijn profeten spreekt.

Wat Ik, de Heer, heb gesproken

Hieronder staan enkele dingen die we uit de Schriften kunnen leren over openbaring van God:

- De mens leeft naar elk woord dat uit de mond van de Heer komt. (Zie Deuteronomium 8:3; Matteüs 4:4; LV 98:11.)
- 'Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk' (Spreuken 29:18).
- De Heer doet niets zonder zijn raad aan zijn profeten te openbaren. (Zie Amos 3:7.)
- God geeft zijn kinderen regel op regel, voorschrift op voorschrift. (Zie 2 Nephi 28:30; LV 98:12.)

...en die profeten en "bedieners die erin staan, zullen alle worden vervuld."

38 Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, en Ik verontschuldigd Mijzelf niet; en al gaan de hemelen en de aarde voorbij, mijn "woord zal niet voorbijgaan maar zal geheel worden vervuld, hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn "dienstknechten, dat is hetzelfde.

39 Want zie, ja, zie, de Heer is God, en de "Geest getuigt, en het getuigenis is waar, en die

- Wat de dienstknechten van God onder invloed van de Heilige Geest spreken, is het woord van de Heer (zie LV 68:4).

Mijn woord zal niet voorbijgaan

Profetieën en zegeningen die de profeten van de Heer spreken gaan niet altijd in vervulling op de tijd en de manier dat de mensen verwachten. Denk aan enkele voorbeelden van profetieën en zegeningen die op onverwachte momenten en manieren in vervulling zijn gegaan. Schrijf in je dagboek hoe je dat beginsel kunt toepassen.

Hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten

'Broeders en zusters, het is geen kleinigheid om een profeet van God onder ons te hebben. De zegeningen die wij ontvangen als we naar het woord van God luisteren dat door hem tot ons komt, zijn wonderbaarlijk. (...) Als we de raad van de Heer in de woorden van de president van de kerk horen, behoort onze reactie positief en prompt te zijn. De geschiedenis toont aan dat veiligheid, vrede, voorspoed en geluk ons deel zijn als wij profetische raad aannemen, zoals Nephi vanouds dat deed: "Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden" (1 Nephi 3:7).'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Gij moet zijn woord ontvangen', *Liahona*, juli 2001, p. 80.

Ik verontschuldigd Mijzelf niet

'Als critici dit werk bespotten, als vijanden dit werk belachelijk maken, als

cynische personen dit werk kleineren, moet ik aan deze geweldige uitspraak van de Almachtige denken. De Heer verontschuldigt Zichzelf niet voor wat Hij heeft gezegd of gedaan. Iedere belofte zal worden nagekomen en iedere profetie vervuld.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'The Order and Will of God', *Tambuli*, augustus 1989, p. 3.

Noot van de redactie: Deze pagina is niet bedoeld als allesomvattende uitleg van de gekozen tekst, maar als uitgangspunt voor persoonlijke studie.

De Heer bracht hem

We moeten over het evangelie praten met mensen die we leren kennen omdat we nooit weten wie is voorbereid om onze boodschap te horen.

Joni Larsen Marshall

Het was een warme, zonnige dag in Shilin, bij Taipei (Taiwan), en mijn collega, zuster Verhagen, en ik waren op de fiets op weg naar een lid van de kerk. Het verkeer was zoals gebruikelijk erg druk. De straten waren vol auto's, bromfietsen en fietsen, die allemaal verschillende kanten opgingen.

Ik reed, zoals altijd, zoveel mogelijk aan de kant van de weg zodat andere voertuigen mij konden passeren. Plotseling knalde ik ergens tegenaan en belandde ik hard op de grond. Toen ik opkeek, zag ik een man die maar bleef zeggen dat het hem speet. Hij had in zijn geparkeerde auto gezeten. Toen hij zijn portier opendeed om uit te stappen, was ik er tegenaan gereden. Ik had hem niet gezien en hij mij niet.

Toen ik naar mijn rechterbeen keek, zag ik waar ik het portier had geraakt. Mijn been had een diepe snee en was gezwollen en blauw. Een ambulance die vlak achter mij had gereden stopte. Ik werd onderzocht en ze namen me direct mee naar het ziekenhuis. Mijn been werd

onderzocht en er werden röntgenfoto's van genomen. De man van de auto kwam ook naar het ziekenhuis om te zien hoe het met mij ging.

Terwijl we op de uitslagen zaten te wachten, spraken zuster Verhagen en ik met hem, hij heette Chung Wei. Hij vroeg me herhaaldelijk hoe het met me ging en verontschuldigde zich voor wat er gebeurd was. Ik bood ook mijn verontschuldiging aan en zei dat ik blij was dat alleen mijn been gewond was.

Chung Wei vertelde dat hij op het conservatorium viool studeerde. Nadat we even met hem hadden zitten praten, zeiden we: 'We willen je niet onder druk zetten, maar als je onze boodschap wilt horen, kunnen we een afspraak met de zendelingen voor je maken.' Hij zei even niets, maar ging er toen mee akkoord. We gaven elkaar onze contactgegevens en stelden een tijd vast om de zendelingen te ontmoeten.

Toen kwamen mijn röntgenfoto's terug. Gelukkig was mijn been niet gebroken. Het deed alleen erg veel pijn en zag er afschuwelijk uit.

Later die week vertelde ouderling Criddle me dat hij en zijn collega Chung Wei les hadden gegeven. De les was goed gegaan. Enkele weken later hoorde ik dat hij al twee keer naar de kerk was gekomen en dat hij zich wilde laten dopen. Ik was zo blij en gelukkig.

Op 27 april 2002 werd Chung Wei gedoopt, en werd hij lid van de wijk Tien Mu. Ik kon helaas niet bij zijn doopdienst aanwezig zijn omdat ik was overgeplaatst, maar ik hoorde dat het goed was gegaan.

Later zag ik de zendeling, ouderling Packer, met wie Chung Wei zijn doopgesprek had gehad. Ouderling Packer had hem gevraagd waarom hij de zondingslessen had gevolgd en zich wilde laten dopen. Chung Wei had gezegd dat hij onder de indruk was van hoe zuster Verhagen en ik op de situatie hadden gereageerd. Omdat wij zo aardig tegen hem waren geweest en niet boos vanwege het ongeluk, zei hij dat dit de ware kerk wel moest zijn. Later, tijdens de zondingslessen, had hij de Geest gevoeld en had hij een getuigenis ontvangen.

op ons pad

Toen hij zijn portier opendeed om uit te stappen, was ik er tegenaan gereden. Ik had hem niet gezien en hij mij niet.

Ik ben zo dankbaar dat Chung Wei was voorbereid. Ik ben blij dat hij gehoor heeft gegeven aan de influisteringen van de Geest en dat hij nu het evangelie van Jezus Christus heeft.

Ik wist niet dat onze hemelse

Vader die dag Chung Wei op mijn pad zou brengen. Ik wist niet dat hij was voorbereid om naar het evangelie te luisteren. Maar ik weet wel dat wij altijd een discipel van Christus moeten zijn en ons moeten gedragen

zoals Hij zich zou gedragen. Ik weet dat we over het evangelie moeten praten met mensen die we leren kennen omdat we nooit weten wie de Heer heeft voorbereid om de boodschap van het evangelie te horen. ■

SEMINARIE OF SPORT?

*Mijn leven was uit evenwicht.
Ik kon niet langer kerk, school
en sport combineren.*

Carolina Tenorio Picado

Toen ik naar de middelbare school ging, maakte ik deel uit van de atletiekploeg. Ik was gek op hardlopen — ik liep al hard sinds ik negen was — en ik trainde hard. Ik trainde minstens drie avonden per week. Ik kreeg zelfs de kans om mijn stad te vertegenwoordigen tijdens de nationale wedstrijden in Costa Rica.

De trainingen duurden vaak tot 's avonds laat. Daardoor was het extra moeilijk om vroeg op te staan voor het seminarie, dat om vijf uur begon. Maar ik bleef dat offer brengen.

Maar toen ik zestien was, begon ik te beseffen dat ik niet mijn uiterste best voor het seminarie deed. Ik ging wel, maar ik was niet erg goed uitgerust, voorbereid of oplettend. Ik wist ook dat mijn lichamelijke conditie eronder te lijden had omdat ik zo vaak laat naar bed ging en zo vroeg moest opstaan. En dat was niet eerlijk voor mijn ploeggenoten.

Hoewel ik altijd aan veel verschillende activiteiten had deelgenomen en in staat was geweest om kerk, school en sport te combineren, had ik nu het gevoel dat er geen evenwicht meer was. Ik begon me af te vragen of ik iets moest opgeven. Hardlopen was een

gezonde activiteit waar ik erg goed in was. Het was een kans om mijn talenten te gebruiken en gedisciplineerd bezig te zijn. En op school werd er naar je opgekeken als je aan sport deed. Ik had goede vriendinnen op het team, en als ik ermee op zou houden, zouden die contacten verwateren.

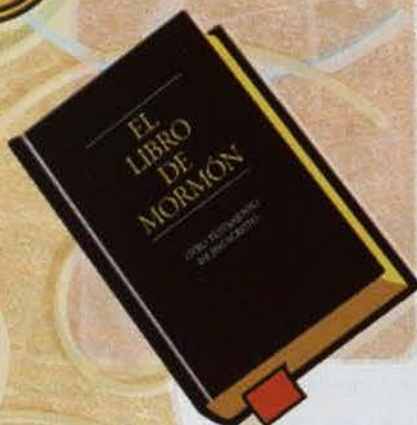
Aan de andere kant had ik mij ook ten doel gesteld om mijn seminariediploma te halen, en ik wist dat me dat niet zou lukken als ik lid van de ploeg zou blijven.

Toen ik over mijn beslissing nadacht, vroeg ik me af waar ik in alle aspecten van mijn leven het meest aan zou hebben, zowel op school als in de rest van mijn leven. Ik dacht aan mijn doelen op de lange termijn. Ik besepte dat mijn houding ten opzichte van het seminarie de rest van mijn leven zou beïnvloeden — en de eeuwigheid. Ik wist wat ik moest doen.

Aan het eind van het schooljaar zei ik tegen mijn trainer en mijn ploeggenoten dat ik geen deel meer van de ploeg kon uitmaken. Ze schrokken hevig. Niemand begreep

ILLUSTRATION: SCOTT GREER

waarom ik het hardlopen opgaf — iets wat ik al de helft van mijn leven had gedaan — 'om 's morgens om vijf uur naar de kerk te kunnen gaan.' Ik legde aan hen uit dat het een ver-

antwoordelijkheid en een prioriteit was, en dat ik gelukkiger zou zijn als ik voor deze goede dingen zou

kiezen. Gelukkig respecteerden de meesten van hen mijn beslissing, hoewel ze die niet begrepen.

De volgende twee jaar had ik op school meer tijd en ook om de Schriften te bestuderen en erover na te denken. Omdat ik niet steeds zo gehaast was, kon ik vaker inspiratie ontvangen.

Daardoor kwam mijn leven weer in evenwicht, ongekeende gemoedsrust en geluk waren het gevolg.

Rond de tijd dat ik mijn diploma van het voortgezet onderwijs ontving, kreeg ik ook mijn seminariediploma.

Dat was heel erg belangrijk voor mij. Ik was van de verhalen en

lessen in de Schriften gaan houden. Ik leerde vroeg op te staan en werd gezegend met goede vriendschappen, die hechter werden omdat we iedere dag zo vroeg bij elkaar waren. Maar het allerbelangrijkste was dat ik op het seminarie heb geleerd dat ik altijd de Heer op de eerste plaats moet zetten.

Ook nu, tijdens mijn universitaire studie, word ik daardoor gezegend. De colleges zijn veel moeilijker dan de lessen op school. Mijn taken in de kerk zijn ook veel zwaarder. Maar omdat ik heb geleerd om de Heer op de eerste plaats te zetten, is het eenvoudiger om de juiste prioriteiten te stellen, en ik hoop dat ik dat de rest van mijn leven kan voortzetten. ■

PRIORITEITEN STELLEN

'A'ls we kiezen hoeveel tijd we doorbrengen (...) moeten we oppassen dat we onze beschikbare tijd niet opmaken aan dingen die slechts goed zijn en weinig tijd overhouden voor wat beter of het beste is.'

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Goed, beter, best', *Liahona*, november 2007, p. 105.

VOOR ÉÉN EN VOOR ALLEN

Jongeren in de ring Frankfurt (Duitsland) weten hoe ze samen stand moeten houden en hoe ze dat zo nodig alleen moeten doen.

David A. Edwards

Kerkelijke tijdschriften

Toen Charlotte Baumann aan het eind van de jeugdconferentie van de ring Frankfurt opstond om haar getuigenis te geven, vertelde ze over een ervaring waar veel andere tieners zich mee konden vereenzelvigen.

'Tijdens biologie hadden we het over de invloed van alcohol op het lichaam', zei ze. 'Ik zei dat alcohol gif is, zenuwgif, en dat mensen het alleen maar drinken omdat ze denken dat het leven er leuker door wordt. De klas begreep het niet, en toen heb ik uitgelegd hoe ik erover dacht. En dat leidde tot de vraag waarom. Een jongen vroeg aan me of mijn ideeën op die van de mormonen leken, en toen zei ik: "Nou, ik ben mormoon." Eerst geloofde hij me niet, en dat vond ik eigenlijk wel grappig.'

Ze bleven vragen stellen, zelfs na de les in de gang. En toen moest Charlotte ergens aan denken. 'Ik

herinnerde mij opeens dat ik de verkorte versie van *Voor de kracht van de jeugd* bij me had. Die liet ik hen zien en lezen. 'Ik denk dat sommigen van hen me toen beter begrepen; en misschien heeft het wat invloed op hen gehad.'

Net als Charlotte kijken de jongeren van de ring Frankfurt altijd uit naar de jeugdconferentie en de andere activiteiten waardoor ze de kans krijgen om over dergelijke ervaringen te praten. Daar kunnen ze samenkomen, plezier hebben en elkaar geestelijk sterken, omdat de meesten van hen er normaliter alleen voor staan.

Samen standhouden

Op de jeugdconferentie, die in de buurt van de Frankfurtempel werd gehouden, vond iedereen dat het hoogtepunt van de conferentie de geestelijke steun was die ze kregen — door lessen, tempelbezoek en de getuigenisbijeenkomst.

Benjamin Uhlig vindt dat de jongeren op deze manier samen stand kunnen houden. 'We zijn een hechte groep, en samen strijden we in een hele slechte tijd. We gaan naar school, en er wordt van alle kanten aan ons getrokken. Er zijn overal slechte invloeden. Maar de jongeren steunen elkaar. Als jongeren strijden we

Charlotte: 'Ik herinnerde mij opeens dat ik (...) Voor de kracht van de jeugd bij me had. Die liet ik hen zien en lezen.'

samen voor het werk van de Heer, en dat vind ik geweldig.'

Als Ida Uhlig aan haar vrienden en vriendinnen in de kerk denkt, denkt ze ook aan de tempel. Haar wijk is niet ver bij de tempel vandaan, dus doen ze daar geregeld doop voor de doden. 'Ik vind dat als je vriendschap wilt sluiten, je vrienden en vriendinnen moet uitkiezen die ook een voorbeeld voor jou zijn. Vrienden gaan met je mee naar de tempel, en daar heb je samen geestelijke ervaringen.'

'Het is altijd fijn om doop voor de

doden te doen,' zegt Michael Fiedler, 'omdat je al die mensen helpt. De tempel is altijd het hoogtepunt van de jeugdconferentie, omdat alles naar de tempel leidt.'

Michael: 'De tempel is altijd het hoogtepunt van de jeugdconferentie, omdat alles naar de tempel leidt.'

Benjamin U.: 'Als jongeren strijden we samen voor het werk van de Heer, en dat vind ik geweldig.'

Ida: 'Ik vind dat als je vriendschap wilt sluiten, je vrienden en vriendinnen moet uitkiezen die ook een voorbeeld voor jou zijn. Vrienden gaan met je mee naar de tempel, en daar heb je samen geestelijke ervaringen.'

Alleen standhouden

De kracht die deze jongeren van elkaar krijgen, draagt bij tot hun getuigenis van het evangelie, dat op school en elders vaak dagelijks beproefd wordt. Het komt vaak voor dat ze pal moeten staan voor de normen van de kerk.

'Op school ben ik het enige lid van de kerk in mijn leeftijdsgroep', zegt Jonatan Fingerle. 'En overall waar ik naartoe ga, ben ik altijd "de mormoon". Ik moet er in de klas over praten en mijn getuigenis geven, ook in de klas zedenleer, waar niemand in enige vorm van evangelie gelooft. Maar het was wel leuk dat naderhand, tijdens de pauze, kinderen naar me toe kwamen en vragen stelden. Toen kon ik echt mijn getuigenis geven.'

Soms kun je eenzaam zijn als je de normen van de kerk naleeft. Vincent Newsome is vaak de enige die de wet van kuisheid naleeft. 'Mijn schoolvrienden vinden het vreemd dat ik kuis blijf, omdat hun leven heel anders is. Al van jongs af aan leren hun ouders ze iets anders. Sommige moeders gaan zelfs met hun dochter van veertien naar de gynaecoloog om een recept voor de pil te halen.'

Jonatan: 'Op school ben ik het enige lid van de kerk in mijn leeftijdsgroep. En overal waar ik naartoe ga, ben ik altijd "de mormoon". Ik moet er in de klas over praten en mijn getuigenis geven, ook in de klas zedenleer, waar niemand in enige vorm van evangelie gelooft.'

Maar Vincent weet wat voor kracht hij ontvangt als hij de geboden van de Heer onderhoudt. 'Door de wet van kuisheid word ik sterker. Je zou kunnen toegeven, maar dat helpt niet. Want als je toegeeft, en je je net zo gedraagt als de rest van de wereld, ga je met de stroom mee en denk je niet na over wat je doet. Ik weet dat het beter is om kuis door het leven te gaan, anders ga je ten onder.'

Als je voor de normen van de kerk opkomt, worden tegenstanders soms bondgenoten. Toen ze voor het eerst naar deze school ging, werd Carina Schultes gepest en uitgelachen. 'Ze konden niet accepteren dat ik lid van

Vincent: 'Mijn schoolvrienden vinden het vreemd dat ik kuis blijf, omdat hun leven heel anders is. Al van jongs af aan leren hun ouders ze iets anders.'

de kerk was, dat ik bepaalde normen naleefde, dat ik niet rookte en dronk. Eerst wisten ze er geen raad mee, maar gelukkig accepteerden ze het na vier jaar. Toen vonden ze het wel gaaf en steunden ze me. Ook zorgden ze ervoor dat anderen me met rust lieten.'

Kracht vinden

We kunnen op veel verschillende manieren kracht vinden. Benjamin Rumbach vindt kracht in zijn lievelingstekst, 1 Nephi 3:7. 'Daaruit blijkt de vastberadenheid van Nephi en de moed die hij had voor het evangelie. Daar heb ik wat aan als ik de kracht nodig heb om de geboden te onderhouden en verleidingen beter te weerstaan. Ik weet dat ik alle geboden kan onderhouden als ik dat wil.'

Charlotte Baumann put kracht uit het handzame kaartje *Voor de kracht van de jeugd*: 'Soms weet je niet hoe je iets moet uitleggen, maar daarop staat iets over alle onderwerpen die actueel zijn voor jongeren. En dat is heel handig. Ik heb gemerkt dat het belangrijk is dat ik altijd voor mijn beginselen opkom, ook als mensen dat vreemd

vinden of niet begrijpen. Dan word ik sterker.'

De kracht die Ida Uhlig op de jeugdconferentie en in de tempel voelt, geeft haar kracht. 'Ik voel de Heilige Geest vaak. De Geest is vooral op deze jeugdconferentie aanwezig, en die voel je in de tempel. Ik ben dankbaar voor Jezus, en ik ben blij dat ik bij Hem kan terugkeren', zegt ze.

En Carina Schultes is door standvastigheid en gebed sterk gebleven: 'Ik heb geleerd dat als je door vele verleidingen wordt omgeven, je niet

Uitzicht op Friedrichsdorf, bij Frankfurt.

Carina: 'Ik heb geleerd dat als je door vele verleidingen wordt omgeven, je niet mag opgeven.'

mag opgeven. Dan moet je standvastig blijven en je aan het woord van God vasthouden, zodat je niet zult vallen. In Leer en Verbonden 88:126 staat dat we altijd moeten bidden. Als we problemen hebben of hulp nodig hebben, zullen we een antwoord ontvangen.'

Of ze nou samen of alleen standhouden, de jongeren in de ring Frankfurt vinden kracht in het evangelie van Jezus Christus. En die kracht zal ze in de rest van hun leven goed van pas komen. ■

JE OP EEN ZENDING VOORBEREIDEN

De jongemannen in Frankfurt denken na over hun toekomstige zending en hoe ze zich daarop kunnen voorbereiden. Pasquele Picket zegt: 'Na mijn opleiding ga ik op zending. Je weet niet naar welk land je toegaat, maar mensen aanspreken om te zien of ze interesse in de kerk hebben, is iets waar ik me op voor moet bereiden. Het gebed en geloof zijn voor mij het belangrijkste.'

Pasquele

Benjamin Rumbach bereidt zich op verschillende manieren voor: 'Als klasgenoten soms een vraag hebben, weten ze dat ik lid van de kerk ben. Ik geef niet altijd meteen mijn getuigenis, maar soms wel. Ik heb ook wat ervaring opgedaan met straatborden met de zendelingen. Dat vond ik wel leuk.'

Hij zegt dat geestelijke voorbereiding het belangrijkste is. 'Je moet een sterk getuigenis ontwikkelen en je getuigenis geven. Ook moet je vreugde in het evangelie hebben zodat andere mensen die zien. Dan zeggen ze: "Hij is gelukkig. Ik wil op hem lijken; hij heeft iets bijzonders."'

Bij de voorbereiding op zijn zending heeft Benjamin al wat ervaring met zendingswerk opgedaan. Hij zegt: 'Toen ik op weg naar huis in de trein zat, raakte ik in gesprek met een medepassagier. Toen ik haar over het evangelie vertelde, kwam Geschiedenis van Joseph Smith 1:15-24 bij me op als een manier om te vertellen hoe de kerk was hersteld. Toen ik die teksten aan haar voorlas, kreeg ik tranen in mijn ogen en voelde ik dat ik haar iets bijzonders vertelde. Ik denk dat zij het ook voelde, en we wilden er later verder over praten. In ieder geval was het een ervaring waardoor mijn getuigenis werd gesterkt, vooral van de herstelling.'

Benjamin R.

Toen hij over het eerste visioen uit Geschiedenis van Joseph Smith 1:15-24 voorlas, kon Benjamin iemand iets over de herstelling uitleggen.

JON MCNAUGHTON, IK ZAG EEN LICHT

We zijn allemaal schoenen

Sarah Cutler
en Ryan Johnson

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

*'De Here God geeft licht
aan het verstand; want
Hij spreekt tot de mensen
in hun eigen taal, om
hun begrip te verruimen'
(2 Nephi 31:3).*

De kinderen in Ryans nieuwe buurt kwamen uit veel verschillende landen: Australië, Canada, Egypte, Engeland, India, Koeweit, Mexico, Saoedi-Arabië, Schotland, de Verenigde Staten en Vietnam.

Ryan was verbaasd dat hij mensen uit zoveel landen ontmoette, maar hij merkte dat de kinderen in het park soms alleen met kinderen

speelden die dezelfde taal spraken. Ryan begreep niet waarom ze niet met elkaar wilden spelen, ongeacht hun afkomst of taal. Soms waren kinderen uit het ene land gemeen tegen kinderen uit een ander land. Dat maakte Ryan verdrietig.

Ryan vroeg zich af wat hij kon doen, maar dat was erg moeilijk. Hij kon niet tegen iedereen zeggen dat ze vriendschap moesten sluiten

— omdat ze zoveel verschillende talen spraken, zouden ze hem niet verstaan.

Op een dag liep Ryan met zijn ouders op straat. Ook enkele van de gemene jongens waren buiten. Een van hen had een voetbal vast. Ryan voetbalde graag. Hij verzamelde wat moed en liep naar de jongens toe. Hij kende een paar woorden in hun taal, en zij in zijn taal. Ryan en de jongens glimlachten en lachten toen ze de verschillende talen probeerden. Toen wees Ryan naar de voetbal. 'Zullen we samen voetballen?', vroeg hij langzaam, in de hoop dat ze hem zouden begrijpen. Hij glimlachte breeduit.

De jongens keken naar hem en toen naar elkaar. Ze spraken even met elkaar. Ryan kon niet verstaan

wat ze zeiden. Toen keken ze we weer naar Ryan en knikten. Ryan lachte, en ze renden naar het park. Ryan zwaaide naar zijn vrienden die Engels spraken, en een beetje verlegen kwamen zij ook. Een van de jongens legde de voetbal neer en de wedstrijd begon.

Even later rende Ryan naar huis om even wat te drinken.

'Hoe gaat het daar?' vroeg zijn moeder.

'Geweldig!' zei Ryan. 'Het is leuk, mam. We zijn allemaal schoenen!'

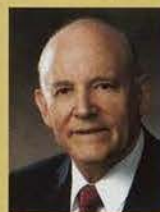
'Schoenen?' vroeg zijn moeder.

'Natuurlijk. We zijn allemaal anders, maar we hebben allemaal wel twee schoenen aan — en meer heb je voor voetballen niet nodig.

'Dat is waar', zei ze. 'Jullie

zijn allemaal kinderen van onze hemelse Vader, en jullie lijken meer op elkaar dan je denkt.'

Ryan zwaaide toen hij door de achterdeur naar buiten rende om weer met zijn nieuwe

'W'ij moeten een vriendschappelijke hand uitsteken. We moeten aardiger zijn.'

President Howard W. Hunter (1907–1995), 'A More Excellent Way', *Ensign*, mei 1992, p. 61.

vrienden te spelen.

Daarna gingen de buurtkinderen iedere donderdag naar het park om te voetballen. Het maakte niet uit wat voor taal ze spraken of waar ze vandaan kwamen — ze waren allemaal schoenen, en dat was genoeg. ■

EEN LERAAR VAN TIEN

Het heilsplan

*'Ik zal u tot een werktuig in mijn handen maken tot
behoud van vele zielen' (Alma 17:11).*

Na een lange autorit hup-
pelde Chance het huis
van zijn tante in. Hij, zijn
moeder en zijn jongere broer von-
den het leuk om bij haar op bezoek
te gaan. 'Hallo, tante Barbie!' zei
Chance toen hij zijn armen om haar
nek sloeg. 'Hebt u wat kleurkrijtjes
en een schaar?'

Tante Barbie glimlachte en zette
Chance ermee aan de keukentafel.

Terwijl tante Barbie het eten
klaarmaakte, keek ze naar de teke-
ning van Chance. 'Wat ben je aan
het tekenen, Chance?', vroeg ze.

'Ik kleur een plaat die ik in
het jeugdwerk heb gekregen', zei
Chance. Hij kleurde voorzichtig de
plaat met heldere kleuren. 'Kunnen
we na het eten gezinsavond hou-
den?' vroeg Chance. 'Ik wil graag
een les geven.'

'Dat zou heel fijn zijn', zei tante
Barbie. 'Dankjewel, Chance!'

Na het eten nodigde tante Bar-
bie haar kamergenoot uit om met
de gezinsavond mee te doen. De
kamergenoot was geen lid van de
kerk en ze was nieuwsgierig naar
de gezinsavond.

Chance begon de les met de
vraag: 'Waar komen we vandaan?'

Toen liet hij een plaat van de gees-
tenwereld zien die hij gekleurd
had. Hij stelde meer vragen en liet
gekleurde tekeningen over het plan
van onze hemelse Vader zien. Tot
slot vroeg Chance: 'Weet iemand
hoe dat plan heet?'

De kamergenoot van tante Barbie
zei: 'Ik niet. Hoe heet het?'

'Het heilsplan', zei Chance met
een glimlach. 'Door dat plan kun-
nen we voor eeuwig met onze
familie samen zijn.'

Na de les nam tante Barbie
Chance even apart. 'Chance, jij hebt
net mijn kamergenoot over het plan
van onze hemelse Vader verteld.
'Dankjewel', zei ze.

Chance zei even niets. Toen
vroeg hij: 'Waarom voel ik me van-
binnen een beetje vreemd? Ik voel
me warm en gelukkig.'

'Dat is de Heilige Geest die
getuigt dat wat je net verteld hebt
waar is', zei tante Barbie. 'Ik weet
zeker dat onze hemelse Vader erg
blij met je is.'

Chance kreeg een grote glimlach
op zijn gezicht. Hij was blij dat hij
iemand iets over het plan van geluk
van onze hemelse Vader had kun-
nen vertellen. ■

In het verhaal 'Een leraar van tien'
geeft Chance les over het heilsplan.
Kijk naar de afbeeldingen op deze
pagina, en teken dan je eigen op een
apart vel papier. Knip je tekeningen uit,
zoek de teksten op en praat met een
familielid, een vriend of een vriendin
over het heilsplan. Je kunt ook je ouders
vragen of je er tijdens de gezinsavond
over mag praten.

Wat is het heilsplan?

Voordat we werden geboren, leefden we als
geestkinderen bij onze hemelse Vader. We accep-
teerden zijn plan zodat we op aarde geboren
konden worden, een lichaam konden krijgen en
beproefd konden worden. Onze hemelse Vader
zou zijn Zoon, onze Heiland, Jezus Christus, stu-
ren om de dood te overwinnen en onze zonden
op zich te nemen. Als wij getrouw het plan van
onze hemelse Vader volgen, kunnen we bij Hem
terugkeren. (Zie Abraham 3:23-28.)

Waar kom ik vandaan?

In ons vooraardse bestaan, leefden we bij
onze hemelse Ouders. Helaas accepteerde een
derde deel van de geestkinderen van onze
hemelse Vader zijn plan niet. Ze kozen ervoor
om Satan te volgen, die toen Lucifer werd
genoemd. Lucifer wilde niet dat we onze eigen
beslissingen zouden nemen. Er werd in de hemel
een ideeënstrijd gevoerd, en Lucifer en zijn vol-
gelingen werden uitgeworpen. Jij bent op aarde
omdat je ervoor gekozen hebt om het plan van
onze hemelse Vader te volgen. (Zie Openbaring
12:7-9.)

Voorsterfelijk leven

LV 138:55–56

Aardse leven

LV 59:23

Geestenwereld

LV 138:5–15

Waarom ben ik hier?

Wanneer we op aarde komen, krijgen we een lichaam, leven we in een gezin en zijn we gelukkig als we het plan van onze hemelse Vader volgen. Hier op aarde moeten we de verordeningen ontvangen waardoor we bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren: doop, bevestiging, priesterschapsordening voor jongemannen, en tempelverordeningen, waaronder het celestiale huwelijk. Nu we weg zijn van ons hemelse thuis, inspireert de Heilige Geest ons om het goede te doen. (Zie 2 Nephi 32:5.)

Opstanding

LV 88:14–17

Waar ga ik na de dood heen?

Wanneer je lichaam sterft, blijft je geest in leven en gaat naar de geestenwereld. De geestenwereld is een prachtige plek waar je weer samenkomt met familieleden die ook zijn overleden. De profeet Alma beschrijft de geestenwereld als 'een staat van rust, een staat van vrede'.

Laatste oordeel

2 Nephi 9:15–17

voor de rechtvaardigen (Alma 40:12).

Door de verzoening van Jezus Christus zullen alle mensen herrijzen. Bij de opstanding worden je lichaam en geest herenigd. Na een tijdperk van vrede, het millennium genoemd, zal de Heer alle mensen oordelen. De meeste mensen zullen naar een van de drie koninkrijken van heerlijkheid gaan: het telestiale, terrestriale of celestiale koninkrijk. De slechte mensen die tegen Jezus Christus hebben gestreden en de Heilige Geest hebben

verloochend zullen naar een plek worden gestuurd die de buitenste duisternis wordt genoemd. (Zie 2 Nephi 9:15; Alma 40:11–12.) ■

Telestiale koninkrijk

LV 76:98–102

Terrestriale koninkrijk

LV 76:77–79

Celestiale koninkrijk

LV 76:50–53

Onze **harten** samengevoegd in eenheid

De profeten van de Heer hebben altijd tot eenheid opgeroepen.

Een gezin waar ik te gast was, nodigde mij uit om voor het slapen gaan gezamenlijk te knielen. Het jongste kind sprak het gebed uit. Hij bad voor elk gezinslid en noemde hen bij naam. Ik deed mijn ogen open om naar de gezichten van de andere kinderen en de ouders te kijken. Ik kon zien dat zij hun geloof en hun hart toevoegden aan het gebed van dat kleine jongetje.

Het wonder van eenheid wordt ons verleend als wij eraan werken en erom bidden. Dan worden onze harten samengevoegd in eenheid.

In Mosiah lezen we: 'En hij gebod hun dat er geen twist onder hen moest zijn, maar dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in eenheid en

in liefde jegens elkaar' (Mosiah 18:21).

De kinderen Gods hebben meer gemeen dan ze verschillen. Spreek positief over elkaar. Je moeder heeft vast weleens gezegd — de mijne in ieder geval wel —: 'Als je niets goeds over iemand kunt zeggen, zeg dan maar niets.' Ik beloof je een gevoel van vrede en vreugde als je mild over anderen spreekt.

**President
Henry B. Eyring**
Eerste raadgever in
het Eerste Presidium

Ik geef je mijn plechtige getuigenis dat God de Vader leeft. Hij hoort en verhoort onze gebeden. De Heiland, Jezus Christus, leeft en strekt zijn barmhartige handen naar ons uit. Dit is zijn ware kerk. President Thomas S. Monson is de levende profeet van God. Als wij hem eensgezind met heel ons hart steunen, in bereidwillige gehoorzaamheid, begeven we ons met kracht daar waar God ons wil hebben, en worden wij wat Hij wil dat wij worden. ■

Uit een toespraak van de algemene conferentie van oktober 2008.

GEZINSDOOLHOF

Het gezin in het doolhof wil bij elkaar komen. Probeer alle gezinsleden op hetzelfde pad te krijgen. Maak dan een tekening van je eigen familie in het huis.

JEZUS CHRISTUS

is de Zoon van God en Hij
is een God van wonderen

Sandra Tanner en
Cristina Franco

Veel kunstenaars gebruiken hun kennis en geloof in Jezus Christus en hun vaardigheden en voorstellingsvermogen om afbeeldingen van Hem te maken. Hun tekeningen kunnen ons geloof en begrip van Jezus versterken. Als we de Schriften lezen, kunnen we net als kunstenaars ons voorstellingsvermogen gebruiken om de leringen van Jezus te begrijpen.

In het Nieuwe Testament staan verhalen over de wonderen die Jezus deed toen Hij op aarde was. Een daarvan staat in Marcus 4:35–39. Lees het verhaal, en stel je dan voor dat je met Jezus en zijn discipelen aan boord van de boot op het Meer van Galilea bent. Stel je een grote storm voor. De boot schommelt heen en weer, de wind huult en het water kolkt om je heen. Stel je voor wat je zou denken en voelen. Nou, stel je voor dat je de discipelen ziet die Jezus wakker maken. Stel je voor hoe de stem van de Heer moet hebben geklonken toen Hij opstond en zei:

‘Zwijg, wees still!’ Stel je voor hoe het meer er moet hebben uitgezien toen de wind ging liggen en hoe verbaasd de discipelen waren toen de wind en de zee naar Jezus luisterden.

Hoe kunnen we meer geloof in Jezus Christus krijgen als we dit verhaal lezen en overwegen?

Ook wij kunnen kunstenaars zijn en met ons geloof en begrip van Jezus een tekening maken van de wonderen die Hij deed. We kunnen onze tekeningen gebruiken om anderen te laten zien wat we hebben geleerd.

Schrifttekstenboek augustus 2010

Lees 2 Nephi 27:23.

Bid tot je hemelse Vader om te weten of Jezus Christus ‘een God van wonderen’ is.

Leer 2 Nephi 27:23 uit het hoofd.

Kies een van deze activiteiten uit, of bedenk er zelf een:

- Help iemand anders om 2 Nephi 27:23 uit het hoofd te leren.
- Denk aan een verhaal uit de Schriften over een

ander wonder dat Christus heeft gedaan. Stel je voor hoe dat eruitzag. Maak er een tekening van. Vertel tijdens de gezinsavond het verhaal en laat je tekeningen zien.

- Geef je getuigenis van Jezus Christus door de tekst van deze maand uit het hoofd te leren en die voor iemand op te zeggen.
- Op pagina 63 kun je zien hoe een kunstenaar zich het wonder voorstelt van Jezus die de storm tot bedaren brengt. Knip de afbeeldingen uit en plak ze op stevig papier. Gebruik de afbeeldingen om op de gezinsavond of aan een vriend het verhaal te vertellen.

Hoe ben je daardoor 2 Nephi 27:23 beter gaan begrijpen?

Schrijf in je boek wat je gedaan hebt. ■

Koningin Ester redt het **volk van Jehova**

Diane L. Mangum

DE GOD VAN HET OUDE TESTAMENT

God, onze hemelse Vader, is de Vader van onze geest. Hij houdt van ons en waakt over ons. Wij aanbidden Hem en bidden tot Hem.

Jehova is een andere naam voor Jezus Christus. Het is de oudste Zoon van onze hemelse Vader. Onze hemelse Vader gaf Hem de opdracht om de aarde te scheppen en de mensen te helpen bij onze hemelse Vader terug te keren. Als Jehova tot de mensen spreekt, zegt Hij wat Hij van onze hemelse Vader moet zeggen.

In het Oude Testament wordt Jehova meestal 'de Heer' genoemd. Toen Hij in Bettehem geboren was, werd Hij Jezus Christus genoemd.

*Het verhaal
van Ester
staat in
Esther 2-9.*

Ester liep zenuwachtig het grote paleis in Susan binnen. Er hingen prachtige vlaggen aan de hoge pilaren. De marmeren vloeren waren rood, blauw, zwart en wit. Zelfs de drinkbekers waren van goud gemaakt. Toen zag ze de koning op zijn grote troon zitten.

Koning Ahasveros heerste over heel Perzië. Hij had de mooiste jonge vrouwen in het koninkrijk geboden om naar het paleis te komen zodat hij een nieuwe koningin kon kiezen. Ester was een van die mooie jonge vrouwen.

Na de dood van haar ouders was Ester door haar neef Mordekai grootgebracht.

Mordekai zei tegen Ester dat ze aan niemand mocht vertellen dat ze Joods was. De Joden geloofden in Jehova, maar de koning niet.

Toen koning Ahasveros Ester zag, koos hij haar uit alle jonge vrouwen. Zij werd de

nieuwe koningin. Nu zou Ester mooie kleding en een koninklijke kroon dragen. Maar ze kon niet meer naar huis teruggaan of God openlijk aanbidden.

Mordekai kwam iedere dag naar de poort van het paleis om te zien hoe het met Ester ging. Op een dag zag Haman, de hoogste functionaris van de koning, hem. Haman eiste dat Mordekai voor hem zou knielen. Maar Mordekai weigerde dat. Hij knielde alleen voor God.

Haman was woedend. Hij zei tegen de koning dat de Joden zich niet aan de wetten hielden en gedood moesten worden. De koning zei dat alle Joden in het koninkrijk gedood moesten worden.

Toen koningin Ester dat hoorde, stuurde ze een boodschap naar Mordekai. Wat moesten ze doen?

Mordekai zei dat Ester met de koning moest praten om het Joodse volk te redden. Hij zei dat Ester een bijzondere

HULP VOOR OUDERS

Op de dvd's over het Oude Testament staan meer dan driehonderd multimedia hulpmiddelen om iets over het Oude Testament te leren.

Op de drie dvd's (artikelnummer 00492) staan muziek, video's, kaarten, citaten van kerkleiders en *Verhalen uit het Oude Testament* voor kinderen. Ze zijn in het Engels, Portugees en Spaans bij het distributiecentrum te bestellen.

zending moest vervullen. Misschien was ze als koningin gekozen om het volk te redden dat in Jehova geloofde.

Ester was bang. Iedereen die zonder uitnodiging naar de koning toe ging kon gedood worden — zelfs de koningin. Ester verzamelde al haar moed en geloof. Ze vroeg Mordekai of alle Joden drie dagen lang voor haar wilden vasten.

Na drie dagen ging Ester in haar koninklijke kleding naar de deur van de troonzaal.

Koning Ahasveros zag haar en vroeg haar om binnen te komen en met hem te praten. Ester nodigde de koning en Haman uit voor een feestmaal.

Tijdens het feestmaal vertelde Ester hoe Haman een plan had bedacht om de Joden te doden. Ze zei dat zij ook Joods was. Koning Ahasveros werd erg kwaad. Hij kon het bevel niet veranderen, maar

hij stuurde snel boodschappers op ezels en kamelen met een nieuw bevel. Daarin stond dat de Joden zich mochten verdedigen tegen mensen die hen probeerden te doden. Veel Joden werden gered.

In het hele land vierden de Joden de moed van koningin Ester met een groot feest dat Purim werd genoemd. ■

'Houd moed' (Matteüs 9:22).

Een knuffel voor Jennifer

Jennifer Ricks

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Jennifer deed haar slaapkamerdeur dicht en liet zich op haar bed vallen. Ze veegde de warme, natte tranen van haar wangen en probeerde met huilen te stoppen.

Ze had net ruzie gemaakt met haar oudere broer en zus. Mama en papa waren boodschappen aan het doen en het leek wel of ze nooit thuiskwamen.

Jennifer voelde zich afschuwelijk. Ze probeerde het trillen van haar lip tegen te gaan, maar ze bleef zich ongelukkig voelen. Als mama en papa thuis waren, dan zou alles veel beter zijn, dacht ze.

Toen dacht Jennifer ergens aan wat ze in het jeugdwerk over bidden had geleerd. 'Je kunt altijd bidden', had haar leerkracht gezegd. 'Je kunt bidden als je gelukkig bent en als je verdrietig bent.'

Jennifer ging naast haar bed

op haar knieën zitten. Ze gooide de deken over haar hoofd zodat ze niet gestoord zou worden als iemand de deur opendeed. Ze droogde haar tranen weer, vouwde haar handen en begon te bidden.

'Hemelse Vader,' zei ze, 'vergeef me alstublieft dat ik ruzie met mijn broer en zus heb gehad. Help me alstublieft om me beter te voelen. In de

Onze hemelse Vader verhoort alle oprechte gebeden.'

Bisschop Keith B. McMullin, tweede raadgever in de Presiderende Bisschop, 'God houdt van en helpt al zijn kinderen', *Liahona*, november 2008, p. 76.

naam van Jezus Christus. Amen.'

Toen hoefde Jennifer niet meer te huilen. Langzaam ging het pijnlijke gevoel weg en kreeg ze een warm en fijn gevoel. Ze voelde zich zo goed dat het leek of iemand haar een knuffel gaf.

Toen haar ouders later thuiskwamen, had Jennifer het spijt mij gezegd en was ze weer met haar broer en zus aan het spelen.

Toen Mama binnenkwam, rende Jennifer naar haar toe en sloeg haar armen om haar heen. Een knuffel van mama gaf een goed gevoel, maar Jennifer had geleerd dat ook als mama niet thuis was, ze de liefdevolle troost van onze hemelse Vader kon voelen. ■

Ons prikbord

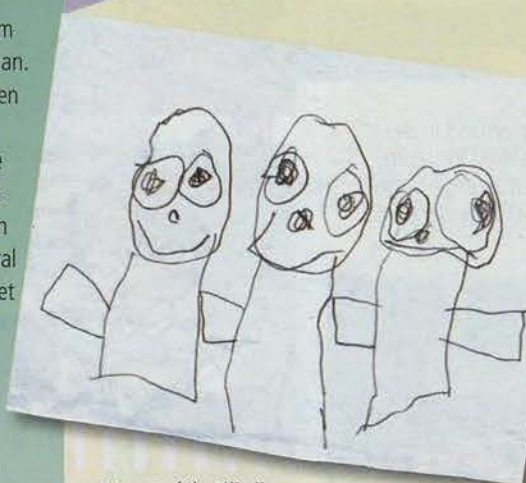
Alma F. (11), Costa Rica

Op een zondag na de kerk zaten mijn moeder, mijn broers en ik in de auto om naar huis te gaan. Maar we konden de autosleutel

niet vinden. Onze vader had al onze tassen in de auto gezet en was met mijn jongste zus in de wandelwagen naar huis gelopen. We zochten overal naar de sleutel, maar konden die niet vinden. In het jeugdwerk en op de gezinsavond had ik geleerd dat we altijd moeten bidden als we hulp nodig hebben. Ik zei tegen mijn moeder dat we moesten bidden zodat onze hemelse Vader ons kon helpen. Mijn moeder was erg blij, en we gingen samen bidden. Plotseling kwam onze oma eraan rijden en bracht ons de sleutel. Mijn vader had per ongeluk de sleutel meegenomen en had mijn oma gevraagd die naar ons toe te brengen. Ik weet dat onze hemelse Vader ons hielp door onze oma te sturen. Hij zal ons altijd helpen, ook door andere mensen.

Samuel K. (5), Duitsland

Neo C. (4), Filipijnen

Als je een tekening, foto, ervaring, getuigenis of brief voor Onze pagina wilt insturen, e-mail die dan naar hona@ldschurch.org, en zet 'Our Page' in de onderwerplijn.

Elke inzending **moet** de volledige naam, de leeftijd en het geslacht van

President Monson heeft alle kinderen gevraagd om iemand te helpen die hulp nodig heeft. Mijn moeder heeft zeven kinderen, en ik help

haar iedere ochtend in de keuken. Dat maakt haar erg gelukkig. Ik ben blij en voel dat zij ook blij is als ik haar help. Ik denk dat president Monson en Jezus ook blij zijn als ik mijn moeder help en naar mijn ouders luister.

Mylena L. (11), São Paulo (Brazilië)

Ik weet dat de profeet Joseph Smith het Boek van Mormon heeft vertaald. Ik houd van

de verhalen die ik over Jezus in de Schriften lees. Ik weet dat Jezus van

mij en van alle kleine kinderen houdt. In het jeugdwerk wil ik meer over Jezus leren. Ik ben blij dat we iedere zondag met ons gezin naar de kerk gaan. Ik houd van mijn familie.

Adrial T. (5), Maleisië

het kind bevatten, plus de naam van de ouders, wijk of gemeente, ring of district, en schriftelijke toestemming van de ouders (mag per e-mail) dat de foto en de inzending van het kind gebruikt mogen worden. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

Nieuwe **vriendinnen**, oude **vriendinnen**

*'Een vriend heeft
te allen tijde lief'
(Spreuken 17:17).*

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

1. Het was zondagochtend en Lissa was zenuwachtig. De grenzen van haar wijk waren veranderd. Dat betekende dat ze vandaag naar een nieuwe wijk zou gaan. Papa en mama zagen dat Lissa zich zorgen maakte.

3. In de kerk liep Lissa naar het jeugdwerklokaal. Ze zag enkele vriendinnen van haar oude wijk, maar er waren ook veel nieuwe gezichten. In de klas speelden Lissa en de andere kinderen een spel om elkaars namen te leren kennen. De nieuwe kinderen leken heel aardig.

4. Na de les ging Lissa naar haar ouders en broertje toe die in de gang op haar stonden te wachten.

Mama, denkt u dat ik ook de nieuwe kinderen voor mijn verjaardag kan uitnodigen?

Dat is een geweldig idee.

5. Die week maakten Lissa en haar moeder uitnodigingen voor kinderen in hun oude wijk en voor kinderen in hun nieuwe wijk.

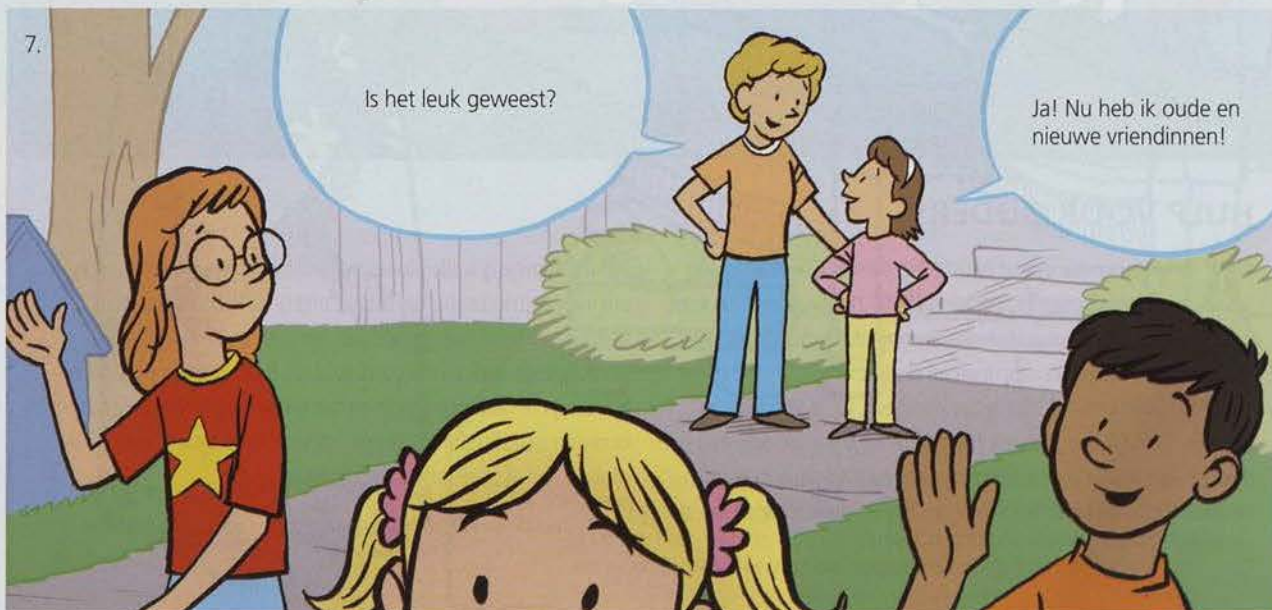

6. Alle kinderen kwamen op haar verjaardag. Ze speelden hetzelfde spel dat ze in het jeugdwerk hadden gespeeld om elkaars namen te leren kennen.

7.

Is het leuk geweest?

Ja! Nu heb ik oude en nieuwe vriendinnen!

NIEUWE VRIENDEN VINDEN

Lissa vond het zo leuk om nieuwe vriendinnen te leren kennen dat ze met zoveel mogelijk kinderen vriendschap wil sluiten. Help Lissa nieuwe vrienden te krijgen door alle verborgen kinderen te omcirkelen.

HULP VOOR OUDERS

'Als je een goede vriend bent, zul je vrienden hebben', heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd.¹ U kunt de activiteiten in dit gedeelte gebruiken om de kinderen duidelijk te maken hoe ze vriendschap kunnen sluiten.

Nadat u het verhaal 'Nieuwe vriendinnen, oude vriendinnen' (pp. 68–69) hebt voorgelezen, helpt u uw kind met de activiteit op deze pagina. Vraag uw kind hoe hij of zij nieuwe vriendschappen kan sluiten. Vertel uit ervaring hoe u nieuwe vriendschappen hebt gesloten.

In sommige gevallen heeft uw kind wellicht extra hulp nodig om vriendschap te sluiten. U kunt met andere ouders praten en kinderen bij u thuis uitnodigen om met uw kind te spelen. Verstoppertje spelen is bijvoorbeeld erg leuk. Een van de kinderen houdt zijn of haar ogen dicht en telt tot twintig terwijl de anderen kinderen zich dichtbij verstoppen. Als het kind klaar is met tellen, probeert hij of zij de andere kinderen te vinden.

NOOT

1. Gordon B. Hinckley, 'Strengthening Each Other', *Tambuli*, juni 1985, p. 2.

Ester pleit bij de koning

'Toen de koning koningin Ester in de voorhof zag staan, won zij zijn genegenheid en de koning reikte Ester de gouden scepter toe, die hij in zijn hand had; Ester kwam daarop nader en raakte de spits van de scepter aan' (Ester 5:2).

Onze ouderlijke plicht jegens God en het opkomende geslacht

De Heer heeft ons de opdracht gegeven om onze 'kinderen in licht en waarheid groot te brengen'. Mogen wij met geloof en vastberadenheid onze plicht jegens het opkomende geslacht vervullen.

Ouderling Robert D. Hales

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Een van de belangrijkste taken van ouders is het onderwijzen van hun kinderen.

In 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' staat: 'Ouders hebben de heilige plicht om hun kinderen [zoons en dochters] te leren dat ze elkaar moeten liefhebben en helpen, de geboden van God moeten naleven en gezagsgetrouwe burgers behoren te zijn, waar ze zich ook mogen bevinden.'¹

Ik kan me nog herinneren dat mijn moeder me zeventig jaar geleden in Brooklyn (New York) een belangrijke les leerde. Nadat mijn vader me had gedoopt en ik nog mijn natte doopkleding aanhad, zette mijn moeder me op een roestige metalen stoel bij de doopvont neer. We bespraken het belang van de doop door het gezag van het priesterschap, het doel van mijn doopverbond om de naam van Jezus Christus op me te nemen, en de wet van gehoorzaamheid. Toen vroeg ze me hoe ik me voelde. Ik weet nog dat ik haar vertelde dat ik een warm gevoel had en dat ik me mijn hele leven wel zo wilde voelen.

Mijn moeder keek me aan en vertelde me dat mijn vader even later zijn handen op mijn hoofd zou leggen en me als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

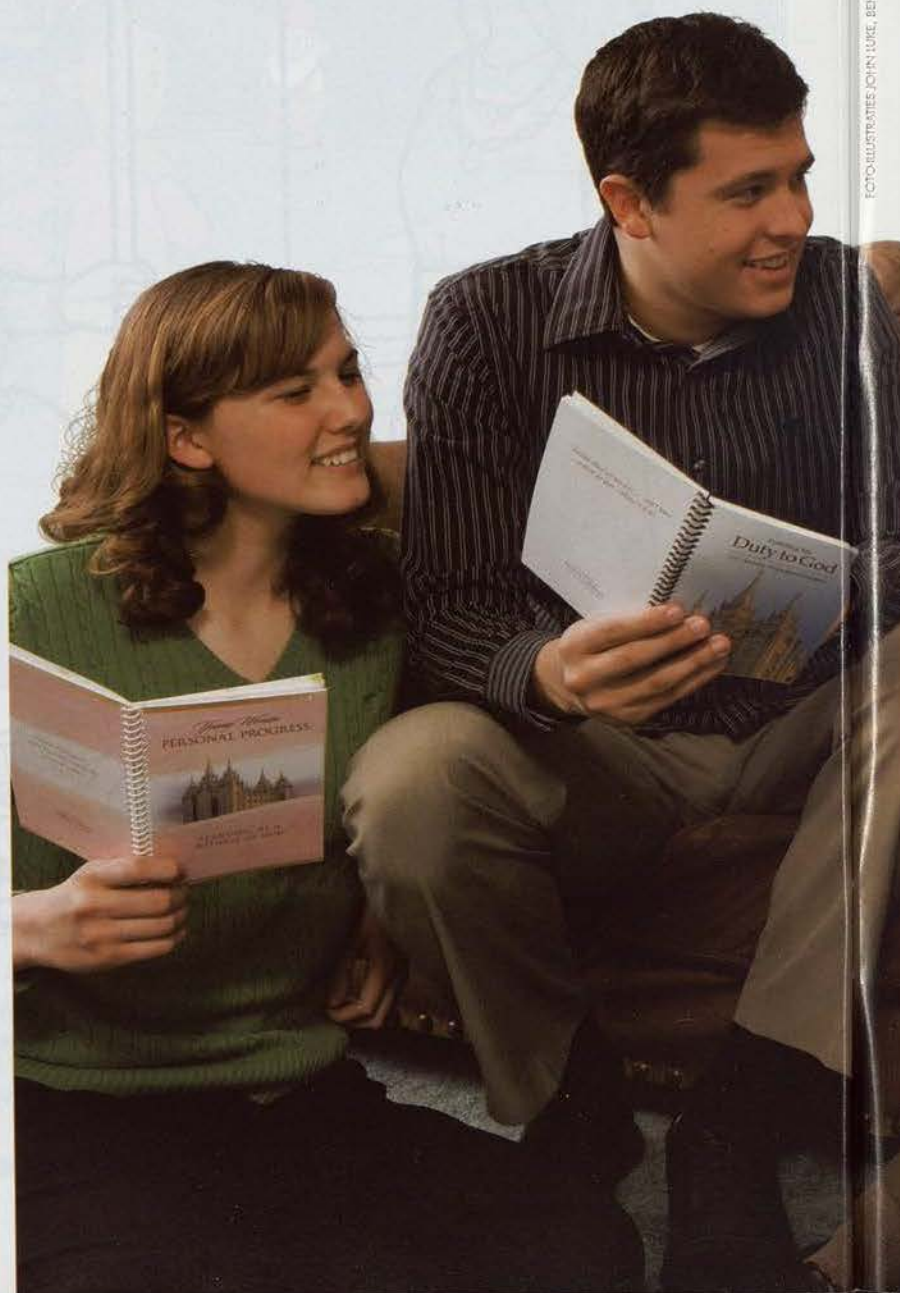

FOTO-ILLUSTRATIES JOHN LUYE, BEHAAVE WAAR ANDERS AAN-GE-GEVEN

Dagen zou bevestigen. Ze zei dat hij me de gave van de Heilige Geest zou verlenen, en dat ik, als ik de normen en geboden naleefde, altijd de Heilige Geest bij me zou hebben om me te leiden. Hoewel dat moment met mijn moeder jaren geleden plaatsvond, ben ik dat belangrijke *leermoment* nooit vergeten.

Beseffen wij als ouders hoe belangrijk zulke leermomenten voor onze kinderen zijn? Begrijpen we onze essentiële plicht om ervoor te zorgen dat onze kinderen de evangeliebeginselen begrijpen en naleven? Met een fundament van geloof en getuigenis zullen

onze kinderen niet alleen de dagelijkse problemen doorstaan, maar zullen ze ook de volheid van de zegeningen van onze hemelse Vader ontvangen.

Breng uw eigen huis op orde

Het doel van het werk van de Heer is 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Ouders kunnen daartoe bijdragen door hun kinderen 'de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, [te] leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging' (LV 68:25).

In een openbaring bij monde van de profeet Joseph Smith berispte de Heer Frederick G.

Williams (1787–1842), lid van het Eerste Presidium, omdat hij zijn kinderen niet onderwees in het evangelie:

'U hebt uw kinderen geen licht en waarheid bijgebracht, volgens de geboden; en die boze heeft, tot nu toe, macht over u, en dat is de oorzaak van uw ellende.

'En nu, een gebod geef Ik u: indien u wilt worden verlost, zult u uw eigen huis in orde brengen, want er zijn vele dingen die niet juist zijn in uw huis' (LV 93:42–43).

Hebben wij de moed om thuis in licht en waarheid te onderwijzen? Of hebben we thuis problemen omdat we onze taken veronachtzamen? Als we overdenken en bidden, zullen we geestelijke kracht en leiding ontvangen om ons huis op orde te brengen.

Een huis van leren

In de Schriften staat dat we een 'huis van leren' moeten vestigen (LV 88:119). Ik wil graag enkele manieren bespreken waarop wij als ouders onze plicht jegens God en onze kinderen kunnen vervullen.

Richt het verstand en het hart van uw kinderen op de Heiland. Ons geloof en getuigenis moeten op Jezus Christus en zijn zoenoffer zijn gericht. We moeten onze kinderen over onze gevoelens voor de Heiland vertellen en over teksten of ervaringen waardoor ons getuigenis van Hem is versterkt. We moeten ze helpen begrijpen hoe belangrijk de verzoening is en dat die een dagelijkse zegen kan zijn.

Voor meer informatie over de veranderingen in Persoonlijke voor-

uitgang gaat u naar *PersonalProgress*.lds.org en leest u Elaine S. Dalton, 'What's New in Personal Progress?', *New Era*, januari 2010, pp. 32–35 en Heather Whittle, 'De wereld veranderen — één deugdzame vrouw tegelijk', *Liahona*, januari 2010, pp. 74–75.

Enos wist van Jezus Christus en zijn evangelie omdat hij zijn vader 'dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven' (Enos 1:3). De jonge soldaten hadden van 'hun moeders' geleerd 'dat als zij niet twijfelden, God hen zou bevrijden' (Alma 56:47). Wij worden geïnspireerd door deze woorden van de Nephieten: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26; cursivering toegevoegd).

Leid en onderwijs door uw voorbeeld. In veel opzichten spreken onze daden luider dan onze woorden. President Brigham Young (1801–1877) heeft gezegd: 'We moeten [onze kinderen] een voorbeeld geven om na te volgen. Beseffen we dat? Hoe vaak zien we niet dat ouders van hun kinderen verlangen dat ze gehoorzaam zijn, zich netjes gedragen, aardig zijn, vriendelijk kijken en spreken, vrolijk zijn, terwijl ze zelf vitten en tieren! Dat is zo inconsequent en onredelijk!'² Onze kinderen merken die tegenstrijdigheden op en vinden dat wellicht een reden om zich op soortgelijke wijze te gedragen.

We kunnen onszelf vragen stellen als: Zien onze kinderen dat we getrouw onze taken in de kerk vervullen, dat we zo mogelijk geregeld naar de tempel gaan, en dat we anderen op christelijke wijze helpen en steunen? Blijkt uit onze daden dat het naleven van het evangelie geen last is, maar een vreugde? Laten we ervoor zorgen dat onze kinderen door ons voorbeeld begrijpen wat het betekent om een

leven te leiden dat op geloof en een getuigenis is gebaseerd.

Zorg ervoor dat u thuis rechtschapen tradities hebt. We moeten elke kans aangrijpen om de Geest van de Heer bij ons thuis uit te nodigen. Dat kunnen we onder andere doen door geregeld de 'kleine dingen' te doen — gezinsgebed, schriftstudie met het gezin en gezinsavond. Als we daar een traditie van maken, zal dat veel invloed hebben op de ontwikkeling van het getuigenis van onze kinderen. Laten we niet vergeten wat de Heer door middel van de profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Wordt niet moede goed te doen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort.' (LV 64:33).

Een andere belangrijke traditie thuis is de manier waarop we de normen van de Heer naleven wat de media betreft. Door de komst van de digitale media hebben we meer toegang tot prachtige en opbouwende dingen gekregen, maar ook het minderwaardige materiaal is veel toegankelijker geworden. Laten we onze kinderen door onze leringen en ons voorbeeld aanmoedigen om te streven naar wat 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is' (Geloofsartikelen 1:13).

Moedig persoonlijk gebed en schriftstudie aan. Een groot deel van de groei van het geloof en getuigenis van onze kinderen is afhankelijk van hun persoonlijke godsdienstige gebruiken. We kunnen ze helpen bij het stellen van doelen zodat ze van gebed en schriftstudie een traditie zullen maken.

Als de Schriften een belangrijk deel van ons leven zijn, kunnen we er beter toe bijdragen dat ze een belangrijk deel van het leven van onze kinderen gaan uitmaken. Als we met onze kinderen praten, kunnen

Herziening van *Mijn plicht jegens God vervullen: voor Aäronisch-priesterschapsdragers*

Ter versterking van de jongemannen van de kerk heeft het Eerste Presidium een herziene uitgave van *Plicht jegens God* aangekondigd.

Voor jongemannen is de vervulling van hun plicht jegens God een levenslange reis — die meer tot doel heeft om waardige vaders en priesterschapsdragers te worden dan erkenning te ontvangen voor specifieke activiteiten en prestaties. De herziene uitgave van *Plicht jegens God* is erop gericht om de jongemannen te helpen met het versterken van hun getuigenis en hun band met God, met het leren van hun priesterschapsplichten en met het naleven van de normen in *Voor de kracht van de jeugd*.

Deze uitgave van *Plicht jegens God* is gebaseerd op Leer en Verbonden 107:99: 'Laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver (...) uitoefenen.' Alle jongemannen worden aangemoedigd om aan leeractiviteiten deel te nemen, specifieke plannen te maken om het geleerde in praktijk te brengen, en met hun ouders, quorumleden en leiders over hun ervaringen te praten. In de herziene uitgave van *Plicht jegens God* staan ook activiteiten op het gebied van lichamelijke, educatieve en sociale ontwikkeling. Waar aan scouting wordt gedaan, vullen deze activiteiten scouting aan en wedijveren er niet mee. Waar niet aan scouting wordt gedaan, is *Plicht jegens God* een veelzijdige ervaring voor de jongemannen.

Deze nieuwe uitgave van *Plicht jegens God* stelt ouders en adviseurs in staat om nauw met de jongemannen samen te werken en hun band met hen te versterken. ■

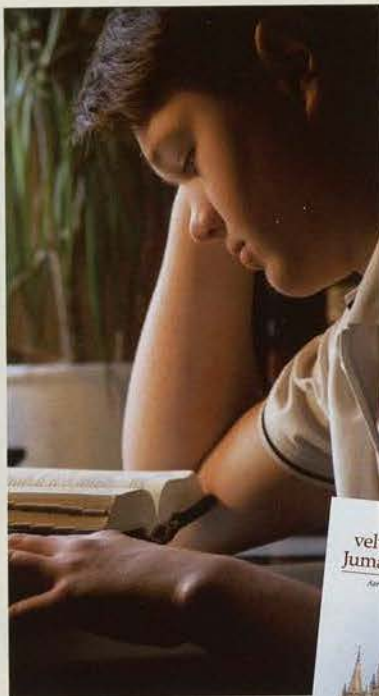
we er in verschillende omstandigheden naar verwijzen. Leermomenten kunnen overal plaatsvinden, als we maar bereid zijn om er gebruik van te maken.

Maaltijden zijn bijvoorbeeld een uitstekende gelegenheid voor ouders en kinderen om over gedachten en gevoelens te praten. We kunnen onze kinderen vragen wat ze van hun schriftstudie hebben geleerd. Hebben ze vragen over wat ze hebben gelezen? Wat zijn zoal hun lievelingsteksten? We kunnen ze over onze lievelingsteksten vertellen en uitleggen waarom ze zoveel voor ons betekenen. In onze besprekingen moeten we ook de woorden van de hedendaagse profeten aanhalen en onze kinderen aanmoedigen om die woorden in de tijdschriften van de kerk te lezen.

Gebruik de hulpmiddelen die de kerk ouders biedt. Iedere huisbouwer weet hoe belangrijk goed gereedschap is — het kan een ogenschijnlijk moeilijke taak veel gemakkelijker maken. De kerk geeft ouders veel nuttig 'gereedschap' om hun kinderen een fundament van geloof en getuigenis te geven.

Een recent voorbeeld is de herziene uitgave van *Plicht jegens God* voor jongemannen. Persoonlijke vooruitgang, een prachtig en effectief boekje voor jongevrouwen, is ook onlangs herzien. Het voordeel dat onze jongeren halen uit *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* wordt nog groter als de ouders erbij betrokken zijn en ze daarbij steunen.

De herziene uitgaven van *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* moedigen de jongeren bijvoorbeeld aan om met familieleden

Voor meer informatie over *Plicht jegens God*, zie 'Nieuw programma *Plicht jegens God* aangekondigd', *Liahona* en *Ensign*, mei 2010, p. 136 en kijk op DutyToGod.lds.org. Op deze website staat een interactieve versie van het boekje, met materiaal om de jongemannen te verduidelijken hoe ze hun plicht jegens God kunnen vervullen.

te praten over de doelen, ervaringen en gevoelens die ze hebben als ze plannen maken en het geleerde in praktijk brengen. Ouders, dit is een uitstekende gelegenheid om met uw kinderen over het evangelie te praten. Uw band zal er hechter door worden. Die gesprekken hoeven niet formeel te zijn. De beste gelegenheden om onze kinderen te

versterken zijn vaak de informele 'gesprekken onderweg'.³

Neem de tijd om de herziene uitgaven van *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* te bestuderen en uw zoons en dochters met hun doelen te helpen. Als u met uw

zoons en dochters samenwerkt en ze over uw ervaringen vertelt, vraag ze dan geregeld wat zij leren en ervaren. Maak alstublieft goed gebruik van deze boekjes zodat u het fundament van geloof en getuigenis van uw kinderen kunt versterken.

Ik hoop dat de ouders in de kerk deze ideeën zullen toepassen, zodat we in staat zullen zijn om onze kinderen een fundament van geloof en getuigenis te geven dat allerlei stormen kan weer-

staan. Dan zullen we ook zelf geestelijk groeien en zullen we een eeuwige band van liefde met onze kinderen ontwikkelen. De Heer heeft ons de opdracht gegeven om onze 'kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (LV 93:40). Mogen wij met geloof en vastberadenheid onze plicht jegens het opkomende geslacht vervullen. ■

NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 173.
3. Het boekje *Mijn plicht jegens God vervullen: voor Aäronisch-priesterschapsdragers* (2010), p. 98.

POST

Hulp voordat die nodig was

Ik had me voorgenomen om het *hele* tijdschrift te lezen, ook als ik vond dat een bepaald artikel niet van toepassing was. Daarom las ik 'Omgaan met postnatale depressie: een evangelische kijk' in de uitgave van augustus 2009.

Maar toen mijn dochter in oktober geboren werd, herkende ik meteen de symptomen en riep ik snel de nodige hulp in, zoals in het artikel werd geadviseerd. Binnen enkele maanden was ik hersteld.

De *Liahona* is meer dan alleen een tijdschrift; het is een recept, een kaart, een gids en een kompas.

Bertha Viola Rétiz Espino (Mexico)

Wat wij geloven

Ik ben blij met het nieuwe opzet van de *Liahona*. Mijn lievelingsrubriek heet: 'Wat wij geloven.' Voor nieuwe leden en voor hen die geen lid van de kerk zijn is dat een uitstekende bron van kennis en kracht. Dank u wel voor het nieuwe tijdschrift.

Jonatan De Oliveira

Stuur uw reacties of suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten die gebruikt kunnen worden voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'De tempel waardig zijn', p. 12:

Als onderdeel van de les kunt u de onderwerpen over de tempelaanbeveling in het artikel bespreken. Laat de gezinsleden over die onderwerpen nadenken terwijl u ze bespreekt. Moedig iedereen aan om de tempel waardig te zijn.

'Onszelf in de droom van Lehi plaatsen', p. 26:

Bespreek het artikel met uw gezin. Aan het eind vraagt president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ons om opnieuw 1 Nephi 8 en andere teksten in het Boek van Mormon te bestuderen die over het heilsplan gaan. Overweeg om deze teksten te lezen en over de belofte van president Packer na te denken.

'De Heer bracht hem op ons pad', p. 48:

Als u dit verhaal leest, laat uw gezinsleden dan luisteren en vervolgens bespreken waarom de man in de auto besloot om naar de zendinglessen te luisteren. U kunt een rollenspel spelen of bespreken hoe we in verschillende situaties net als de Heiland kunnen handelen.

'Een leerkracht van tien', p. 58: Nadat u het verhaal hebt verteld, kunt u de gezinsleden laten nadenken over situaties waarin ze als leerkracht kunnen optreden en welke evangelieonderwerpen ze dan willen bespreken. Om ze in de gelegenheid te stellen om te oefenen, kunt u een schema opstellen om de gezinsleden tijdens de gezinsavond of bij andere gelegenheden les te laten geven.

Groeierende getuigenissen — en zendingfondsen

Toen de kerkleiders de jongeren aanmoedigden om voor een voltijdzending te sparen, hielden we een speciale gezinsavond met onze twee kinderen, Allana van tien en Ulric van zeven. We bespraken hoe belangrijk het was om voor een voltijdzending te sparen en we gaven ze een spaarpot om met sparen te beginnen.

Na die avond was het opmerkelijk hoeveel geld ze spaarden. Ulric bewaart en spaart ieder muntje dat hij kan

vinden; beide kinderen sparen het geld dat ze van familieleden krijgen. Na drie maanden heeft Ulric al genoeg gespaard voor de eerste maand van zijn zending, en Allana heeft bijna evenveel. De kinderen zorgen er ook voor dat ze tiende betalen over het geld dat ze ontvangen. Ons gezin heeft grote zegeningen ontvangen. En ons getuigenis van dienstbetoon en offerbereidheid heeft wortel geschoten en is gegroeid. ■

Luiz en Andreia Pereira, São Paulo (Brazilië)

Uw favoriete gezinsavond

Stuur een beschrijving van uw favoriete gezinsavond naar liahona@ldschurch.org. ■

Wijzigingen in de gebiedsleiding

Het Eerste Presidium heeft de wijzigingen in de leiding van de gebieden aangekondigd die per 1 augustus 2010 van kracht worden. Alle leden van gebiedspresidiums zijn lid van het Eerste of Tweede Quorum der Zeventig, tenzij anders aangegeven. ■

Presidium der Zeventig

Ronald A. Rasband
Assisteert in
alle gebieden

Claudio R. M. Costa
1. Noord-
Amerika-
Zuidwest

Steven E. Snow
2. Utah-Noord
3. Salt Lake
City (Utah)
4. Utah-Zuid

Walter F. González
5. Noord-
Amerika-
Zuidoost

L. Whitney Clayton
6. Noord-
Amerika-
Noordwest
7. Noord-
Amerika-West

Jay E. Jensen
8. Noord-
Amerika-
Noordoost

Donald L. Hallstrom
9. Idaho
10. Noord-
Amerika-
Midden

11. Mexico

Benjamin
De Hoyos
Eerste
raadgever

Daniel L.
Johnson
President

Octaviano
Tenorio
Tweede
raadgever

12. Midden-Amerika

Enrique R.
Falabella
Eerste
raadgever

Don R.
Clarke
President

James B.
Martino
Tweede
raadgever

13. Caraïbisch gebied

Gary J.
Coleman
Eerste
raadgever

Francisco J.
Viñas
President

Wilford W.
Andersen
Tweede
raadgever

14. Zuid-Amerika-Noordwest

Rafael E.
Pino
Eerste
raadgever

Marcus B.
Nash
President

Juan A.
Uceda
Tweede
raadgever

15. Brazilië

Carlos A.
Godoy
Eerste
raadgever

Ulisses
Soares
President

Jairo
Mazzagardi
Tweede
raadgever

16. Chili

Lawrence E.
Corbridge
Eerste
raadgever

Carlos H.
Amado
President

Jorge F.
Zeballos
Tweede
raadgever

17. Zuid-Amerika-Zuid

Marcos A.
Aidukaitis
Eerste
raadgever

Mervyn B.
Arnold
President

Bradley D.
Foster
Tweede
raadgever

* Gebiedszeventiger

18. Europa

Gérald Caussé
Eerste
raadgever

Erich W.
Kopischke
President

José A.
Teixeira
Tweede
raadgever

19. Europa-Oost

Larry R.
Lawrence
Eerste
raadgever

Gregory A.
Schwitzer
President

Aleksandr N.
Manzhos*
Tweede
raadgever

20. Midden-Oosten/Afrika-Noord

Bruce D.
Porter
Vanuit de hoofdzetel van
de kerk bestuurd

Paul B.
Pieper

21. Afrika-West

John B.
Dickson
Eerste
raadgever

Craig A.
Cardon
President

Joseph W.
Sitati
Tweede
raadgever

22. Afrika-Zuidoost

E. Michael
Watson
Eerste
raadgever

Paul E.
Koelliker
President

Dale G.
Renlund
Tweede
raadgever

23. Azië

Kent D.
Watson
Eerste
raadgever

Anthony D.
Perkins
President

Carl B.
Pratt
Tweede
raadgever

24. Azië-Noord

Yoon Hwan
Choi
Eerste
raadgever

Gary E.
Stevenson
President

Koichi
Aoyagi
Tweede
raadgever

25. Filipijnen

Won Yong Ko
Eerste
raadgever

Keith R. Edwards
President

Michael
John U. Teh
Tweede
raadgever

26. Oceanië

James J.
Hamula
Eerste
raadgever

Tad R.
Callister
President

Brent H.
Nielson
Tweede
raadgever

MAAK EEN KNOOP EN HOU VAST

Karen Paul

Ik ben in een kleine stad in Canada opgegroeid. Toen ik dertien was, raakte mijn vader zijn baan kwijt en verhuisden we als gezin naar Edmonton om te overleven. Enkele maanden nadat we naar de stad waren verhuisd, kregen mijn ouders slaande ruzie waardoor mijn moeder zes maanden in het ziekenhuis lag. Na een tijd liet ze mijn vader weer thuiskomen. Dat vond ik verschrikkelijk en ik ging aan de alcohol en drugs om de woede te onderdrukken die in me opwelde.

Rond die tijd kwam ik in aanraking met de zendingen. Toen ik de gezinnen in de wijk zag, was ik onder de indruk van het respect dat de huwelijkspartners voor elkaar hadden en van de genegenheid van de ouders voor hun kinderen. Toen ik zestien was liet ik me dopen.

Gedurende mijn eerste jaar als lid van de kerk moest ik nog wat groeipijnen doorstaan. Ik had de vrienden en de levensstijl achter mij gelaten waarin ik was gevluht om mij aan het geweld thuis te onttrekken. Helaas vond ik in de wijk niet de troost van nieuwe vriendschappen om die leegte op te vullen. Ik had het gevoel dat ik niet geaccepteerd werd en stond op het punt om mijn oude leven weer op te pakken. Een zending moedigde me echter aan om mijn doopverbonden trouw te blijven. Aarzelend wijdde ik mezelf weer toe, maar ik had het gevoel dat ik aan een touw hing dat door mijn vingers glipte.

Vlak daarna werd ik geroepen als klaspresidente lauwermeisjes. Ik vond dat ik ongeschikt was. Er waren verscheidene lauwermeisjes in de wijk die veel beter waren. Toen mijn nieuwe roeping bekend werd gemaakt, liet een van de meisjes duidelijk merken dat ze het er niet mee eens was. 'Hoe hebben ze jou kunnen roepen?', zei ze. 'Je komt

nauwelijks naar de kerk. Wat weet je nou eigenlijk?'

Ze had gelijk, ik wist ook niks. Ik was bang dat veel meisjes door mijn roeping inactief zouden worden — en ik ook. De hele situatie leek erger dan ik kon verdragen. Ik was aan het eind van mijn Latijn.

Toen ik met mijn klasadviseuse, Marlene Evans, sprak, vertelde ik haar dat iemand een grote fout had gemaakt. Maar zij verzekerde me ervan dat ik met een bepaalde reden geroepen was. Ze werkte onvermoeibaar met me samen, en ik kwam geregeld bij haar thuis om te leren wat mijn taken waren. Met haar aanmoediging kon ik uiteindelijk zonder knikkende knieën een vergadering leiden.

Zuster Evans gaf me een keer een kaartje met de woorden: 'Als het touw tussen je vingers door glipt, maak dan een knoop en hou je vast.' Ze legde uit dat het touw het leven voorstelde, en dat als we niet recht-schapen leven, we het leven door onze vingers laten glippen. De knoop betekent de beslissing om je aan het evangelie en de veiligheid daarvan vast te houden.

In de daaropvolgende maanden heb ik die les goed onthouden. Ik zat op het voortgezet onderwijs en volgde schriftelijke cursussen. Ik werkte 's avonds en op zaterdag. Ik betaalde mijn eigen schoolgeld, boeken, kleding, kamer en kostgeld. Er waren momenten waarop ik dacht dat het touw me door de vingers glipte. Was ik een superkind dat alles zelf deed? Nee, maar ik maakte een knoop en hield me vast.

Nu heb ik een universitaire graad en werk ik als maatschappelijk werkster. Ik ben in de tempel getrouwd en heb vier kinderen. Zij zijn naar de tempel en op zending geweest. En ik heb verscheidene malen als leidster in de jongevrouwen gewerkt. Iedere keer grijp ik de kans aan om de boodschap van zuster

Evans aan de jongeren te vertellen. Door haar zorgzaamheid en boodschap is mijn leven veranderd.

Ik zou nu niet die overvloedige zegeningen hebben als ik niet had geleerd om een knoop te maken en me vast te houden. ■

WOORDEN VAN CHRISTUS

N. C. Wyeth, *Het verloren schaap*

'Wie van u, die honderd schapen heeft en er een van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?

*'En als hij het vindt, tilt hij het met blijdschap op zijn schouders,
'en thuisgekomen, roept hij zijn vrienden en burenen*

bijeen en zegt tot hen: Verblijdt u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was.

'Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over een zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekeering nodig hebben' (Lucas 15:4-7).

010710
01 APR 2013 DUTCH

#BXBCFDC
#LDU1677259598/8#
KAREN BOZENDAHL
15 E NORTH TEMPLE RM 249
SALT LAKE CITY UT 84150 1600

Je denkt misschien dat de droom van Lehi geen bijzondere betekenis voor jou heeft, maar dat heeft hij wél', schrijft president Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Jij komt er in voor; wij komen er allemaal in voor.'

Zie 'Jezelf in de droom van Lehi plaatsen', p. 26.

Account #: 1677259598

17

3

